PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA • 2019 M. BALANDIS

Liahona

Gelbėtojo vilties ir išvadavimo žinia, p. 18

Kai jausitės pamiršti, atminkite Naino našlę, p. 12

Velykų muzika. „Getsemanėje šventoj“, p. 24

Kaip atrasti ramybę ir išvengti depresijos, p. 26

ČIA YRA
BAŽNYČIA

Reikjavikas
Islandija

Spalvinga Islandijos sostinė Reikjavikas, besipuikuojanti už jos stovinčiu, sniegu papuoštu Esja kalnu, kviečia aplankyti saloje už maždaug 1 600 kilometrų nuo Europos žemyno įsikūrusią šalį. 874 m. po Kr. vikingų įkurtas Reikjavikas yra kultūrinės, ekonominės bei vykdomosios valdžios širdis. Taip pat tai vienas švariausių, žaliausių ir saugiausių pasaulio miestų.

Du pirmieji salos gyventojai buvo pakrikštyti Danijoje 1851 metais. Netrukus jie sugrįžo į Islandiją ir 1853 m. buvo suorganizuotas pirmasis skyrius. Dabar Islandijoje yra apie 300 narių trijuose skyriuose – Reikjavike, Akureiryje ir Selfose. Artimiausia šventykla yra Londone, Anglijoje, už 1 894 km nuo Reikjaviko.

Narių nėra daug, bet Bažnyčia toliau auga. Nors ir kyla sunkumų dėl izoliacijos, išverstos bažnytinės literatūros trūkumo, nepalankaus oro ir kultūrinių barjerų, Bažnyčios vadovai pažadėjo, jog Islandija vieną dieną taps švyturiu kitoms šalims. Lankydamasis Islandijoje prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) priminė nariams, kad jie yra „stiprūs ir gabūs žmonės, galintys padaryti daug gero“ (“Wonderful to Have Sweet, Good Land,” *Church News,* Sept. 21, 2002, 10).

- 1894 m. buvo suorganizuota Islandijos misija, bet 1914 m. misionieriškas darbas nutrauktas. 1975 m. Islandija tapo Danijos Kopenhagos misijos dalimi.
- 1977 m. vyresnysis Džozefas B. Virtlinas (1917–2008), tuo metu tarnavęs pirmajame Septyniasdešimčių kvorume, pašventino Islandiją misionieriškam darbui.
- 1981 m. į islandų kalbą (kuria nekalbama niekur kitur pasaulyje) buvo išversta Mormono Knyga.

Kai būsite nusiminę, atminkite Naino našlę
Kytas Dž. Vilsonas
12

Pasikliaukite Gelbėtojo išvadavimu
Prezidentas Henris B. Airingas
18

Kad tarnystė būtų džiugi
8

Trys pamokos apie meilę, džiaugsmą ir ramybę
Brajenas K. Eštonas
26

Kai tau **nesmagu**

Gyvenime yra gerų ir blogų dienų. Kartais, kai esame nusiminę, stebimės galvodami, ką daro Dievas – kodėl mylintis Tėvas leidžia, kad tai vyktų? Tokia kebli padėtis gali privesti prie klausimo: „Ar aš tikrai rūpiu Dievui?“

Atradau, kad panašiomis aplinkybėmis padeda šios eilutės:

- **Psalmių 8:4–5.** „Kas yra žmogus, kad jį atsimeni [...]? Jį padarei ne ką menkesnį už angelus, garbe ir šlove jį apvainikavai.“
- **Jono 10:14.** Gyvendamas žemėje Jėzus Save apibūdino žodžiais „gerasis ganytojas“ ir pridėjo: „Aš pažįstu savąsias [avis].“
- **Mozės 1:39.** Tai viena mano mėgstamiausių eilučių, kuria Viešpats atskleidė pranašui Džozefui Smitui Savo tikslą: „Nes štai, tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“, šiais žodžiais pabrėždamas, kad mes, kaip asmenybės, Jam rūpime.
- **Luko 7:11–16.** Šis pasakojimas moko mus ne tik apie Gelbėtojo galią prieš mirtį – jis labai tinka šiam Velykų metui, – bet man tai geriausias pavyzdys, rodantis, jog Jis pažįsta mus asmeniškai. Tik keli iš Jėzaus padarytų stebuklų kupini tokio švelnumo ir užuojautos kaip Jo tarnavimas Naino našlei. Kaip rašiau savo straipsnyje (žr. p. 12), ši istorija rodo, kad mes rūpime Gelbėtojui ir Jis myli kiekvieną iš mūsų.

Kytas Vilsonas
Brigamo Jango universiteto docentas

5 Jis prisikėlė! ⏱
„Taip mirtis jau įveikta, ir viltis mums suteikta.“

6 Tikėjimo portretai. Bobas ir Lori Turstonai, Kambodžos Pnompenio misija ⏱
Misija buvo ne tai, ko jie tikėjosi, bet ji palaimino juos netikėčiausiais būdais.

8 Tarnystės principai. Kad tarnystė būtų džiugi
Vienas geriausių tikro džiaugsmo šaltinių yra tarnavimas.

12 Kai būsite nusiminę, atminkite Naino našlę
Kytas Dž. Vilsonas
Taip, kaip Gelbėtojas atėjo pas Naino našlę, Jis ateis ir pas mus, kai mums labiausiai to reikės.

18 Pasikliaukite Gelbėtojo išvadavimu
Prezidentas Henris B. Airingas
Viešpats ves mus į išsigelbėjimą nuo išbandymų, kai tapsime vis doresni.

24 Muzika. Getsemanėje šventoj ⏱
Tammy Simister Robinson
Gelbėtojas už mus ir gyveno, ir mirė.

26 Trys pamokos apie meilę, džiaugsmą ir ramybę
Brajenas K. Eštonas
Galite rasti džiaugsmą, kad ir kokios būtų jūsų aplinkybės.

32 Pastarųjų dienų šventųjų balsai ⏱
Vestuvių planus sugriovęs uraganas; kas iš tiesų yra mirtingasis gyvenimas; vilčių suteikusi daina; priimtas pakvietimas.

36 Savarankiškumo palaimos. Verslas klesti ⏱
Džošua Dž. Perkis
Teisininkas praranda darbą, bet įkvėpimo semiasi Bažnyčios rengiamose savarankiškumo pamokose.

38 Mūsų namai, mūsų šeima. Mūsų sūnus yra Dangiškojo Tėvo sūnus ⏱
Džerlyn Merfi
Kad ir kaip smarkiai mylime savo vaikus, Dievas juos myli labiau.

40 Paauglių ir vaikų mokymas. Ištverti tragediją ⏱
Kaip padėti vaikams jausti ramybę.

⏱ Trumpi skaitiniai

Viršelyje
Kelias į Emausą,
aut. Vendė Keler.

Skyriai

Jauni suaugusieji
42

Kaip rinkdamiesi ir priimdami **gyvenimą keičiančius sprendimus** galime būti tikri, kad sekame **Dievo mums duotu planu?** Skaitykite šio mėnesio straipsnius apie **apreiškimo gavimą.**

Jaunimas
50

Skaitydami šio mėnesio straipsnius sužinosite, kaip vadovautis patriarchaliniu palaiminimu, būsite įkvėpti pradėti **naujas Velykų tradicijas** ir **atrasti ramybę** bei padėti ją atrasti kitiems.

Vaikai

Daugiau sužinokite, **kodėl švenčiame Velykas,** skaitydami apie Jėzų Kristų, Jo apmokėjimą ir prisikėlimą, ir ką tai reiškia mums.

SPECIALŪS STRAIPSNIAI, TIK SKAITMENINĖ VERSIJA

Dvasinių raumenų lavinimas
Aspenė Stender

Kad išvengtume liudijimo atrofijos, turime nuolat auginti savo dvasinius raumenis.

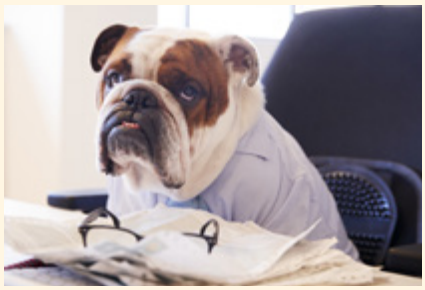

Ar pagal Evangeliją gyvenate atsainiai?
Čakelė Vordlej

Kuo iš tiesų skiriasi užimtumas Bažnyčioje nuo aktyvumo Evangelijoje?

SUŽINOKITE DAUGIAU

Programėlėje „Gospel Library“ („Evangelijos biblioteka“) ir internete adresu liahona.lds.org jūs galite:

- Rasti naujausią numerį.
- Rasti tik skaitmeninę medžiagos versiją.
- Ieškoti informacijos ankstesniuose numeriuose.
- Pateikti savo istorijas ir atsiliepimus.
- Užsiprenumeruoti arba dovanoti prenumeratą.
- Pagerinti Evangelijos studijavimą naudojant skaitmenines priemones.
- Dalytis patikusiais straipsniais ir filmukais.
- Atsisiųsti ir spausdinti straipsnius.
- Klausytis patikusių straipsnių.

SUSISIEKITE SU MUMIS

Klausimus ir atsiliepimus siųskite adresu liahona@ldschurch.org.

Tikėjimą stiprinančius pasakojimus pateikite internete adresu liahona.lds.org arba pašto adresu:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

2019 M. BALANDIS, 21 TOMAS, NR. 1
LIAHONA 18604 156
Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios žurnalas
Pirmoji Prezidentūra: Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas, Henris B. Airingas
Dvylikos Apaštalų Kvorumas: M. Raselas Balardas, Džefris R. Holandas, Dyteris F. Uchtdorfas, Deividas E. Bednaris, Kventinas L. Kukas, D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersenas, Ronaldas A. Resbandas, Garis E. Styvensonas, Deilas G. Renlandas, Geritas V. Gongas, Ulisis Soaresas
Redaktorius: Randėjus D. Fankas
Konsultantai: Brajenas K. Eštonas, Rendalas K. Benetas, Bekė Karavin, Šeron Eubank, Kristina B. Franko, Donaldas L. Halstromas, Laris S. Kečeris, Erikas V. Kopiškė, Lynas G. Robinsas
Generalinis direktorius: Ričardas I. Hytonas
Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius: Alanas R. Loiborgas
Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas
Vyriausiasis redaktorius: Adamas K. Olsonas
Vyr. redaktoriaus padėjėjas: Rajenas Karas
Padėjėja leidybos klausimais: Kamila Kastrijon
Rašymo ir redagavimo grupė: Marisė Denis, Deividas Diksonas, Deividas A. Edvardsas, Metju D. Flitonas, Garetas H. Garfas, Džonas Rajenas Džensenas, Šarlotė Larkabal, Maiklas R. Morisas, Erikas B. Murdokas, Seli Džonson Odekirk, Džošua Dž. Perkis, Dženė Pinborou, Ričardas M. Romnis, Mindi Selu, Lori Fule Sousa, Čakelė Vordlej, Marisa Vidison
Generalinis meno skyriaus direktorius: Dž. Skotas Knudsenas
Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas
Apipavidalinimo grupė: Žaneta Endrius, Fėjus P. Endrius, Mandi Bentlej, K. Kimbolas Botas, Tomas Čaildas, Džošua Denisas, Deividas Grynas, Kolyn Hinkli, Erikas P. Džonsenas, Siuzana Lofgren, Skotas M. Mujus, Emilė Čijeko Remington, Markas V. Robisonas, Bredas Tyras, K. Nikolė Vokenhorst
Intelektualinės nuosavybės koordinatorė: Koletė Nebeker Onė
Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piters
Gamybos grupė: Aira Glenas Adaras, Džiulė Burdet, Tomas G. Kroninas, Brajanas V. Džidžis, Džini Dž. Nelson, Marisa M. Smit
Spausdinti ruošė: Džošua Denisas, Amonas Harisas
Spausdinimo skyriaus direktorius: Styvenas T. Liuisas
Realizacijos skyriaus direktorius: Trojus R. Barkeris

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasiteiravę savo Bažnyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus vadovo.

Rankraščius ir užklausas galite pateikti interneto tinklalapyje liahona.lds.org; išsiųsdami elektroninį laišką adresu liahona@ldschurch.org ar išsiųsdami įprastą laišką adresu: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas Liahona (Mormono Knygos terminas, reiškiantis kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų, bislamų, bulgarų, sebuanų, čekų, danų, estų, fidžių, graikų, islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų, kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovėnų, suomių, suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių, urdų, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodiškumu.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Informacija apie autorių teises: jei nenurodyta kitaip, asmenys gali kopijuoti medžiagą iš „Liahonos“ savo asmeniniam, nekomerciniam naudojimui (įskaitant Bažnyčios pašaukimus). Ši teisė gali būti atšaukta bet kuriuo metu. Vaizdinė medžiaga negali būti kopijuojama, jei nėra nurodyta kitaip šalia meno kūrinio. Autorių teisių klausimais galite kreiptis adresu: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el. paštu cor-intellectualproperty@ldschurch.org.
For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 21 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $2.00 per year; Canada, $2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

„*Prisikėlė!*
Prisikėlė!“
–skelbkime
džiugiu balsu.
Tris dienas mirty kalėjęs,
Kristus kėlės iš tiesų!
Taip mirtis jau įveikta,
ir viltis mums suteikta.

(„Prisikėlė!“, Giesmės, *105)*

Per šias Velykas prisimindami Gelbėtoją galite internete apsilankyti **lds.org/go/4195**. Čia rasite nuostabių paveikslėlių ir apaštalų liudijimų apie Gelbėtojo savybes, dėl kurių buvo įmanomas apmokėjimas ir prisikėlimas.

Bobas ir Lori Turstonai

Tarnavo Kambodžos Pnompenio misijoje

Pirmoje bendroje misijoje Bobas ir Lori Turstonai pamatė, kad prasminga tarnystė įmanoma nepaisant kalbos barjerų ir kultūrinių skirtumų, nes visi žmonės yra Dievo vaikai.

LESLIS NILSONAS, FOTOGRAFAS

Bobas:

Vieną kartą išgirdome aidint muziką ir pastebėjome, kad kažkas stato pavėsinę. Kambodžoje tai reiškia, kad kas nors tuoksis arba kas nors mirė.

Lori:

Sužinojome, kad neseniai mirė penkių ar šešių vaikų motina. Vyro, su kuriuo būtų galima pasikalbėti, šalia nebuvo. Vaikai tiesiog pabudo ir pamatė, kad jų mama mirė.

Viena dukra nepaliaujamai kūkčiojo. Per vertėją ji pasakė: „Esu vyriausia. Man teks rūpintis broliais ir seserimis. Nežinau, ką daryti.“

Apkabinau ją. Kaip galėjau neapkabinti? Ši mergaitė ką tik prarado mamą. Pasakiau jai anglų kalba: „Žinau, kad nesupranti manęs, bet pažadu, kad vėl pamatysi mamą. Tau viskas bus gerai. Neliksi viena.“

Daug panašių nutikimų mus suartino su Kambodžos žmonėmis.

SUŽINOKITE DAUGIAU

Daugiau tikėjimo pavyzdžių rasite adresu **lds.org/go/18.**

SISTER THURSTON

Tarnystės principai

KAD TARNYSTĖ BŪTŲ džiugi

Kai tarnaujama su meile, tai atneša džiaugsmą ir tarnaujančiajam, ir tam, kam tarnaujama.

Kartais mūsų džiaugsmo paieškos gyvenime yra tarsi bėgimas ant bėgimo takelio. Bėgame, bėgame ir vis vien jaučiame, kad niekur nenubėgome. Kai kam mintys apie tarnystę paprasčiausiai atrodo kaip papildomas darbas.

Bet mūsų Dangiškasis Tėvas nori, kad patirtume džiaugsmą, ir pasakė, kad „žmonės yra, kad galėtų džiaugtis“ (2 Nefio 2:25). Gelbėtojas mokė, kad tarnystė kitiems yra pagrindinis būdas atnešti džiaugsmą į savo ir kitų žmonių gyvenimą.

Kas yra džiaugsmas?

Džiaugsmas apibūdinamas kaip „didelio pasitenkinimo ir laimės jausmas“[1]. Pastarųjų dienų pranašai patikslino, iš kur atsiranda džiaugsmas ir kaip jį rasti. „Mūsų jaučiamas džiaugsmas yra mažai susijęs su gyvenimo aplinkybėmis ir labai susijęs su tuo, į ką yra sutelktas mūsų gyvenimas, – sakė prezidentas Raselas M. Nelsonas. – […] Džiaugsmas kyla iš [Jėzaus Kristaus] ir dėl [Jėzaus Kristaus]. Jis yra viso džiaugsmo šaltinis.“[2]

RAUPSUOTASIS, KURIS PADĖKOJO, AUT. DŽONAS STYLAS

Tarnystė atneša džiaugsmą

Kai Lehis paragavo gyvybės medžio vaisiaus, jo siela prisipildė „nepaprastai didelio džiaugsmo“ (1 Nefio 8:12). Jo pirmas troškimas buvo vaisiais pasidalyti su artimaisiais.

Mūsų noras tarnauti kitiems gali atnešti tokį džiaugsmą mums ir kitiems žmonėms. Gelbėtojas mokė Savo mokinius, kad vaisius, kurį duodame per Gelbėtoją, atneša džiaugsmo pilnatvę (žr. Jono 15:1–11). Kai dirbame Jo darbą tarnaudami ir stengdamiesi kitus atvesti pas Jį, galime patirti džiaugsmą (žr. Luko 15:7; Almos 29:9; Doktrinos ir Sandorų 18:16; 50:22). Jo džiaugsmą galime patirti net ir susidūrę su priešprieša ir kančia (žr. 2 Korintiečiams 7:4; Kolosiečiams 1:11).

Gelbėtojas parodė mums tobulą pavyzdį, kad vienas didžiausių tikro džiaugsmo šaltinių mirtingajame gyvenime slypi tarnavime. Tarnaudami savo broliams ir seserims, kaip tai darė Gelbėtojas, su užuojauta ir meile širdyse, galime patirti paprastą linksmumą viršijantį džiaugsmą.

„[Prisipildę nuoširdaus troškimo] tarnauti, […] panašėsime į Sionės žmones ir neapsakomai džiaugsimės su tais, kam padėjome žengdami mokinystės keliu“, – mokė Paramos bendrijos prezidentė sesuo Džina B. Bingam.[3]

TIKRO DŽIAUGSMO ŠALTINIS

Gelbėtojas parodė mums tobulą pavyzdį, kaip tikrą džiaugsmą gyvenime galima pasiekti tarnaujant.

Kaip tarnystę padaryti džiaugsmingesnę?

Yra būdų tarnystę padaryti džiaugsmingesnę. Štai keletas patarimų:

1. **Suvokite tarnystės tikslą.** Yra daug priežasčių, dėl kurių tarnaujame. Galiausiai mūsų pastangos turi atitikti Dievo tikslą „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Priėmę prezidento Nelsono kvietimą padėti kitiems eiti sandorų keliu, džiaugsmą galite atrasti dalyvaudami Dievo vykdomame darbe.[4] (Daugiau informacijos apie tarnystę galima rasti „Ministering Principles: The Purpose That Will Change Our Ministering“, *Liahona*, January 2019.)
2. **Tarnaudami susitelkite į žmones, ne į užduotis.** Prezidentas Tomas S. Monsonas dažnai mums primindavo: „Niekada neleiskite, kad spręstina problema taptų svarbesnė už žmogų, kuriam reikia meilės.“[5] Tarnystės esmė yra mylėti žmones, o ne atlikti darbus. Pradėję mylėti taip, kaip mylėjo Gelbėtojas, tapsime atviresni tarnavimo kitiems teikiamam džiaugsmui.
3. **Tarnaukite paprastai.** Veikiantysis Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas M. Raselas Balardas sako mums: „Paprastais ir nežymiais dalykais įvykdomi dideli dalykai. […] Mūsų nežymūs ir paprasti gerumo ir tarnystės darbai kaupsis pripildydami mūsų gyvenimą meilės Dangiškajam Tėvui, pasišventimo Viešpaties Jėzaus Kristaus darbui ir ramybės bei džiaugsmo jausmų kiekvieną kartą, kai padėsime kitam.“[6]
4. **Išvaduokite tarnystę nuo įtampos.** Nesate atsakingi pasiekti kieno nors išgelbėjimą. Tai asmeninis žmogaus ir Viešpaties reikalas. Mes turime mylėti žmones ir padėti atsigręžti į jų Gelbėtoją Jėzų Kristų.

Tegu tarnavimas neša džiaugsmą

Kartais žmonės nesiryžta prašyti reikiamos pagalbos, todėl dažnai mūsų tarnavimas yra būtent tai, ko reikėjo. Bet pagalbos brukimas taip pat ne išeitis. Prieš imantis tarnystės, būtų neblogai pasiklausti leidimo.

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo papasakojo apie vienišą motiną, kuri susirgo vėjaraupiais, o po to susirgo ir jos vaikai. Įprastai švarūs namai tapo netvarkingi ir purvini. Stūksojo krūvos neplautų indų ir neskalbtų drabužių.

Kai ji ėmė jausti, kad visiškai nesusitvarko, į duris pasibeldė Paramos bendrijos seserys. Jos nesakė: „Pasakykite, jei reikės kokios pagalbos.“ Pamačiusios, kokia padėtis, jos puolė veikti.

„Jos sutvarkė chaosą, į tuos namus sugrąžino šviesą ir tvarką, paskambino draugei, kad atneštų kai kurių labai reikalingų maisto produktų. Kai jos galiausiai baigė savo darbus ir atsisveikino, tą jauną motiną paliko paplūdusią ašaromis – dėkingumo ir meilės ašaromis.“[7]

Ir padėjusios, ir pagalbos gavėja jautė šilumą ir džiaugsmą.

JAYRO DUKTERS PRIKĖLIMAS, AUT. DŽEFAS HAINAS

Puoselėkite džiaugsmą savo gyvenime

Kuo daugiau džiaugsmo, ramybės ir pasitenkinimo pasieksime savo gyvenime, tuo geriau juo galėsime dalytis tarnaudami. Džiaugsmas pasiekiamas per Šventąją Dvasią (žr. Galatams 5:22 ir Doktrinos ir Sandorų 11:13). Tai kai kas, dėl ko galime melstis (žr. Doktrinos ir Sandorų 136:29) ir kviesti į savo gyvenimą. Štai kelios idėjos, kaip siekti džiaugsmo:

1. **Suskaičiuokite savo palaimas.** Ištirkite savo gyvenimą ir į dienoraštį surašykite tai, kuo jus palaimino Dievas.[8] Išvyskite, kiek gero aplink jus.[9] Atkreipkite dėmesį, kas jus sulaiko nuo džiaugsmo, ir užrašykite būdus, kaip tai išspręsti arba geriau suprasti. Šį Velykų metą skirkite laiko užmegzti stipresnius ryšius su Gelbėtoju (žr. Doktrinos ir Sandorų 101:36).
2. **Mokykitės priimti įvykius ir ramiai į juos reaguoti.** Džiaugsmą galite lengviau atrasti ramiai medituodami.[10] Dažnai prisiminkite, kas jums teikia džiaugsmą (žr. 1 Kronikų 16:15). Kartais laiką, kurį skirtumėte žiniasklaidai, reikėtų paskirti pamąstymams apie gyvenimą.[11]
3. **Venkite save lyginti su kitais.** Sakoma, kad lyginimas yra džiaugsmo vagis. Paulius perspėjo, kad tie, kurie „matuo[ja] save pagal save pačius ir lygin[a] save su savimi, elgiasi neprotingai“ (2 Korintiečiams 10:12).
4. **Siekite asmeninio apreiškimo.** Gelbėtojas mokė: „Jei prašysi, gausi apreiškimą po apreiškimo, pažinimą po pažinimo, kad galėtum pažinti slėpinius ir taikingus dalykus – tai, kas neša džiaugsmą, tai, kas neša amžinąjį gyvenimą“ (Doktrinos ir Sandorų 42:61).

Kvietimas veikti

Kaip tarnaujant jausti daugiau džiaugsmo? ■

Šiame straipsnyje pateiktus principus galima taikyti kasdieniame gyvenime, bet jie skirti padėti tarnaujantiesiems broliams ir seserims laiminti jiems paskirtus pavienius asmenis ir šeimas.

IŠNAŠOS

1. “Joy,” en.oxforddictionaries.com
2. Raselas M. Nelsonas, Džiaugsmas ir dvasinis išgyvenimas, *2016 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
3. Džina B. Bingam, Tarnauti taip, kaip tarnauja Gelbėtojas, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.
4. Žr. Raselas M. Nelsonas, Mums drauge žengiant į priekį, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.
5. Tomas S. Monsonas, Džiaukimės kelionėje, *2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
6. M. Russell Ballard, Finding Joy through Loving Service, *Liahona,* May 2011, 49.
7. Dyteris F. Uchtdorfas, Gyvenkite pagal Evangeliją džiugiai!, *2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
8. Žr. Henris B. Airingas, O atminkite, atminkite, *2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
9. Džina B. Bingam, Kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų, *2017 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
10. Dyteris F. Uchtdorfas, Apie svarbiausius dalykus, *2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.
11. Žr. Garis E. Štyvensonas, Dvasinis užtemimas, *2017 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga*.

KRISTUS IR MORMONO KNYGOJE APRAŠYTI VAIKAI, AUT. DEILAS PARSONAS

Kai būsite nusiminę, atminkite *Naino našlę*

Kai jaučiamės pamiršti arba nereikalingi kitiems, galime prisiminti, kad Jėzus atėjo į pagalbą našlei tiksliai tada, kai jai reikėjo pagalbos. Jis taip pat ateis į pagalbą ir mums.

Kytas Dž. Vilsonas
Brigamo Jango universiteto senovės Raštų docentas

Kartais, kai geras gyvenimo dienas keičia blogos, jaučiame, tarsi Dievas ne itin aktyviai reiškiasi mūsų kasdieniame gyvenime. Gyvenimas slenka nuobodžiai ir monotoniškai. Nedaug kas keičiasi ir kartais sunku nurodyti vieną sritį, kurioje Dievas tiesiogiai paveikė mūsų aplinkybes. Kai mane apima jausmas, kad esu nereikšmingas, dažnai prisimenu moterį iš Naujojo Testamento, kuri galbūt jautėsi panašiai. Raštuose jos vardas neminimas ir ji paprasčiausiai žinoma pagal kaimą, kuriame gyveno, ir vedybinį statusą.

Ta moteris yra Naino našlė, ir vienintelis Lukas aprašė nuostabią jos istoriją. Man ji parodo Gelbėtojo tarnystės pavieniams asmenims esmę ir tai, kaip Jis ištiesdavo pagalbos ranką nusivylusiems, paprastiems Jo bendruomenės žmonėms. Šis pasakojimas aiškiai atsako į klausimus, ar Dievas žino mus ir ar mes Jam rūpime.

Trumpame Luko evangelijos 7 skyriuje pateiktame aprašyme pasakojama, kaip Jėzus sutiko laidotuvių eiseną ir stebuklingu būdu į gyvenimą sugrąžino mirusį vaikiną. Bet šioje istorijoje yra kai kas daugiau, ką reikėtų suprasti. Kaip ir skaitant apie kitus stebuklus, ypač svarbu suprasti aplinkybes. Kaip buvęs Brigamo Jango universiteto Jeruzalės centro dėstytojas, su jumis pasidalysiu asmeninėmis įžvalgomis apie šį stebuklą.

Jėzaus laikais Nainas buvo mažas ūkininkų kaimelis, įsikūręs šalia Morės kalno, už kurio driekėsi rytinė Jezreelio slėnio dalis. Tas kaimelis buvo gana izoliuotas. Prie jo vedė tik vienas kelias. Jėzaus laikais tai turėjo būti maža ir gana skurdi gyvenvietė, ir tokia ji liko iki šių laikų. Kai kuriais kaimelio istorijos laikotarpiais ten tebuvo vos 34 namai ir vos 189 gyventojai.[1] Dabar jame gyvena apie 1 500 gyventojų.

Šį pasakojimą Lukas pradeda paminėdamas, kad dieną prieš tai Jėzus buvo Kafarnaume ir išgydė šimtininko tarną (žr. Luko 7:1–10). Tada mes sužinome, kad „*sekančią dieną*“ (11 eilutė, Biblija, Karaliaus Jokūbo versija, D. Kundrotas, 2016; kursyvas pridėtas) Gelbėtojas kartu su gausia mokinių minia nuvyko į Nainą. Ši veiksmų eiga labai svarbi. Kafarnaumas įsikūręs šiaurinėje Galilėjos jūros pakrantėje 183 m žemiau jūros lygio. Nainas yra 48 km piečiau nuo Kafarnaumo, 213 m virš jūros lygio, todėl kelionė pareikalavo varginančio kopimo į Nainą. Nueiti nuo Kafarnaumo iki Naino užtruktų bent jau pusantros ar dvi dienas. Neseniai su grupe energingų BJU studentų tą atstumą asfaltuotais keliukais nuėjome per maždaug 10 valandų. Tai reiškia, kad Jėzus, ko gero, turėjo keltis labai anksti arba net eiti naktį, kad suspėtų „sekančią dieną“ sutikti laidotuvių eiseną.[2]

Po ilgos varginančios kelionės Kristui priartėjus prie miestelio, iš jo ant laidojimo neštuvų buvo nešamas miręs maždaug dvidešimtmetis[3] jaunuolis. Lukas pasakoja, kad tas jaunuolis buvo vienintelis našlės sūnus, o kai kurie mokslininkai iš graikiško teksto sprendžia, kad ji neturėjo kitų vaikų.[4] Moterį, išgyvenančią šią baisią gyvenimo tragediją, lydėjo didelė kaimo gyventojų grupė.

Akivaizdu, kad sūnaus mirtis bet kam būtų tragedija, bet pagalvokite, ką tai reiškė šiai našlei.

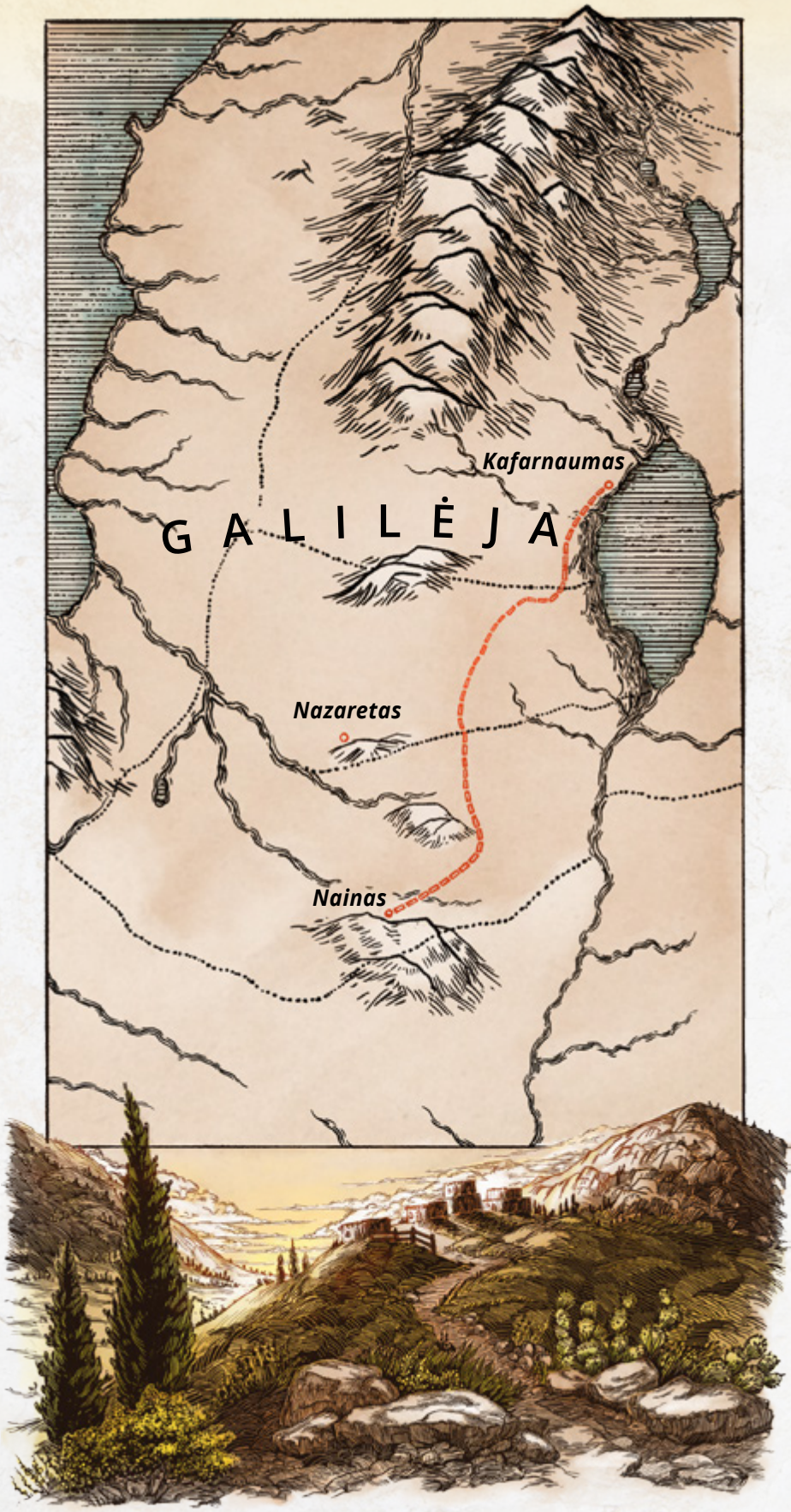

Ką senovės Izraelyje tai reiškė be paveldėtojo likusiai našlei jos socialiniame, dvasiniame ir finansiniame gyvenime? Senojo Testamento laikais buvo tikima, kad kai vyras mirdavo nesulaukęs senyvo amžiaus, tai buvo Dievo bausmė už nuodėmes. Todėl kai kas tikėjo, kad Dievas šią našlę baudžia. Rūtos knygoje, jauname amžiuje likusi našlė sielvartavo: „Viešpats paliudijo prieš mane, Visagalis mane nubaudė“ (Rūtos 1:21).[5]

Naino našlė kentė ne tik dvasinį ir emocinį skausmą, ją taip pat ištiko finansinė krizė – ji žvelgė badui į akis.[6] Per vestuves moteris būdavo paskiriama vyro šeimai, teikiančiai finansinę apsaugą. Jei vyras mirdavo, rūpestis ja būdavo perduodamas jos pagimdytam sūnui. Dabar gi jos vienintelis sūnus buvo miręs, ir finansiškai jai tai reiškė liepto galą. Jei jos sūnui buvo apie dvidešimt, ji buvo vidutinio amžiaus moteris, gyvenanti mažame nuošaliame ūkininkų kaimelyje, likusi dvasiniame, socialiniame ir finansiniame skurde.

Bet būtent per tą trumpą laiko atkarpą, kai kaimelio gyventojai nešė jos sūnų laidoti, eiseną pasitiko Jėzus ir Jam „pagailo jos“ (Luko 7:13). Tiesą sakant, Lukas tai nepakankamai įvertino. Kažkokiu būdu Jėzus pajuto šią beviltišką našlės padėtį. Galbūt ji praleido naktį paslika ant purvinų grindų, maldaudama Dangiškojo Tėvo

duoti atsakymą, kodėl taip nutiko. Galbūt ji tiesiog atvirai klausė, kodėl Jis nori, kad ji vis dar gyventų šioje žemėje. O gal ji buvo išgąsdinta vienatvės, su kuria teks susidurti. Mes to nežinome. Bet žinome, kad Gelbėtojas staiga nusprendė išvykti iš Kafarnaumo, o tai, ko gero, pareikalavo eiti visą naktį, kad susitiktų su laidotuvių eisena dar prieš jiems paguldant kūną į kapą.

Taigi, kai Jėzus, našlei einant eisenos priekyje, pamatė jos ašarotą veidą, Jis pajuto didžią užuojautą. Bet atrodo, kad ta užuojauta kilo dėl jausmų, išgyventų daug anksčiau, nei Jis sutiko tą laidotuvių eiseną. Akivaizdu, kad Jis atvyko ten būtent tada, kada reikėjo.

Tada Jėzus tarė moteriai: „Neverk!“ (13 eilutė) Nepabūgęs susitepimo, apie kurį mokė tradicijos, Jis „palietė neštuvus“ ir „nešėjai sustojo“. Tada jis įsakė: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“

„Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai“ (14–15 eilutės). Normalu, kad miestelio gyventojų ir Jėzaus pasekėjų minia neteko žado, kai širdgėla, kurios liudininkai jie buvo, tapo tikru džiaugsmu. Jie kartu „šlovino Dievą, sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų“ (16 eilutė). Bet tas stebuklas taip pat buvo skirtas išgelbėti į neviltį patekusią sielą. Jėzus žinojo, kad šiai moteriai, kuri pagal galiojusius papročius buvo pasmerkta, nutiko kažkas labai blogo. Jos padėtis prašyte prašė Jo neatidėliotino įsikišimo, net jei Jam tektų toli keliauti norint atvykti tiksliai reikiamu laiku. Jis žinojo, kokioje beviltiškoje padėtyje ji buvo, ir nedelsdamas atėjo. Prezidentas Tomas S. Monsonas (1927–2018) pasakė neabejotiną tiesą: „Vieną dieną, prisiminę atsitiktiniais atrodančius įvykius, suprasime, kad, ko gero, jie nebuvo tokie jau atsitiktiniai.“[7]

Nors tai labai pakylėjantis įvykis, jį reikia priimti kaip kai ką daugiau nei gražią Biblijos istoriją. Jis neabejotinai patvirtina, kad Jėzus žinojo apie tą varganą, užmirštą ir skurstančią našlę. Kai jaučiamės pamiršti arba nereikalingi kitiems, arba nereikšmingi, galime prisiminti, kad Jėzus atėjo į pagalbą našlei, kai jai reikėjo pagalbos. Jis taip pat ateis į pagalbą ir mums. Be to, šis Gelbėtojo pavyzdys mus moko tiesti pagalbos ranką siekiant padėti aplinkiniams. Daug kas iš jūsų

aplinkinių kartais bus nusivylę. Jei papasakosite jiems apie „seserį iš Naino“ ir kaip Viešpats tiksliai žinojo jos nusivylimą ir patirtą didelę asmeninę krizę, jų emocinė naktis gali pasikeisti į dieną. Atminkite taiklų prezidento Spenserio V. Kimbolo (1895–1985) pastebėjimą: „Dievas tikrai pastebi mus ir mus sergi. Bet dažniausiai Jis patenkina mūsų poreikius per kitus žmones.“[8]

Tik keli iš visų Jėzaus žemėje padarytų stebuklų yra kupini tokio švelnumo ir užuojautos kaip Jo tarnavimas Naino našlei. Tai mums primena, kad mes Jam rūpime ir kad Jis niekada mūsų nepamirš. Mes neturėtume to pamiršti. ■

IŠNAŠOS

1. Žr. E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932), 75.
2. Žr. S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (2015), 364.
3. See Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
4. Žr. Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
5. Izaijo 54:4 Viešpats sako našlei Izraeliui, kad ji neatsimins savo „našlystės pajuokos“.
6. Žr. Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
7. Thomas S. Monson, in Joseph B. Wirthlin, “Lessons Learned in the Journey of Life,” *Liahona,* May 2001, 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 82.

Biblijos filmuką „Widow of Nain“ (liet. „Naino našlė“) galite rasti **lds.org/go/041917.**

Prezidentas Henris B. Airingas
Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

PASIKLIAUKITE GELBĖTOJO išvadavimu

Gelbėtojo Apmokėjimas ir Prisikėlimas suteikia Jam galią sustiprinti mus mūsų išmėginimuose arba išvaduoti mus iš jų.

Praradusiems artimuosius kelias pirmyn gali būti liūdnas ir vienišas. Stipriau tai jaučia nežinantys ir neturintys liudijimo apie Gelbėtojo Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir Prisikėlimą. Prisiminkite kelyje į Emausą Jo sutiktus du dvejojančius mokinius. Prisikėlęs Viešpats prisiartino prie jų ir paklausė, kodėl jie liūdi. Lukas pateikia atsakymą:

„Jie tarė Jam: „[Dėl Jėzaus] iš Nazareto, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse.

Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai Jį pasmerkė mirti ir nukryžiavo.

O mes vylėmės, kad Jis yra Tas, kuris atpirks Izraelį“ (Luko 24:19–21).

Paguodos semiamės iš žinojimo, kad Jis *buvo* tas, kuris išpirko Izraelį. Jis *buvo* tas, kuris „sutraukė mirties pančius“ (Mozijo 15:23). Jis *buvo* „pirmasis iš užmigusiųjų“ (1 Korintiečiams 15:20). Jis *buvo* tas, dėl kurio tapo prieinamos šventyklos sandoros, surišančios mus amžiams su tais, kurių „tarp mūs seniai jau nebėra“[1].

Šį Velykų metą norėčiau pasidalyti dalimi kalbos, pasakytos prieš kelerius metus apie išvaduojančią Gelbėtojo galią. Ji sustiprino mane, kai ruošiausi ir kalbėjau. Meldžiu, kad, kai skaitysite, ji sustiprintų ir jus.

PAVEIKSLO „ŠIAM TIKSLU!“ DALIS, AUT. DŽIONGSUNG KIMAS, SPAUSDINAMA „HAVEN LIGHT“ LEIDUS

Gelbėtojas žino mūsų sielvartą

Gyvenimas kai kuriems, o galiausiai ir mums visiems, baigiasi per anksti. Kiekvienas iš mūsų būsime išmėginti susidūrę su artimo žmogaus mirtimi.

Neseniai sutikau vyrą, kurio nebuvau sutikęs nuo pat jo žmonos mirties. Buvo galimybė susitikti malonioje šventinėje aplinkoje. Prie manęs jis priėjo šypsodamasis. Atmindamas jo žmonos mirtį labai atsargiai ištariau įprastą susitikimo frazę: „Kaip tau sekasi?“

Šypsena pranyko, jo akys sudrėko, tyliai ir labai nuoširdžiai atsakė: „Laikausi gerai. Bet labai sunku.“

Tikrai labai sunku, kaip kai kas iš jūsų jau sužinojo, o galiausiai sužinosime visi. Sunkiausia šio išbandymo dalis yra išsiaiškinti, ką daryti su liūdesiu, vienatve ir netektimi, kai jaučiame, tarsi būtume praradę dalelę savęs. Sielvartas gali tęstis tarsi chroniškas skausmas. Kai kas gali jausti pyktį arba kad su juo pasielgta nesąžiningai.

PAVEIKSLO „*VIEŠPATIES MALDA*“ DALIS, AUT. DŽIONGSUNG KIMAS, SPAUSDINAMA „HAVEN LIGHT“ LEIDUS

Gelbėtojas apie mūsų sielvartus galėjo sužinoti Dvasios įkvėptas, bet Jis pasirinko Pats juos išgyventi.

Gelbėtojo Apmokėjimas ir Prisikėlimas suteikia Jam galią išgelbėti mus iš tokių išmėginimų. Tuo, ką išgyveno, Jis pažino visas sielvarto formas. Jis galėjo apie jas sužinoti Dvasios įkvėptas, bet pasirinko Pats tai išgyventi. Apie tai rašoma taip:

„Ir štai jis gims iš Marijos Jeruzalės žemėje, kuri yra mūsų protėvių žemė, ir ji bus mergelė, brangus ir išrinktas indas, kuris bus pridengtas šešėliu ir pradės Šventosios Dvasios galia, ir atves sūnų, taip, būtent Dievo Sūnų.

Ir jis eis, kęsdamas visokius skausmus ir suspaudimus, ir gundymus; ir tai tam, kad galėtų išsipildyti žodis, sakantis: Jis paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas.

Ir paims ant savęs mirtį, kad galėtų atrišti mirties pančius, surišusius jo žmones; ir paims ant savęs jų silpnybes, kad jo vidus prisipildytų gailestingumo, pagal kūną, kad jis savo kūnu sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse“ (Almos 7:10–12).

Geri jus supantys žmonės bandys suprasti sielvartą, kurį jaučiate mirus artimam žmogui. Jie ir patys galbūt sielvartaus. Gelbėtojas ne tik supranta ir jaučia sielvartą, bet jaučia *jūsų* sielvartą, kurį jaučiate tik jūs. Ir Jis tobulai žino jus. Jis pažįsta jūsų širdį.

Pakvieskite Šventąją Dvasią

Kai pakviesite Šventąją Dvasią jus guosti ir laiminti, Gelbėtojas žinos, ką iš daugelio įmanomų dalykų daryti jums būtų geriausia. Jis žinos, nuo ko jums geriausia pradėti. Kartais reikės melstis. Kartais – eiti paguosti ką nors kitą. Pažįstu negalios kankinamą našlę, kuri buvo įkvėpta aplankyti kitą našlę. Nebuvau ten, bet esu tikras, kad Viešpats įkvėpė šią ištikimą mokinę ištiesti pagalbos ranką kitai, kad taip padėtų abiem.

Yra daug būdų, kuriais Gelbėtojas gali padėti sielvartaujantiems, ir kiekvienas iš jų tinka. Bet jūs galite būti tikri, kad Jis gali ir padarys taip, kad tai būtų geriausia sielvartaujantiems ir jų artimiesiems. Kai Dievas išgelbėja žmones iš sielvarto, paprastai jie įgyja norą būti Jam nuolankūs, tarsi vaikai. Puikus tikėjimu paremto nuolankumo pavyzdys yra Jobo gyvenimas (žr. Jobo 1:20–22). Kitas dalykas, kuriuo pasižymėjo taip pat ir Jobas, tai įgytas tvirtas tikėjimas Gelbėtojo Prisikėlimo galia (žr. Jobo 19:26).

Prikelti būsime visi, taip pat ir mūsų mirę artimieji. Susitikimas su jais nebus bekūnis. Tai padarysime turėdami kūnus, kurie nemirs, nesens ir kurių nepalies negalios.

Gelbėtojas, pasirodęs Savo apaštalams po Prisikėlimo, nuramino ne tik jų, bet ir visų tų, kurie kada nors sielvartaus, širdgėlą. Jis nuramino juos ir mus tokiais žodžiais:

„Ramybė jums! […]

Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai Aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint“ (Luko 24:36, 39).

Viešpats gali įkvėpti mus siekti iš sielvarto geriausiu būdu išvaduojančios galios. Galime vietoje Viešpaties tarnauti kitiems. Galime liudyti apie Gelbėtoją, Jo Evangeliją, Bažnyčios atkūrimą ir Jo Prisikėlimą. Galime laikytis Jo įsakymų.

Visi tie veiksmai priartina Dvasią. Būtent Šventoji Dvasia gali paguosti geriausiai mūsų poreikius tenkinančiu būdu. O įkvėpti Dvasios, galime įgyti liudijimą apie Prisikėlimą ir aiškų supratimą apie laukiantį šlovingą susitikimą. Tokią ramybę jaučiau žvelgdamas į antkapį pažįstamos, kurią, žinau, kada nors ateityje galėsiu apkabinti. Tai žinodamas buvau ne tik išvaduotas iš sielvarto, bet ir pripildytas džiaugsmingo laukimo.

Jei ta mergaitė būtų užaugusi iki pilnametystės, jai reikėtų išvadavimo nuo kitokių išmėginimų. Jai tektų pereiti visiems tenkančius fizinius ir

Galite būti tikri, kad Gelbėtojas gali ir padės taip, kad tai būtų geriausia sielvartaujantiems ir jų artimiesiems.

dvasinius išbandymus ir įrodyti, kad tiki Dievą. Nors kūnas yra nuostabus kūrinys, jo funkcijų palaikymas yra visiems mums tenkantis išbandymas. Kiekvienas turi iškęsti ligas ir senatvės pasekmes.

„Būk nuolankus“

Išvadavimo iš išmėginimų galia yra tikra. Ji veikia taip pat, kaip ir išvadavimas iš sunkumų, kuriuos patiriame susidurdami su artimo žmogaus mirtimi. Kaip tas išvadavimas ne visada garantuoja artimo žmogaus gyvybės išsaugojimą, taip ir išvadavimas iš išmėginimų gali jų nepašalinti. Viešpats gali nepalengvinti naštos, kol neišsiugdysime tikėjimo rinktis veiksmus, kurie atneša mūsų gyvenimą keičiančią Apmokėjimo galią. Jis to reikalauja ne dėl abejingumo, bet dėl meilės mums.

Nurodymus, kaip patirti nuo priešpriešos gyvenime gelbėjančią galią, Viešpats davė Tomui B. Maršui, tuo metu tarnavusiam Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentu. Jis patyrė daug išmėginimų ir Viešpats žinojo, kad patirs dar daugiau. Štai patarimas jam, kurį priimu sau ir siūlau jums: „Būk nuolankus; ir Viešpats, tavo Dievas, ves tave už rankos ir atsakys tau į tavo maldas“ (Doktrinos ir Sandorų 112:10).

Viešpats visuomet nori vesti mus į išgelbėjimą, kai stengiamės tapti teisesni. Tam reikalinga

PAVEIKSLO *„PAKLYDUSI AVIS“* DALIS, AUT. DŽIONGSUNG KIMAS, SPAUSDINAMA „HAVEN LIGHT“ LEIDUS

atgaila. Tam reikia nuolankumo. Taigi, kelias į išgelbėjimą visuomet reikalauja mūsų nuolankumo, kad Viešpats galėtų vesti mus už rankos ten, kur nori nuvesti – per sunkumus į pašventinimą.

Išmėginimai gali atnešti apmaudą ir neviltį. Tikėjimas skatina nuolankumą, kurio mums reikia, kad Viešpats galėtų vesti mus už rankos. Jis gimsta iš tikėjimo, kad Dievas tikrai gyvena, kad Jis mus myli ir kad tai, ko Jis nori, – kad ir kaip sunku būtų – visada bus geriausia išeitis.

Gelbėtojas mums parodė tokį nuolankumą. Skaitėte, kaip Jis meldėsi Getsemanės sode, kęsdamas už mus kančias, viršijančias mūsų gebėjimą suprasti ir atlaikyti ir net mano galimybes tai nusakyti. Pamenate Jo maldą: „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet Tavo valia!“ (Luko 22:42)

Jis pažinojo Savo Dangiškąjį Tėvą, didįjį Elochimą, ir pasikliovė juo. Jis žinojo, kad Jo Tėvas yra visagalis ir be galo maloningas. Mylimas Sūnus prašė išgelbėjimo galios ir pagalbos nuolankiais, tarsi mažo vaiko, žodžiais.

Drąsa ir paguoda

Tėvas neišvadavo Sūnaus pašalindamas tą išmėginimą. Mūsų labui Jis to nepadarė ir leido Gelbėtojui užbaigti misiją, kurią atlikti Jis atėjo. Dabar galime per amžius semtis drąsos ir paguodos žinodami apie Tėvo siunčiamą pagalbą:

„Jam pasirodė iš dangaus angelas ir Jį sustiprino.

Vidinės kovos draskomas, Jis dar karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.

Atsikėlęs po maldos, Jis atėjo pas mokinius ir rado juos iš sielvarto užmigusius.

Jis tarė jiems: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundymą!“ (Luko 22:43–46)

Gelbėtojas meldė, kad būtų išvaduotas. Jam buvo duota ne galimybė išvengti išmėginimo, bet paguoda, kurios pakako šlovingai jį atlaikyti.

Jo paliepimas mokiniams, kurie taip pat patyrė išmėginimus, tai nurodymas mums. Galime apsispręsti juo sekti. Galime apsispręsti pakilti ir melstis su didžiu tikėjimu ir nuolankumu. Galime sekti Morkaus knygoje užrašytu nurodymu: „Kelkitės, eime!“ (Morkaus 14:42)

Gavote patarimą, kaip atlaikyti fizinius ir dvasinius gyvenimo išbandymus. Kai patys padarysite viską, ką galite, jums prireiks Dievo pagalbos. Taigi pakilkite ir eikite, bet kreipkitės į Jį pagalbos kuo anksčiau.

> *Jėzus Kristus sumokėjo išpirką už visas Dangiškojo Tėvo vaikų nuodėmes, kad galėtume būti išvaduoti iš mirties ir nuodėmės.*

Nelaukite, kol jus ištiks krizė.

Iškilmingai liudiju, kad Dievas, Dangiškasis Tėvas, yra gyvas ir myli mus. Aš tai žinau. Jo laimės planas yra tobulas, tai *išties yra* laimės planas. Jėzus Kristus prisikėlė, ir mes taip pat prisikelsime. Jis kentė, kad galėtų padėti visuose mūsų išmėginimuose. Jis sumokėjo išpirką už visas Dangiškojo Tėvo vaikų nuodėmes, kad būtume išvaduoti iš mirties ir nuodėmės.

Žinau, kad Jėzaus Kristaus Bažnyčioje Šventoji Dvasia gali paguosti ir apvalyti mus, jei tik seksime Mokytoju. Patirkite Jo paguodą ir pagalbą, kai jų prireiks, visuose gyvenimo sunkumuose ir išmėginimuose. ■

Iš dvasinės valandėlės kalbos „The Power of Deliverance“, pasakytos Brigamo Jango universitete 2008 m. sausio 15 d.

IŠNAŠA

1. „O veski, dieviška šviesa“, *Giesmės,* 46.

PAVEIKSLO *GETSEMANĖ* DALIS, AUTORIUS J. KIRKAS RIČARDSAS; ALYVŲ ŠAKELĖS IŠ „GETTY IMAGES".

Getsemanėje šventoj

Mįslingai ♩ = 60–68

Žodžiai ir muzika Tammy Simister Robinson

1. Get - se - ma - nė - je šven - toj iš - pirk - tas bu - vau kan - čioj.
2. Ta - vo kan - čios ant kal - vos — sim - bo - lis no - rios au - kos.
3. Tau - rę lū - po - mis lie - čiu, pa - gar - biai iš jos ge - riu:

Gel - bė - to - jau, tam so - de Tu mel - deis ir už ma - ne.
Tau rū - pė - jo žmo - ni - ja, nu - mi - rei ir už ma - ne.
au - ką at - me - nu šven - tai, liu - di - ju Ta - ve karš - tai.

Tu mel - deis ir už ma - ne. Im - ki šir - dį so - pan - čią,
Nu - mi - rei ir už ma - ne. Im - ki šir - dį so - pan - čią,
Liu - di - ju Ta - ve karš - tai. Im - ki šir - dį so - pan - čią,

te - gul bus Ta - va va - lia. Gel - bė - to - jau, tam so - de
te - gul bus Ta - va va - lia. Tau rū - pė - jo žmo - ni - ja,
te - gul bus Ta - va va - lia. Kan - čios lai džiaugs - me pa - skęs,

Tu mel - deis ir už ma - ne. Tu mel - deis ir už ma - ne.
nu - mi - rei ir už ma - ne. Nu - mi - rei ir už ma - ne.
aš gy - ven - siu dėl Ta - vęs. Aš gy - ven - siu dėl Ta - vęs.

© 2003 Tammy Simister Robinson. All rights reserved.
Šią giesmę galima kopijuoti epizodiniam nekomerciniam naudojimui bažnyčioje ir namuose.
Ši pastaba turi būti ant kiekvienos kopijos.

Brajenas K. Eštonas
Antrasis patarėjas visuotinėje Sekmadieninės mokyklos prezidentūroje

Trys pamokos apie meilę, džiaugsmą ir ramybę

Šie trys žingsniai gali pakeisti jūsų gyvenimą ir padėti jausti Dvasios vaisius.

Studijuodamas koledže daug mąsčiau apie savo ateitį. Pasiekęs tą ateitį – turiu omenyje gyvenimą po koledžo – išmokau tris svarbias mano gyvenimą pakeitusias pamokas. Noriu pasidalyti jomis su jumis, vildamasis, kad išmoksite jas taikyti greičiau, nei tai padariau aš. Jos gali padėti jums gyvenime atrasti daugiau džiaugsmo ir galiausiai pelnyti išaukštinimą pas Dangiškąjį Tėvą.

1. Siekite džiaugsmo, ramybės ir Šventosios Dvasios

Savo būsimą žmoną Melindą sutikau mokydamasis antrame koledžo kurse, praėjus maždaug šešiems mėnesiams po to, kai grįžau iš misijos. Iš karto supratau, kad noriu ją vesti. Tačiau Melinda taip nemanė. Turėjau laukti penkerius metus, kol ji gavo atsakymą, kad „nieko blogo“, jei ištekės už manęs.

Jei darysite mažus dalykus ir pasikliausite Jėzaus Kristaus auka, galėsite atrasti meilę, džiaugsmą ir ramybę, kad ir kokios būtų jūsų aplinkybės.

Per tuos penkerius metus patyriau vieną didžiausių savo gyvenimo išbandymų. Žinojau, ką turėčiau vesti, ir Dvasia ragino mane, bet negalėjau to tikslo pasiekti.

Netrukus po to, kai baigiau mokslus, Melinda nutarė vykti į misiją – esu tikras, jog iš dalies dėl to, kad atsikratytų manęs. Jai tarnaujant misijoje buvo akimirkų, kai buvau labai nelaimingas, nes dėmesį telkiau į tai, ko neturiu. Tačiau studijuodavau Raštus ir kasdien melsdavausi, tarnavau Bažnyčioje ir stengiausi daryti tai, kas mano gyvenime priartindavo Šventąją Dvasią.

Vieną ankstyvą šaltą sekmadienio rytą Mineapolyje, Minesotos valst., važiuodamas automobiliu į Bažnyčią pagalvojau: „Dabar turėčiau būti nelaimingas. Niekas nevyksta taip, kaip norėčiau. Bet nesu nelaimingas. Jaučiuosi nenusakomai laimingas!“

Kaip aš galėjau būti laimingas, išgyvendamas sudėtingą gyvenimo laikotarpį?

Atsakymą randame Galatams 5:22–23: „Bet Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas.“

Jaučiau Dievo meilę, nes dariau tai, kas į mano gyvenimą atnešdavo Dvasią. Jaučiau džiaugsmą ir ramybę. Galėjau kentėti ir vis dar būti laimingas.

Džiaugsmas ir ramybė mūsų gyvenime ir santuokoje patiriami ne dėl to, kad turime didelį namą, gražias mašinas, madingiausius drabužius, padarome sėkmingą karjerą ar ką nors kita, kas, pasak pasaulio, atneša laimę. Iš tiesų, kadangi meilė, džiaugsmas ir ramybė patiriami per Dvasią, jų apskritai nereikia sieti su materialine padėtimi.

Supraskite, kad nesakau, jog visada būsime laimingi ir kad materialinė padėtis nedarys įtakos mūsų laimei. Iš tiesų, jei neparagausime kartaus, nežinosime, kas yra saldu (žr. Doktrinos ir Sandorų 29:39; taip pat žr. Mozės 6:55).

Kartais reikia ir kentėti. Be to, kai kurios fizinės ir emocinės aplinkybės gali sukelti daug skausmo ir apsunkinti Dvasios jautimą. Bet jei siekiame gyventi su Dvasia ir pasikliaujame Dievu, kalbant apskritai, galime būti laimingi.

Remdamasis asmenine patirtimi liudiju, jog tai tiesa. Išgyvenęs Melindos išvykimą į misiją, supratau, kad jei darau tai, kas mano gyvenime priartina Dvasią, renkuosi tikėjimą ir priimu, jog viskas susiklostys pagal Dievo valią, paprastai jaučiuosi laimingas (žr. Jokūbo 3:2).[1]

2. Netikėkite klastotėmis

Šėtonas klastoja viską, ką daro Dievas, ir stengiasi mus suklaidinti ir apgauti. Nepaisant Šėtono bandymų įtikinti mus, kad tai netiesa, Gelbėtojas moko mus, jog „sugedęs medis [negali] vesti gero vaisiaus“ (3 Nefio 14:18). Kadangi Šėtonas yra sugedęs medis, jis negali mums suteikti meilės, džiaugsmo, ramybės, kantrybės, malonumo, gerumo, ištikimybės, romumo ir susivaldymo (žr. Galatams 5:22–23). Tiksliau sakant, Šėtonas nori, kad būtume nelaimingi (žr. 2 Nefio 2:27).

Taigi, ką daro Šėtonas? Jis bando mus apgauti.

Mano draugė, viena iš išrinktųjų, buvo apgauta. Ji tarnavo misijoje ir buvo puiki misionierė. Grįžusi namo iš misijos, stengėsi daryti tuos mažus

Šėtonas klastoja viską, ką daro Dievas, ir stengiasi mus suklaidinti ir apgauti. Gelbėtojas moko mus, jog „sugedęs medis [negali] vesti gero vaisiaus.“

(3 Nefio 14:18)

dalykus, kurie jos gyvenime priartindavo Dvasią ir stiprino ją misijoje. Kurį laiką jai sekėsi.

Tačiau ji matė, kad jos draugai, daugelis kurių buvo sugrįžę iš misijos, kiekvieną sekmadienį ateidavo į Bažnyčią, bet visą kitą laiką gyveno pasauliui būdingą gyvenimą. Jie atrodė laimingi. Jie darė „tai, kas smagu“. Ir jų gyvenimo būdas nereikalavo tiek daug pastangų kaip jos.

Pamažu ji liovėsi daryti tuos mažus dalykus, kurie misijoje jai teikdavo dvasinių jėgų. Ji vis dar turėjo liudijimą, bet pasakė man, jog priėjo prie išvados: „Jei vien tik lankau Bažnyčios susirinkimus, viskas gerai – esu teisingame kelyje.“ Vis dėlto pridūrė: „Dvasiškai buvau neaktyvi.“[2] Gyvendama pasaulio gyvenimą ji darė klaidą po klaidos ir netrukus tapo nėščia.

Galiausiai nedori poelgiai atnešė pasekmes. Ji nebuvo laiminga ir tai žinojo. Laimei, draugė suprato, kad buvo apgauta, ir atgailavo.

Ši istorija rodo, kad net ir patys geriausi iš mūsų gali būti apgauti. Be to, iš jos sužinome, kad turime nuolat saugotis apgaulės. Tai pasiekiame darydami mažus dalykus, kurie gyvenime priartina Dvasią.

Džiaugiuosi galėdamas pranešti, kad ši mano draugė dabar yra laiminga, ji stengiasi laikytis įsakymų, fiziškai ir dvasiškai aktyviai gyvena pagal Evangeliją.

Šėtonas stengiasi apgauti įvairiais būdais. Paminėsiu tik kelis.

Šėtonas stengiasi įtikinti mus žemiškiems dalykams teikti didesnę svarbą nei dvasiniams. Galime matyti, kad mūsų prioritetai neteisingi, jei dažnai sakome: „Esu per daug užimtas arba pavargęs ir negaliu _____.“ Tuščią vietą galite užpildyti: vykti į šventyklą, tarnauti, studijuoti ir apmąstyti Raštus, vykdyti pašaukimą arba net melstis.

Viena iš priežasčių, kodėl jaučiamės tokie užimti, yra Šėtono pastangos atitraukti mūsų dėmesį. Jis naudoja mūsų rankoje laikomą išmanųjį telefoną, automobilio radiją, namuose turimus televizorius ir begalę kitų dalykų, kad beveik nuolat atitrauktų mūsų dėmesį. Taip mes jaučiamės labiau užimti, nei iš tiesų esame.

Kita to atitraukimo pasekmė yra ta, kad mes vis mažiau laiko skiriame apmąstymams. Šėtonas stengiasi atitraukti mūsų dėmesį, nes žino, kad skirdami laiko apmąstymams, ypač Raštų, judame link didesnio atsivertimo.

Kita Šėtono apgaulė remiasi idėja, kad mūsų išoriniai veiksmai svarbesni už vidinę motyvaciją. Kai dvasiniams darbams pritrūkstame tinkamos motyvacijos, prarandame galimybę patirti Evangelijos nešamą džiaugsmą. Tada įsakymų laikymasis pradeda atrodyti nuobodus, o Šėtonas žino, kad jei jam pavyks priversti mus taip jaustis, yra tikimybė, jog liausimės daryti tai, ką turime.

Šėtonas taip pat mus apgaudinėja, versdamas patikėti, kad džiaugsmą atneša nerūpestingas gyvenimas arba tiesiog nuolatinės linksmybės. Taip nėra. Tiesa ta, kad nėra džiaugsmo ir laimės, kai nėra ką nugalėti (žr. 2 Nefio 2:11, 23).

Paskutinė Šėtono apgaulė, kurią paminėsiu, yra bandymas įtikinti mus, kad nelabumas su visais jo laikinais malonumais yra laimė. Šėtonas žino, kad bent jau laikinai kai kurie pojūčiai ir emocijos gali 1) leisti

mums manyti, kad jaučiame Dvasios vaisius, 2) slopinti mūsų norą siekti tų vaisių, 3) atrodyti kaip tinkami pakaitalai.

Pavyzdžiui, Šėtonas gali mus gundyti siekti ne meilės, o geidulio. Jis gali mus suvilioti jauduliu vietoje ilgalaikio džiaugsmo. Jis bando atitraukti mūsų dėmesį, bet neteikia ramybės. Jis norėtų, kad būtume įsitikinę savo teisumu, elgtumės kaip dauguma, bet nebūtume nesavanaudžiai, nuolat paklūstantys ir tinkamai dvasiškai susitelkę. Jo pagundos gali mus suklaidinti, o tai, savo ruožtu, gali privesti prie minčių, kad įstatymų laužymas atneš laimę.

3. Skirkite laiko mažiems dalykams

Paprastai maži dalykai įneša į mūsų gyvenimą Dvasią ir saugo mus nuo pasidavimo apgaulei, o galiausiai padeda įgyti jėgų laikytis įsakymų ir pelnyti amžinąjį gyvenimą. Gelbėtojas Bažnyčios vyresniuosius Kirtlande, Ohajo valst., mokė šio principo: „Todėl nepailskite daryti gera, nes jūs dedate didelio darbo pamatą. Ir iš mažų dalykų kyla tai, kas didinga“ (Doktrinos ir Sandorų 64:33).

Kodėl maži dalykai tokie svarbūs? Kitoje eilutėje Gelbėtojas paaiškino, kad „Viešpats reikalauja širdies ir uolaus proto“ (Doktrinos ir Sandorų 64:34). Kodėl Gelbėtojas mažų dalykų darymą susiejo su širdimi ir uoliu protu? Nes nuolat darydami mažus dalykus savo širdį ir protą skiriame Dievui ir tai mus apvalo ir pašventina (žr. Helamano 3:35).

Tas apvalymas ir pašventinimas pamažu keičia

pačią mūsų prigimtį ir tampame vis panašesni į Gelbėtoją. Tai taip pat leidžia mums būti jautresniems Šventosios Dvasios raginimams, o tai sumažina tikimybę, kad pasiduosime apgaulei.

Paskutiniais mokslo vidurinėje mokykloje metais mano tėtis namuose man vesdavo seminarijos pamokas. Kadangi tais metais tema buvo Mormono Knyga, jis nusprendė, kad kartu ją skaitysime eilutė po eilutės ir aptarinėsime, ką sužinojome. Kai skaitydavome, tėtis užduodavo klausimus, kurie mane priversdavo apmąstyti, ką skaitėme, ir paaiškindavo tai, ko nesuprasdavau. Vis dar pamenu, ką sužinojau apie Gelbėtoją ir kaip pajutau, kad Jis iš tikrųjų apsilankė pas nefitus ir kad dėl Jo Apmokėjimo man tikrai bus atleistos nuodėmės.

Mano Raštų žinios pagrįstos tomis pamokomis, kurių mokiausi kartu su tėčiu. Skaitydamas kažką jausdavau. Ir, ko gero, dar svarbiau, kad mano troškimai, motyvai ir veiksmai pasikeitė. Norėjau būti geresnis. Pradėjau pastebėti, kur pasiduodu apgaulei. Dažniau atgailaudavau. Pirmųjų mokslo metų koledže pabaigoje Raštus skaitydavau kiekvieną dieną.

Maždaug tuo metu prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994) paprašė narių kasdien skaityti Mormono Knygą ir taikyti tai, ką sužino.[3] Taigi, kad ir ką būčiau skaitęs, nors šiek tiek paskaitydavau Mormono Knygą.

Misijoje išmokau, kaip studijuoti Raštus ir jais sotintis. Skaitydamas aš ne tik jausdavau Šventąją Dvasią, bet taip pat ėmiau jausti džiaugsmą, kai

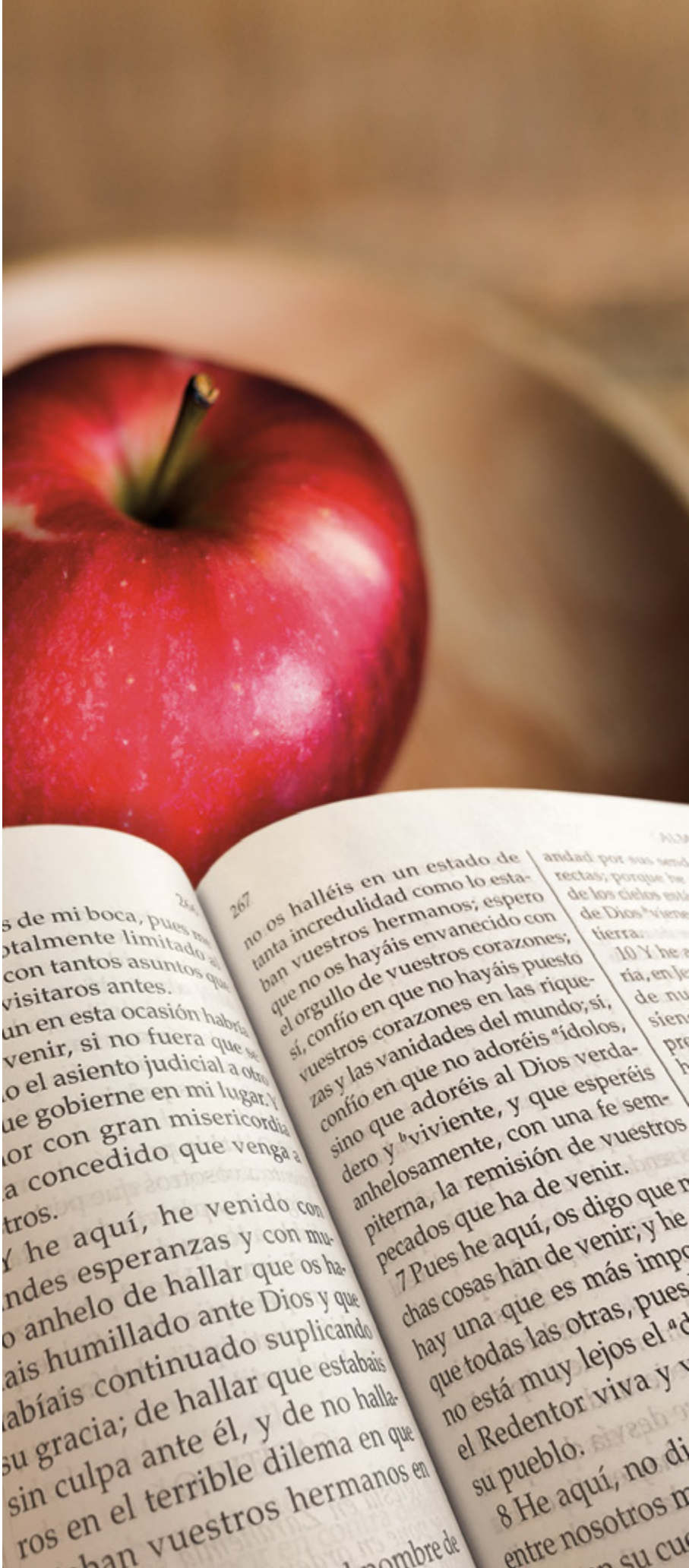

Raštuose ieškodavau atsakymų į savo ir besidominčiųjų klausimus.

Po misijos ir toliau kasdien sotindavausi Raštais. Kadangi toks elgesys į mano gyvenimą įnešė Šventąją Dvasią, jos padedamas efektyviau naudodavau laiką. Dėl to man geriau sekėsi mokytis, o vėliau dirbti. Tapo lengviau priimti teisingus sprendimus. Daugiau meldžiausi ir stropiau vykdžiau pašaukimus. Kasdienis sotinimasis Raštais neišsprendė visų mano problemų, bet gyvenimas buvo lengvesnis.

2005 m. rugpjūtį prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) paskelbė nariams iššūkį perskaityti Mormono Knygą iki metų pabaigos.[4] Kadangi ir taip kasdien skaitydavau Mormono Knygą, tuo metu jau skaičiau Etero ar Moronio knygą. Kai po savaitės ar dviejų baigiau, nusprendžiau, kad tinkamai atsakiau į prezidento Hinklio iššūkį.

Bet tada mūsų šeimą aplankė stropus namų mokytojas. Jis paklausė, kaip man sekasi vykdyti prezidento Hinklio kvietimą.

Pasakiau jam, kad man pasisekė pradėti skaityti Mormono Knygą dar prieš prezidento Hinklio iššūkį. Tada su šiokiu tokiu teisuoliškumu pareiškiau, kad užduotį atlikau.

Laimei, mano namų mokytojas žvelgė į tai kitaip. Kai jis mandagiai mane pataisė, Dvasia man pašnibždėjo, kad namų mokytojas teisus.

Taigi, norėdamas vėl perskaityti knygą iki metų pabaigos, turėjau skaityti po du skyrius per dieną. Kai ėmiau daugiau skaityti Mormono Knygą, pastebėjau, kad gyvenimas įgavo daugiau galios. Dažniau džiaugiausi. Viską suprasdavau aiškiau. Dar dažniau atgailaudavau. Norėjau tarnauti kitiems ir gelbėti jų sielas. Buvau atsparesnis Šėtono apgaulei ir pagundoms. Labiau mylėjau Gelbėtoją.

Pažadu, jei kasdien sotinsitės Raštais, o ypač Mormono Knyga, į savo gyvenimą pakviesite Dvasią.

Tą lapkritį buvau pašauktas tarnauti mūsų apylinkės vyskupu. Vykdydamas prezidento Hinklio iššūkį pasiruošiau tam pašaukimui. Tada pastebėjau, kad kuo užimtesnis tampu darbe ar bažnyčioje, tuo labiau turiu studijuoti Raštus, o ypač Mormono Knygą.

Ir jūs savo gyvenime galite patirti tuos pačius palaiminimus, jei kasdien sotinsitės Raštais. Pažadu, jei kasdien sotinsitės Raštais, o ypač Mormono Knyga, į savo gyvenimą pakviesite Dvasią ir savaime imsite dažniau melstis, atgailauti, ir jums bus lengviau kiekvieną savaitę eiti į bažnyčią ir priimti sakramentą.

Liudiju, kad jei darysite mažus dalykus ir pasikliausite Viešpačiu, atrasite meilę, džiaugsmą, ramybę ir laimę, kad ir kokios būtų jūsų aplinkybės. Taip pat liudiju, kad tai tapo įmanoma dėl Jėzaus Kristaus aukos. Visus gerus dalykus gauname Jo dėka (žr. Moronio 7:22, 24). ■

Iš dvasinės valandėlės kalbos „Laimė, apgaulė ir maži dalykai“, pasakytos Brigamo Jango universitete 2017 m. gruodžio 5 d.

IŠNAŠOS

1. Kai esame tvirti tikėdami Kristų, galime sotintis Dievo meile nepriklausomai nuo aplinkybių.
2. Autorius saugo pokalbio užrašus ir stenogramą.
3. Žr. Ezra Taft Benson, “A Sacred Responsibility,” *Ensign,* May 1986, 77–78; taip pat žr. “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign,* Nov. 1986, 4–7.
4. Žr. Gordon B. Hinckley, “First Presidency Message: A Testimony Vibrant and True,” *Ensign,* Aug. 2005, 2–6.

Net ir uraganas mūsų nesustabdė

Kai grįžau iš misijos, buvau pakviesta į šokius. Šokiuose kažkur padėjau savo telefoną ir vienas vaikinas pasisiūlė padėti jį surasti. Šnekučiuodamiesi sužinojome, kad abu buvome neseniai grįžę misionieriai ir kad mūsų mintys ir tikslai panašūs.

Mūsų draugystė stiprėjo ir galiausiai susižadėjome. Svajojome būti užantspauduoti Vašingtono Kalifornijos šventykloje, kol jos neuždarė rekonstrukcijai 2018 m. kovą. Kai priėmėme šį sprendimą, pasipylė išbandymai. Iš pradžių praradau darbą ir neturėjau galimybės taupyti kelionei į šventyklą. Po to, prieš pat mūsų vestuvių dieną, link Puerto Riko ėmė pavojingai artintis uraganas.

Kai uraganas „Marija“ smogė, mūsų nuostabiai salai padarė daug žalos. Parduotuvės užsidarė. Mes praradome elektrą, buvo sunku gauti vandens, maisto ir kitų būtiniausių dalykų. Praradome viską, ką planavome panaudoti vestuvių pobūvyje. Turėjome jį atšaukti ir atrodė, kad gali tekti atšaukti vestuves. Kelionės į Puerto Riką ir iš jo buvo apribotos ir niekas nežinojo, kuriam laikui. Mane pradėjo imti neviltis, dvejojau ir buvau sutrikusi.

Vieną vakarą su sužadėtiniu kalbėjomės apie mūsų padėtį. Buvo neaišku, ar kelionė įvyks, negalėjome surengti pobūvio, neturėjome vestuvinių drabužių, bet Dvasia patvirtino, kad turime pasikliauti Viešpačiu. Svarbiausia mums buvo būti užantspauduotiems šventykloje. Meldėme Dangiškąjį Tėvą pagalbos.

Kai atsinaujino skrydžiai iš Puerto Riko, iš naujo suplanavome skrydį ir užantspaudavimo datą. Keletą savaičių buvome be ryšio, bet draugės mobilusis telefonas veikė. Ji leido mums juo pasinaudoti, kad susisiektume su šventykla. Pavyko viską suorganizuoti iš naujo, taigi dar galėjome būti užantspauduoti. Likus kelioms savaitėms iki mūsų kelionės, šeimos nariai ir draugai padovanojo batus ir drabužius ir padėjo gauti daug ką, ko mums trūko vestuvėms.

Kai pagaliau įžengėme į šventyklą, pajutome, kad visi rūpesčiai liko praeity. Laikydamiesi už rankų kartu žengėme į ateitį. Tikrai žinau, kad jaučiau Viešpaties ranką, kuri mus vedė ir užtikrino, kad, kol pasitikėsime Juo, viskas bus gerai. Šiandien esame palaiminti nuostabiu sūnumi ir visai amžinybei užantspauduota šeima. ■

Koraima Santjago de Hesus, San Chuanas, Puerto Rikas

SJUZAN SIMONS ILIUSTRACIJA

Po uragano „Marija“ atrodė, kad gali tekti atšaukti vestuves.

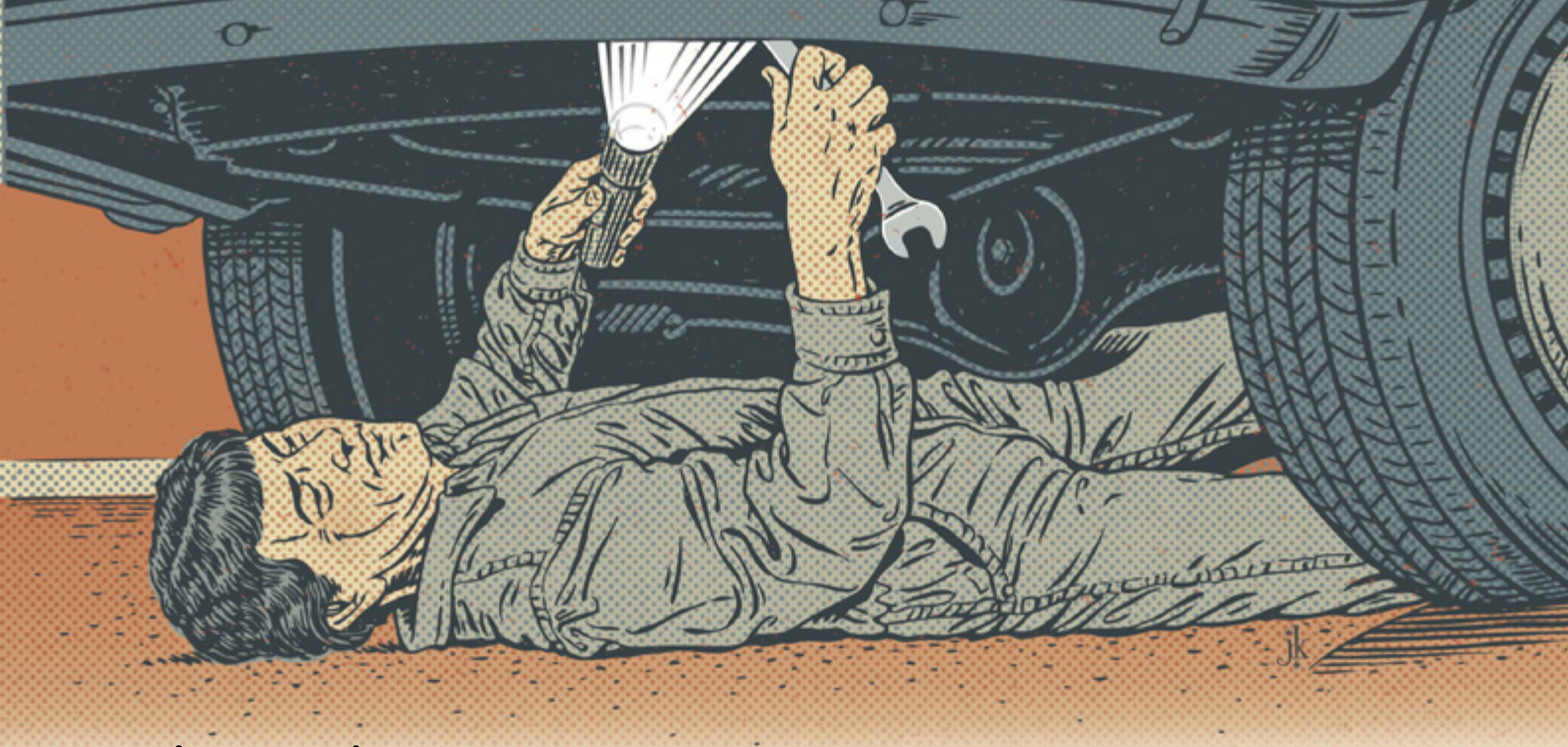

DŽONO KAČIKO ILIUSTRACIJA

„Tai yra tai!“

Vieną žiemos vakarą grįžau namo vėlai po pokalbių, kuriuos, kaip vyskupas, turėjau pravesti. Buvau išsekęs. Ištisas savaites darbe buvo daug įtampos, o dėl pareigų šeimoje ir bažnyčioje jaučiau, kad nepajėgiu visko aprėpti.

Tą vakarą turėjau suremontuoti automobilį, kad kitą rytą galėčiau juo vykti į darbą. Apsirengęs darbo drabužiais vyskupo vaidmenį pakeičiau į mechaniko. Atsiguliau po automobiliu ant šaltų garažo grindų ir ėmiausi darbo. Kodėl po sunkaus visos dienos darbo, sušalęs ir pavargęs turiu dar žaloti savo krumplius? Buvau beprarandąs kantrybę ir maldoje Dangiškajam Tėvui ėmiau skųstis ir prašyti pagalbos.

„Jei įmanoma, ar galėtum man truputį padėti? – meldžiau aš. – Iš visų jėgų stengiuosi būti geras tėvas, vyras ir vyskupas ir laikytis įsakymų. Ar nebūtų geriau, kad galėčiau atsipūsti? Prašau, padėk man užbaigti, kad galėčiau eiti miegoti.“

Staiga mano mintyse nuskambėjo trys aiškūs žodžiai: „Tai yra tai!“

„Kas?“ – paklausiau aš.

Vėl išgirdau žodžius: „Tai yra tai!“

Kai trečią kartą išgirdau „tai yra tai!“, pradėjau pamažu suprasti. Tie žodžiai buvo žinia mano dvasiai. Antrasis „tai“ reiškė mirtingąjį gyvenimą, o aš dabar patyriau augimą, skirtą padėti man tapti tuo, kuo Dangiškasis Tėvas nori, kad tapčiau. Tarsi Dvasia būtų sakiusi man: „Ar tikėjaisi, kad ši žemiška kelionė praeis be sunkumų?“ Kai pakilau nuo tų stingdančių cemento grindų, buvau kitas žmogus.

Sunkumus galima laikyti Dangiškojo Tėvo dovanomis – tai priklauso nuo to, kaip į juos reaguosime. Jis suteikia mums galimybę susidurti su išbandymais, kad išmoktume gręžtis į Jį. Kai tai darome, esame laiminami galimybe mokytis ir augti dvasiškai.

Trys žodžiai, išgirsti tą šaltą vakarą gulint ant betoninių garažo grindų, laimino mane daugiau kaip 35 metus. Labai stengiuosi neprarasti galimybės mokytis iš kiekvieno išmėginimo. Juos laikau galimybėmis išmokti to, ko kitaip negalėčiau išmokti. ■

Ričardsas Dž. Andersonas, Juta, JAV

Remontuodamas automobilį mintyse išgirdau tris aiškius žodžius.

Kai dainuoja tėtis

Kai mane ištiko priepuolis, Honolulu misijoje, Havajuose, JAV, buvau pratarnavusi vos keturis su puse mėnesių. Man diagnozavo epilepsiją. Per kitus mėnesius teko lankytis ligoninėse, atlikti begalę tyrimų ir pradėti vartoti naujus vaistus, kurie sukeldavo vargindantį šalutinį poveikį.

Iki to laiko buvau taip susitelkusi į misionierišką darbą, kad beveik nejaučiau namų ilgesio, bet nuo pirmojo priepuolio man ėmė verti širdį. Ėmiau pasiilgti tėvų ir jaučiausi vieniša, nors mane supo nuostabūs rūpestingi žmonės. Nenorėjau grįžti namo, bet norėjau jausti ramybę.

Misijos prezidentui leidus apie vaistus telefonu pakalbėjau su tėvais. Mano tėtis, kuriam ką tik pavyko pasiekti viso gyvenimo tikslą patekti į Šventyklos aikštės Tabernakulio chorą, patikino mane, kad per visuotinę konferenciją, kuri prasidės kitą dieną, dainuos man iš visos širdies.

Kitą rytą karštai meldžiausi prašydama taip trokštamos ramybės. Anksčiau per visuotines konferencijas buvau gavusi atsakymus į konkrečius klausimus ir tikėjausi, kad vėl būsiu vedama. Konferencijai prasidėjus choras užgiedojo „Mielas vaike, Dievas stebi“ (*Giesmės,* 45). Per pirmą minutę televizoriaus ekrane išvydau savo tėtį. Jo veidas išbuvo ekrane gana ilgai.

Mane apėmė nuostabus ramybės jausmas ir akis užplūdo ašaros. Žinojau, kad Dievas mane myli. Jis žinojo, ko tiksliai man tą dieną reikėjo – paprasto patikinimo, kad Jis šalia ir žino apie mane. Pajutau meilę Dievui ir iš jos kylančią meilę savo šeimai, porininkėms ir savo misijos prezidentui. Vietoj naštos pajutau galimybę augti ir artėti prie Viešpaties.

Mano sveikatos problemos niekur nedingo. Vis vien teko misiją pabaigti anksčiau, bet žinojau, kad Dievas yra ir kad Jis mane myli. Tas įsitikinimas padėjo man iškęsti daugybę širdgėlos akimirkų ir tamsiausiomis gyvenimo valandomis suteikė man viltį. Gal kiti pasakys, kad tai sutapimas, bet aš žinau, kad pamačiusi tėtį, dainuojantį apie Dievo meilę, patyriau nedidelį stebuklą tada, kai man jo reikėjo. ■

Marija Oka, Kalifornija, JAV

ALENO GARNSO ILIUSTRACIJA

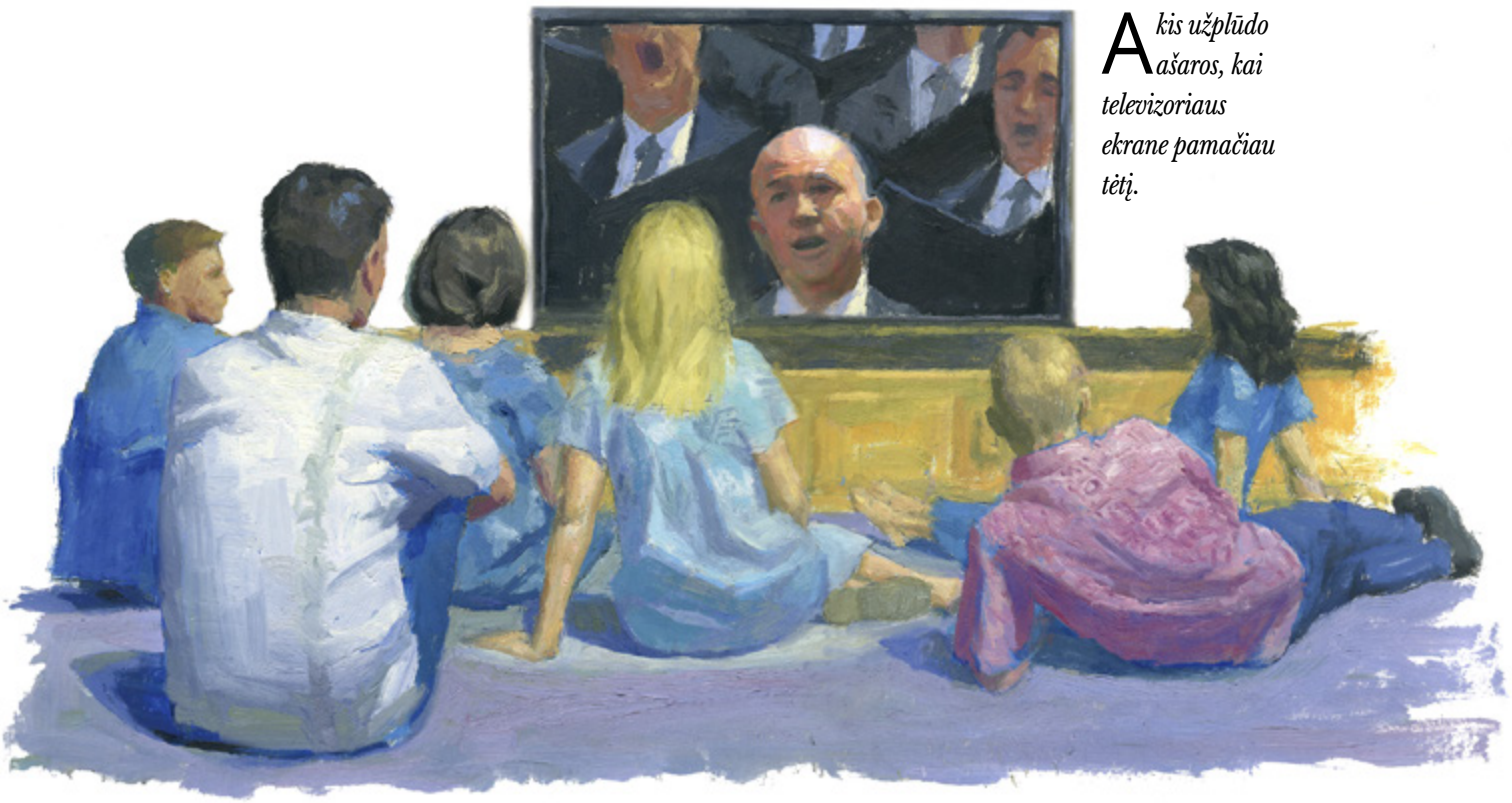

Akis užplūdo ašaros, kai televizoriaus ekrane pamačiau tėtį.

Rikardo pakvietimas

Kai sužinau apie renginį Bažnyčioje, visada į jį pakviečiu dešimt nenarių. Dariau tai daugybę metų. Darau kvietimus, kiekvieną įdedu į baltą voką ir meldžiuosi, kad Dvasia mane vestų. Tada išdaliju kvietimus. Retai ateina visi dešimt, bet net jei ateina tik vienas, jaučiu, kad tai sėkmė.

Prieš kelerius metus paruošiau kvietimus į vakaronę susituokusioms poroms. Darbe išdalijau devynis kvietimus ir vienas liko. Nežinojau, kam jį duoti. Po kelių minučių pro mano stalą praėjo pardavimų atstovas Rikardo. Pajutau raginimą jį pakviesti, nors jis jau buvo atmetęs bendradarbio kvietimą į Bažnyčioje vykusį renginį. Nemaniau, kad Rikardo susidomės.

Bet, kai išeidamas Rikardo vėl praėjo pro mano stalą, vėl pajutau raginimą. Deja, jis taip greit išėjo, kad neturėjau progos su juo pasikalbėti. Pasimeldžiau, kad Rikardo sugrįžtų, jei tikrai turiu jam įteikti kvietimą.

Man baigus melstis Rikardo sugrįžo kai ko manęs paklausti. Po to pasakiau jam: „Rikardo, mano bažnyčioje vyks renginys susituokusioms poroms. Dalysimės patirtimi, kaip gyventi kasdien būnant laimingiems. Po to bus šokiai. Jei pakviesčiau, ar ateitum?“

„Žinoma!“ – atsakė Rikardo, bet jo atsakymas manęs neįtikino.

„Bent jau padariau savo dalį“, – pamaniau aš.

Darbe išdalijau devynis kvietimus ir vienas liko. Nežinojau, kam jį duoti.

KEITI DOKRIL ILIUSTRACIJA

Mudu su žmona į veiklą atėjome anksčiau pasitikti atvykstančių žmonių. Staiga išvydau Rikardo su žmona Regina. Supažindinau juos su savo žmona ir kitais dalyviais. Buvo matyti, kad visą vakarą Rikardo ir Regina gerai leido laiką. Nustebau, kai jie pasakė, kad sekmadienį ateis į bažnyčią sužinoti apie ją daugiau.

Rikardo, Regina ir du jų vaikai iš tikrųjų sužinojo daugiau. Galiausiai jie prisijungė prie Bažnyčios. Vėliau buvo užantspauduoti šventykloje. Kartą Rikardo man papasakojo, kad juodu su žmona kalbėjo apie skyrybas, bet tada Viešpats atvedė Rikardo į mano biurą.

Nuo tada prašau Dievo atleisti man už tai, kad galvojau, jog Rikardo nepriims kvietimo. Pasimokiau, kad svarbu kviesti visus. Niekada negali žinoti, kas priims kvietimą. ■

Martinas Apolas Kordova, Parana, Brazilija

Verslas klesti

Džošua Dž. Perkis
Bažnyčios žurnalai

Kai Tedžiui Raisui užsivėrė vienos durys, dėl žinių, įgytų per savarankiškumo pamokas, netrukus atsivėrė kitos.

Dabar Santo Dominge, Dominikos Respublikoje, 4:00 ryto, o Tedis Raisas jau atsikėlęs ir dirba. Kad išlaikytų klestintį verslą, jam šiandien reikės daug ką nuveikti. Jis ima pjaustyti pomidorus ir duoną. Tada gamina savo ypatingąjį padažą.

6:00 jam padėti atvyksta du darbuotojai ir pasiruošimas pagreitėja. 8:00 jie jau yra paruošę 300 sumuštinių, supakavę juos į tam skirtą popierių ir sudėlioję į maišelius. Atvyksta dar šeši darbuotojai ir visa komanda išvyksta prekiauti.

9:00 jau parduoti visi sumuštiniai, išskyrus keletą – tris ar keturis, kuriuos Tedis pasilieka, kad pamaitintų savo komandą.

Verslas Tedžiui sekasi. Bet ne visada buvo lengva. Tiesą sakant, per pastaruosius penkerius metus jam nepavykdavo rasti pastovaus pasirinktos teisininko profesijos darbo.

Tai kaipgi Tedis nuo klientų konsultavimo perėjo prie prekybos sumuštiniais? Tam prireikė daug sunkaus darbo, bet taip pat ir sumanaus per Bažnyčios iniciatyva rengiamas savarankiškumo pamokas išmoktų principų taikymo.

Darbo praradimas

Prieš penkerius metus gyvenimas Tedžiui atrodė nuostabus. Jis turėjo gerą teisininko darbą, buvo neseniai vedęs ir pakrikštijęs savo žmoną. „Bet patyrėme šiokių tokių išbandymų, – sako jis, – ir aš praradau darbą."

Kitus ketverius metus jam sunkiai sekėsi susirasti darbą. „Buvo daug darbų, kuriuos galėjau dirbti, bet niekas nenorėjo man mokėti. Kai ką ėmiausi dirbti savarankiškai, bet man nepavyko."

Jo žmona Stefani turėjo gerą darbą, bet jos vienos gaunamos algos nepakako sąskaitoms apmokėti. Netrukus jie susilaukė vaiko. Buvo džiugu, bet jų finansinė padėtis tapo dar prastesnė. Jie prarado namą, turėjo parduoti automobilį ir išleido visas santaupas. Galiausiai jiems teko persikelti į nedidelį Stefani mamos namą.

Bet Tedis nepasidavė. Netrukus jam pasitaikė netikėta galimybė.

Savarankiškumo galia

Po kelerių vargo metų Tedis žinojo, kad atėjo laikas kažką keisti.

„Nutariau lankyti Bažnyčios rengiamas savarankiškumo pamokas, – sakė jis. – Buvau apie jas girdėjęs, bet visada maniau, kad tai ne man. Maniau, kad jos apie savarankišką darbą. Pamokos buvo nuostabios."

Iš pradžių Tedis prisijungė prie grupės „Asmeniniai finansai". Po to prisijungė prie grupės „Verslo pradžia ir vystymas". Tų grupių pamokos ne tik padėjo Tedžiui įgyti žinių apie verslą, bet taip pat ir sustiprėti dvasiškai.

„Tos pamokos viską pakeitė, – sako jis. – Nutariau daryti viską, ko jose buvo mokoma. Mano finansinė padėtis iš karto pasikeitė. Pradėjau mokėti visą dešimtinę, kasdien melstis, studijuoti Raštus ir naudoti tikėjimą. Viskas pasikeitė: pradėjau taupyti pinigus ir švęsti šabo dieną. Mane palaimino kiekvienas principas."

Mokydamasis su grupe „Verslo pradžia ir vystymas" Tedis sužinojo, kaip nustatyti, kokia prekė reikalinga žmonėms ten, kur jis gyvena. Įvertinus, ko žmonės ieško, pradėjo lietis įkvėpimas. Toje vietovėje žmonės mėgo šviežius sumuštinius, bet jie norėjo, kad jie būtų užsakomi ir pristatomi.

„Daugelis restoranų turi savo ypatingą padažą, dėl kurio jų maistas tampa išskirtinis, – sako Tedis. – Taigi sukūriau savo ypatingą sumuštinių padažą!"

Verslo plėtojimas

Pradėjęs verslą Tedis pirmą dieną pagamino 30 sumuštinių.

„Po trisdešimties minučių grįžau namo, – sako jis. – Žmona susirūpino, pamačiusi mane ant sofos. Ji paklausė, ką veikiu taip anksti sugrįžęs namo – ar neturėčiau pardavinėti sumuštinių? Bet aš jau buvau juos visus pardavęs!"

Per kelias kitas savaites Tedis susisiekė su vietinėmis verslo įstaigomis ir mokyklomis. Daug kas noriai pirko jo sumuštinius ir verslas ėmė plėstis. Jis greitai perprato, kaip pasirūpinti daržovėmis, kad jos ilgiau išliktų šviežios. Jis taip pat žino, kiek laiko gali saugoti savo ypatingąjį padažą. Jis užsako duoną ir atsiima ją kiekvieną vakarą. Šeštadieniais su nuolaida perka daržoves, kurios kainuoja mažiau, bet vis dar bus tinkamos pirmadienį.

Netrukus jis pradėjo gauti konkrečių sumuštinių rūšių užsakymus ir užsakymus dideliais kiekiais ypatingoms progoms. Jam prireikė pagalbos ir jis ėmėsi samdyti darbuotojus.

Tedis užmezgė draugiškus ryšius su vietos mokyklomis ir verslo įstaigomis ir taip sukūrė aktyvių ir pastovių klientų bazę. Po keturių mėnesių jis jau turėjo aštuonis darbuotojus ir penkias dienas per savaitę kasdien parduodavo 300 sumuštinių. Jo pardavimų komanda buvo tokia efektyvi, kad parduodavo visus sumuštinius net ir vasarą, kai mokyklos uždarytos. Dabar Tedis vėl pasiruošęs plėsti verslą.

Idėja užsiimti sumuštinių verslu jis buvo įkvėptas dėl to, kad lankė savarankiškumo pamokas. „Dėl Bažnyčioje gautų patarimų ir palaiminimų, – sako jis, – dabar turiu labai stiprų liudijimą apie Bažnyčią ir Jėzų Kristų." ■

RAULIO SANDOVALIO NUOTRAUKA

Mūsų sūnus yra Dangiškojo Tėvo sūnus

Džerlyn Merfi

Mūsų mielas sūnelis Heidenas šį pasaulį išvydo pamėlęs, nekvėpuodamas ir vos gyvas. Jis neverkė. Nejudėjo.

Gydytojams ir slaugėms bėgiojant po palatą supratau, kad kažkas labai negerai. Mano vyras su mano tėvu greitai suteikė Heidenui kunigystės palaiminimą ir jis buvo skubiai nuvežtas į reanimacijos skyrių. Netrukus jam nustatė retą sveikatos sutrikimą. Per kelias dienas jam atliko keletą širdies operacijų.

Dėl stebuklingos kunigystės palaiminimų, pasninko ir maldų galios Heidenas įveikė visus sunkumus ir išgyveno. Be galo džiaugėmės, kai parvežėme sūnų namo ir kartu pradėjome naują gyvenimą.

Heidenas į mūsų gyvenimą įnešė nepamatuojamą džiaugsmą. Mes jį branginome ir nepaprastai mylėjome. Bet laikui bėgant, aš ėmiau nerimauti, kad jis vystosi ne taip, kaip turėtų. Nors specialistai mus patikino, kad galiausiai jis pasivys kitus, stengdamasi padėti sūnui buvau kamuojama įkyraus nerimo.

Mudu su vyru mokėmės, kad sužinotume kuo daugiau apie Heideno ligą. Darėme viską, ką liepė gydytojai. Bet pažangos nebuvo.

Buvau pavargusi ir nusivylusi. Meldžiau Dangiškojo Tėvo, kad padėtų rasti žmogų, galintį padėti Heidenui, bet pagalbos nesulaukiau. Heideno būklė blogėjo. Jam prasidėjo traukuliai. Išsigandome. Manėme, kad prarasime jį.

Vieną vėlyvą vakarą ieškojau atsakymų. Parašiau Heidenui laišką. Jame pasakiau, kaip stipriai jį myliu ir kaip stengiuosi palengvinti jo gyvenimą. Pažadėjau, kad likusį savo gyvenimą stengsiuosi jam parūpinti reikiamą pagalbą.

Mane trumpam užvaldė neviltis ir nežinia. Parklupau ant kelių ir klausiau Dangiškojo tėvo: „Kodėl?“ Maniau, kad Jis davė man Heideną, nes žinojo, kad neatlyšiu bandydama padėti savo sūnui. Tai kodėl negaunu atsakymų? Kodėl kiekvienas naujas gydytojas ir naujas gydymo metodas veda į aklavietę? Negi Dangiškasis Tėvas nemyli Heideno?

Niekada nepamiršiu tos akimirkos. Staiga mane užplūdo nenusakomas meilės jausmas. Mano protą pasiekė ne mano pačios žodžiai: „Džerlyn, manai, kad myli jį labiau nei Aš?“

Sustingau. Laikas sustojo. Ašaros pasipylė mano veidu – ne iš nusivylimo kaip anksčiau, bet iš vilties, supratimo ir meilės.

Tą akimirką viskas pasikeitė. Mano širdis sušvelnėjo. Pasikeitė klausimai. Dabar žinojau, kad Dangiškasis Tėvas myli Heideną tobula meile. Heidenas čia buvo atsiųstas kūne, kuris tiko jo poreikiams ir galimybėms augti ir mokytis. Jis, kaip ir kiekvienas iš mūsų, gavo unikalų sugebėjimų ir išbandymų rinkinį. Supratau, kad neįgalūs vaikai yra brangūs ir mylimi Dangiškojo Tėvo vaikai, čia, žemėje, atliekantys ypatingą misiją.

Mes su vyru nuolat gauname atsakymus ir palaimas, bet jie ateina ne mūsų, o Viešpaties numatytu laiku. Buvome nukreipti prie tinkamų knygų, terapijų, mokyklų ir mokytojų, skirtų padėti Heidenui šiame mirtingame gyvenime. Stengiamės atrasti kelią, kurį Heidenui nutiesė Dangiškasis Tėvas, o ne kelią, kuriuo patys norėjome, kad jis eitų. Darome viską, ką galime, kad Heidenas pasiektų savo dangišką potencialą ir gyventų Dangiškojo Tėvo jam paruoštą gyvenimą. Mūsų supratimas apie Dangiškojo Tėvo planą dabar, kai suprantame, kad Heidenas buvo Jo prieš tai, kai tapo mūsų, daug aiškesnis. ■

Autorė gyvena Arizonos valst., JAV.

Mano protą pasiekė ne mano pačios žodžiai: „Manai, kad myli jį labiau nei Aš?“

AUTORĖS IR JOS SŪNAUS NUOTRAUKA

KŪNAS – NEĮKAINOJAMA DOVANA

„Dėl dažniausiai nežinomų priežasčių kai kurie žmonės gimsta fiziškai suvaržyti. Galbūt kai kurios kūno dalys nenatūraliai išsivysčiusios. Galbūt gyvybines funkcijas reguliuojančios sistemos veikia nesklandžiai. Be to, visų mūsų kūnus ištinka ligos ir mirtis. Kad ir kaip būtų, fizinis kūnas yra neįkainojama dovana. Be jo mes negalime pasiekti džiaugsmo pilnatvės.

Siekiant dangiškojo tikslo nebūtina turėti tobulą kūną. Tiesą sakant, kai kurios iš maloniausių dvasių gyvena trapiuose kūnuose. Dažnai turintieji fizinių sunkumų didžią dvasinę stiprybę išsiugdo būtent dėl to, kad juos patiria. Tokiems žmonėms skirti visi ištikimiems ir paklusniems vaikams paruošti Dievo palaiminimai.“

Prezidentas Raselas M. Nelsonas, “We Are Children of God,” *Ensign*, Nov. 1998, 86–87.

Ištverti tragediją

Anksčiau ar vėliau vaikai susidurs su tragedija, ar ji būtų arti, ar toli nuo namų. Bet „net kai pasaulį aplink mus apima suirutė, galime būti palaiminti vidine ramybe“[1]. Štai keletas dalykų, kuriuos galite daryti, kad padėtumėte vaikams pajausti ramybę.

Stabilumas

Kai nutinka tragedija, vaikai gali jausti, tarsi jų pasaulis išsiderino. Būkite jiems pastovumo pavyzdys. Apie tai, kas įvyko, kalbėkite ramiai ir tvirtai. Kiek įmanoma, laikykitės kasdienės rutinos. Padarykite viską, kad ir toliau vyktų šeimos namų vakarai, studijuokite Raštus, melskitės, laikykitės kitų šeimos įpročių. Pamažu vaikai supras, kad net kai jų pasaulis patiria sukrėtimą, Evangelija suteikia perspektyvą ir gyvenimas tęsiasi.

Pagarba

Gerbkite vaikų emocijas. Klausykitės vaikų, kreipkite dėmesį į jų jausmus. Parodykite, kad rimtai žiūrite į jų rūpesčius. Neverskite jų kalbėti, bet padėkite suprasti, kad, kai jie bus pasiruošę, bet kada galės pasikalbėti su jumis. Sąžiningai, pagal jų amžių, atsakykite į kilusius klausimus. Leiskite vaikams žinoti, kad jie bet kada gali pasikalbėti apie iškilusias baimes arba nuogąstavimus.

Pamokymai

Jūsų vaikai gali klausti: „Kodėl Dievas leidžia vykti blogiems dalykams?“ Paaiškinkite, kad ir blogos, ir geros gyvenimo akimirkos yra Dievo amžinojo plano dalis. Jis leidžia kiekvienam žmogui rinktis ir kartais žmonės renkasi tai, dėl ko kenčia kiti. Kartais dėl tragedijų nekaltas niekas – jas tiesiog sukelia gamta. Kad ir kas nutiktų, Dangiškasis Tėvas yra šalia, kad padėtų. Jo padedami galime mokytis ir augti net ir tuomet, kai patiriame skausmą. Galime kreiptis į Jį, prašydami ramybės.

Sustiprinimas

Parodykite vaikams, kad jie gali padėti kitiems, suteikdami jiems tokias galimybes. Pavyzdžiui, jie gali padėti rinkti paaukojimus stichinių nelaimių aukoms, ligoninėje aplankyti sergantį arba sužeistą draugą, paguosti šeimos nario netekusį pažįstamą arba melstis už tuos, kam dabar sunku. Mes negalime visko ištaisyti, bet turime gebėjimą daryti daug gero ir „mes kuriame ramybę, kai padedame palengvinti kenčiančiojo naštą“[2].

Paguoda

Priminkite vaikams, kad Dievas juos myli ir kad jūs juos mylite. Neduokite apgaulingų pažadų, kad jiems niekada nenutiks nieko blogo, bet užtikrinkite, kad šiuo metu jie yra saugūs ir kad viską padarysite, kad juos apsaugotumėte. Patvirtinkite, kad Dangiškasis Tėvas jiems padės atlaikyti bet kokį išmėginimą, kurį teks patirti.

Kai dėl patirto blogio jaučiatės nusiminę, atminkite, kad galiausiai gėris triumfuos. „Mes kariaujame su nuodėme, […] tačiau mums nereikia pulti į neviltį, – mokė prezidentas Tomas S. Monsonas (1927–2018). – Tai karas, kurį galime laimėti ir laimėsime. Mūsų Dangiškasis Tėvas davė mums įrankius, kurių reikia, kad tai padarytume. Prie šturvalo stovi Jis. Neturime ko baimintis.“[3] ■

IŠNAŠOS

1. “Peace,” Gospel Topics, topics.lds.org.
2. “Peace,” Gospel Topics.
3. Tomas S. Monsonas, Pasimokę iš praeities, ženkime pirmyn, *2008 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.

VAIKAMS

Šio mėnesio priede *Draugas*:

- „Pamatysiu Jį vėl“ (p. D20)
- „Paguodos kortelės“ (p. D21)

Daugiau medžiagos rasite apsilankę lessonhelps.lds.org ir spustelėję „Lesson Helps by Topic“.

PAAUGLIAMS

Šiame numeryje:

- „Kaip atrasti ramybę sau ir kitiems sunkumų metu“ (p. 52–53).

Daugiau medžiagos rasite youth.lds.org.

Ar mane veda Dievas?

Mūsų gyvenime daug svarbių sprendimų: kokiu karjeros keliu pasukti, su kuo tuoktis, kur mokytis ir pan. Taip pat jame daug kasdienių rūpesčių: kaip geriausiai naudoti laiką, bandyti suprasti doktriną ir išbandymų sūkuryje atrasti ramybę. Visam tam **mums reikia asmeninio apreiškimo.** Bet kartais sunku žinoti, kaip jį gauti ir kaip atpažinti, kad jį gavai. Kai negauname atsakymų arba jų neatpažįstame, galime stebėtis: „Ar tai buvo Dvasia, o gal tai mano mintis?“ „Kodėl jaučiau įkvėpimą tai padaryti ir man nepavyko?“ „Kodėl atrodo, kad Dievas neatsako į mano maldas?“

Laimei, straipsnyje „Mūsų sprendimai: valios laisvė ir apreiškimas“ (p. 44) Erin pasakoja apie asmeninį apreiškimą, gautą sprendžiant svarbų gyvenimo klausimą. Nors **Dievas nori mus vesti**, Jis taip pat nori, kad išmoktume pasikliauti laisve patiems priiminėti gerus sprendimus.

Mokėjimas atpažinti, kai jums asmeniškai kalba Šventoji Dvasia, tai dar viena gyvybiškai svarbi apreiškimo gavimo ir atpažinimo dalis. Kiekvienas tai gali patirti skirtingai. 48 puslapyje daug **jaunų suaugusiųjų pasakoja, kaip gavo apreiškimus.**

Skaitmeniniame straipsnyje Aspenė paaiškina, kad norėdami gauti asmeninį apreiškimą, turime „stiprinti dvasinius raumenis“.

Galvoti apie ateitį kartais gali būti per daug sudėtinga, ar net baugu. Ypač jauniems suaugusiesiems. Bet kai prisimenu, kaip anksčiau **Dievas mane vedė**, tai suteikia man drąsos judėti pirmyn ir veikti pasikliaunant, kad **Jis ir toliau mane lydės**.

Nuoširdžiai

Keitė Sju Embly

JAUNI SUAUGUSIEJI

GERIAUSI PATARIMAI…

Jauni suaugusieji pasakoja, kokius geriausius patarimus, kaip gauti asmeninį apreiškimą, yra gavę:

„Jaunimo konsultantė man patarė: „Kurk santykius su Dievu kaip su savo dvasiniu Tėvu. Kuo stipresnis bus tavo ryšys su Juo, tuo daugiau suprasi ir būsi vedamas. Tai labai pakeitė mano maldas.“
Grantas Gulsbis, Kalifornija, JAV

„Mūsų kuolo patriarchas įtikino visus mintinai išmokti frazę: „Kad gautum apreiškimą, skaityk apreiškimą.“ Tai man labai padėjo skaitant Raštus.“
Šelbi Tipets, Misūrio valst., JAV

„Skirkite laiko apmąstymams. Prieš pasiryždamas veikti, Džozefas Smitas mąstė apie Jokūbo 1:5. Kartais, prieš duodamas atsakymus, Dangiškasis Tėvas nori, kad skirtume laiko maldoms ir studijavimui. Taip mes sužinome daugiausia.“
Neitanas Herbstas, Juta, JAV

„Klausykitės širdimi, ne ausimis.“
Saj Tua, Amerikos Samoa

*Kokį geriausią patarimą esate gavę dėl atgailos? Atsakymus pateikite tinklalapyje **liahona.lds.org** iki 2019 m. balandžio 30 d.*

APIE JAUNAS SUAUGUSIĄSIAS AUTORES

Erin Raider yra advokatė ir tinklalaidės bendraautorė. Neseniai nubėgo savo pirmąjį pusmaratonį. Laisvalaikiu ji skaito, važinėja dviračiu, keliauja pėsčiomis, užsiima vandenlenčių sportu bei leidžia laiką su šeima ir draugais.

Aspenė Stender dirba rašytoja ir redaktore, gyvena Jutos valst., JAV. Mėgsta keliauti, skaityti ir groti pianinu.

Keitė Sju Embly mano, kad pasaulyje pilna nuostabių žmonių, kurių istorijomis reikėtų pasidalyti. Ji studijuoja žurnalistiką ir ispanų kalbą turėdama tikslą #sharegoodness (dalytis gerumu).

PASIDALYKITE SAVO ISTORIJA

Ar norite pasidalyti nuostabia istorija? O gal norėtumėte išvysti straipsnį konkrečia tema? Jei taip, parašykite apie tai mums! Straipsnį arba atsiliepimą galite pateikti tinklalapyje **liahona.lds.org.**

ŠIAME SKYRIUJE

44 **Mūsų sprendimai: valios laisvė ir apreiškimas**
Erin Raider

48 **Jums pritaikytas asmeninis apreiškimas**

Daugiau straipsnių ir kitos medžiagos rasite:

- Tinklalapyje **liahona.lds.org**
- Poskyryje **YA Weekly** (liet. „Savaitės naujienos jauniems suaugusiesiems“). („Evangelijos bibliotekos“ skyriuje „Jauni suaugusieji“)
- Adresu **facebook.com/liahona**

TIK SKAITMENINĖ VERSIJA

Dvasinių raumenų lavinimas
Aspenė Stender

Mūsų sprendimai: valios laisvė ir apreiškimas

Kai ateina laikas priimti svarbius sprendimus, kiek pasikliaujate, kad Dievas pasakys ką daryti?

Erin Sanderson

Kiekvieną dieną mes visi susiduriame su poreikiu priimti daugybę sprendimų. Kai kurie iš jų kasdieniškesni, pavyzdžiui: „Ką šiandien apsirengti?“, „Ką valgyti pietums?“, „Ar jau laikas pirkti naują automobilį, ar dar šiek tiek pavažinėti senuoju?“ Bet kartais tenka priimti reikšmingus sprendimus: „Ar grįžti mokytis?“, „Ar priimti šį darbo pasiūlymą?“, „Ar keltis į kitą miestą?“, „Ar pirkti namą?“, „Ar skirti pasimatymą šiam žmogui?“, „Ar tuoktis su šiuo žmogumi?“ ir panašius.

Kai tenka priimti svarbius sprendimus, esame linkę – ir tai yra teisinga – delsti šiek tiek ilgiau. Sekame pavyzdžiu, duotu Oliveriui Kauderiui Doktrinos ir Sandorų 9:8–9, kai Viešpats pasakė:

„Bet štai, aš sakau tau, jog tu turi ištirti tai savo protu; tada turi manęs paklausti, ar tai teisinga; ir jeigu tai teisinga, aš padarysiu, kad tavo širdis tavyje degs; todėl tu pajusi, kad tai teisinga.

Bet jeigu tai nebus teisinga, tu tokių jausmų nepajusi, bet tave ištiks minčių sąstingis, dėl ko užmirši tai, kas neteisinga.“

Nors iš tiesų tai geras patarimas, kai ateina laikas svarbiems sprendimams, kartais per daug pasikliauname ta jo dalimi, kur Dievas pasako, kas teisinga, ir per mažai ta, kur Jis liepia ištirti savo protu. Mes taip sustingstame laukdami, kol Dievas patvirtins mūsų sprendimus, kad praleidžiame svarbias galimybes. Galbūt mes netgi suprantame laisvos valios vaidmenį, bet baiminamės priimti sprendimą, kuris mus nuves nuo mums skirto „plano“, ir prieiname prie išvados, kad viskas, išskyrus degimą širdyje arba iš dangaus sklindantį balsą, reiškia, kad sprendimas neteisingas. Daugelį mūsų ta neįvardinta įtampa tarp valios laisvės ir asmeninio apreiškimo skatina klausti: „Koks Dievo vaidmuo padedant mums priimti sprendimą?“

Dievo vaidmuo mums priimant sprendimus

Ko gero, geriausiai į šį klausimą atsako pasakojimas apie Jaredo brolį.

DEIVIDO GRYNO ILIUSTRACIJOS

Šiame pasakojime galima įžvelgti augimo modelį, kuris moko mus, kaip Dievas tikisi, kad priiminėsime sprendimus. Kai prie Babelės bokšto buvo sumaišytos kalbos, Jaredas paprašė brolio, kad šis pasiteirautų Viešpaties, ar jie turi palikti tą žemę, ir, jei taip, kur turėtų keliauti (žr. Etero 1:36–43). Jaredo brolis pasiteiravo ir Viešpats išvedė juos link jūros kranto. Kelionėje Viešpats kalbėjo jiems iš debesies ir vedė juos kiekviename žingsnyje. Galiausiai jie pasiekė jūros krantą ir ten apsistojo ketveriems metams.

Po ketverių metų Dievas nurodė Jaredo broliui pastatyti baržas ir pasiruošti perplaukti vandenyną. Kai Jaredo brolis suprato, kad laivuose nebus oro, jis laikėsi jau žinomo modelio ir pasiteiravo Dievo, ką turėtų daryti. Kaip buvo tikimasi, Viešpats atsakė ir davė detalius nurodymus padaryti skyles laivų viršuje ir apačioje. Atkreipkite dėmesį, koks tada buvo apreiškimo modelis: Dievas duodavo jiems planą, jie klausdavo, kaip jį įvykdyti, ir Dievas aiškiai bei detaliai atsakydavo.

Bet, padaręs laivuose skyles, Jaredo brolis suprato, kad juose nebus šviesos. Jis dar kartą paklausė Dievo, ką daryti. Užuot atsakęs, Dievas paklausė: „Ko norėtum, kad padaryčiau, idant turėtum šviesą savo laivuose?“ (Etero 2:23) Užuot davęs detalius nurodymus kaip anksčiau, šį kartą Viešpats laukė, kol Jaredo brolis pats nuspręs ką daryti.

Tokį Viešpaties atsakymą, ko gero, sunkiausia suprasti, kai bandote priimti sprendimą. Buvome mokomi melstis ir laukti atsakymo, todėl, kai neišgirstame atsakymo, imame nerimauti. Kartais mąstome, ar aiškaus atsakymo nebuvimą galima laikyti „minčių sąsting[iu]“, parodančiu, kad mūsų sprendimas neteisingas. Arba mąstome, kad galbūt tai reiškia, jog nesame pakankamai dori, kad išgirstume atsakymą, arba kad neklausėme su „tikru ketinimu“ (žr. Moronio 10:4). Bet yra trečias variantas, apie kurį retai pagalvojame, – gal, kaip ir pasakojime apie Jaredo brolį, Dievas laukia, kol *patys* priimsime *savarankišką* sprendimą?

Sprendimas

Neseniai patekau į situaciją, kuri pakeitė mano požiūrį į valios laisvę ir asmeninį apreiškimą. Baigdama mokytis mokykloje sulaukiau keleto skirtingų darbo pasiūlymų skirtinguose miestuose ir negalėjau apsispręsti, kurį pasirinkti. Aš, kaip ir Jaredo brolis, buvau patyrusi daugybę atvejų, kai melsdavausi dėl svarbių sprendimų ir Dievas atsakydavo pakankamai aiškiai. Remdamasi ta patirtimi, pradėjau melstis ir prašyti Dievo, kad padėtų nuspręsti, kokio darbo imtis. Taip pat atlikau savo dalį – domėjausi kiekvienu darbo pasiūlymu ir tariausi su daugybe žmonių. Bet nepaisant to, kad daug meldžiausi ir pasninkavau, dangūs tylėjo ir aš atsakymo negavau.

Artėjo laikas priimti sprendimą ir aš ėmiau panikuoti. Viešpačiui tikrai turėjo rūpėti šis sprendimas, tai kodėl Jis neatsako? Gal Jam nerūpėjo, kurį darbą pasirinksiu, bet turėjo rūpėti, į kurį miestą persikelsiu, nes tai, be abejo, paveiks mano gyvenimą. Anksčiau Viešpačiui visada rūpėdavo mano sprendimai, tai kodėl šį kartą jam tai nesvarbu?

Bet nors labai stengiausi, atsakymo negavau. Ėmiau galvoti, ar nenutolau per toli nuo Dievo, kad negirdžiu Jo atsakymo. Taip pat galvojau: gal negirdžiu dėl to, kad pasąmonėje *nenoriu* išgirsti atsakymo. Galiausiai dieną prieš tai, kai turėjau duoti galutinį atsakymą, supratau, kad turiu priimti sprendimą, todėl nusprendžiau pati ir priėmiau sprendimą. Tą vakarą paprasčiausiai pasimeldžiau ir paprašiau, kad pasakytų, jei mano atsakymas neteisingas. Vis dar nebuvo atsakymo, taigi priėmiau tą pasiūlymą.

Po keleto mėnesių vis dar abejojau dėl priimto sprendimo, todėl paprašiau kunigystės palaiminimo, kad gaučiau patikinimą. Per palaiminimą man buvo pasakyta, kad atsakymo į maldą negavau, nes Viešpačiui patiko mano sprendimas.

Šis palaiminimas sustiprino anksčiau misijos prezidento duotą patarimą, kad dažnai net nesvarbu, kokį sprendimą priimsime. Dievas nori, kad savarankiškai stovėtume ant kojų ir patys nuspręstume, kaip norime gyventi. Misijos prezidentas taip pat priminė, kad Dievas, kaip mūsų Dangiškasis Tėvas, nebaus mūsų ir neatims pažadėtų galimybių, jei nuoširdžiai stengsimės išsiaiškinti, kaip elgtis.

Ko gero, Jaredo brolis galėjo pasiūlyti bet kokį sprendimą baržoms apšviesti ir Viešpačiui jis būtų tikęs. Jaredo brolis įgijo svarbios patirties ne tik dėl to, kad sustiprino savo tikėjimą, bet ir dėl to, kad išmoko priimti sprendimus.

Valios laisvės naudojimas

Žvelgiant iš amžinosios perspektyvos, valios laisvės naudojimas yra būtina asmeninio augimo dalis. Nenaudodami jos mes negalime priimti tokių sprendimų, kurie padėtų mums pasiekti savo didžiausią potencialą. Augimas, kaip ir visa kita Evangelijoje, pasiekiamas „eilut[ė] po eilutės, priesak[as] po priesako“ (2 Nefio 28:30). Dievas nori, kad būtume viskam pasiruošę, o ne sustingę žmonės, ir Jis tikisi, jog naudosimės valios laisve, kad nugyventume kuo geresnį gyvenimą.

Kai išmoksime rasti pusiausvyrą tarp valios laisvės ir apreiškimo, patirsime tikrą dvasinį augimą. Tai ir nutiko Jaredo broliui. Gerai pagalvojęs, jis iš uolos išlydė 16 akmenų ir paprašė, kad Dievas juos paliestų ir padarytų, kad jie imtų švytėti (žr. Etero 3:1–5). Tą kartą Dievui atsakius viskas pasikeitė. Vietoje to, kad išgirstų Dievo balsą iš debesies, jis iš tiesų *pamatė* Viešpatį, kuris ne tik pats pasirodė Jaredo broliui, bet ir parodė jam nuostabius regėjimus apie pasaulį ir viską, kas bus ateityje (žr. Etero 3:6–26). Galbūt Jaredo brolis nebūtų dvasiškai pasiruošęs gauti tą regėjimą, jei nebūtų priėmęs savarankiško sprendimo ir dėl to paaugęs dvasiškai.

Priimdami sprendimus mes tikrai turime sekti Almos patarimu „tar[tis] su Viešpačiu visuose savo darbuose“ (Almos 37:37). Kai Viešpačiui reikės, kad priimtume konkrečius sprendimus, Jis suteiks mums žinių ir padės apsisaugoti nuo klaidų. Bet mes turime būti pasiruošę keltis ir žengti pirmyn su tikėjimu, nepriklausomai nuo to, ar gausime atsakymą. Tol, kol laikysimės sandorų ir liksime ištikimi Jėzaus Kristaus Evangelijai, galime būti tikri, kad priimsime teisingus sprendimus ir jausime ramybę žinodami, kad Viešpats yra patenkintas mūsų pastangomis. ■

Autorė gyvena Jutos valst., JAV.

JUMS PRITAIKYTAS asmeninis apreiškimas

Kaip atskiriate apreiškimą nuo jums patiems kilusių minčių?

Gyvename daug galimybių teikiančiame pasaulyje. Esame laisvi pasirinkti karjerą, mokymo įstaigą, sutuoktinį, gyvenamąją vietą ir dar daug visko. Mūsų karta iš tiesų palaiminta. Bet, kita vertus, tai apsunkina pasirinkimą, nes nelengva apsispręsti, kai tiek daug link gerų dalykų vedančių kelių ir galimybių. Kaip teisingai rinktis, kai tiek daug gerų galimybių? Kai pasirinkimų sūkuryje pasijusite sutrikę, atminkite, kad Dangiškasis Tėvas nori jus vesti. Jei klausysite Jo balso, galėsite pasirinkti teisingą kelią ir gauti atsakymus į rūpimus klausimus. Atpažinkite, kai Jis kalba jums, pasikliaukite Juo, sekite pranašu, būkite kantrūs, būkite optimistiškesni, tikėkite ir galiausiai priimdami teisingą sprendimą būsite vedami.
Vira Vaščenko, Kijevas, Ukraina

Gyvenime mačiau, kaip mane vedė Viešpats, ir pripažįstu, kad viską gyvenime pasiekiau tik Jo dėka ir Jo vedama. Net ir tada, kai manau, kad einu viena, galiausiai Jis leidžia man suprasti, kad visada buvo su manimi. Štai kodėl nusprendžiau visad judėti pirmyn su tikėjimu, net kai jaučiu, jog einu viena. Kelias man ne visada aiškus ir aš ne visada matau, kas manęs laukia ateityje, bet visada žengiu tikėjimo žingsnius, o tada pradedu matyti šviesą ir pastebėti Dievo ranką savo gyvenime. Žinau, kad mūsų Dangiškasis Tėvas ir Jo Sūnus Jėzus Kristus myli mus ir pasiruošę mus vesti, bet Jie taip pat tikisi, kad pasikliausime Jais ir veiksime, kai esame raginami Dvasios.
Indira Medžija, Dominikos Respublika

BRAJENO KERŠIŠNIKO ILIUSTRACIJOS

Savo nedidelėje šeimoje mes atpažįstame Dvasią dėl ramybės, kurią kartu su vyru ypač jaučiame kaip pora. Jei tai mūsų pačių mintys, niekada nejaučiame, kad tai neabejotinai teisinga – visada lieka dvejonės arba baimė. Bet kai gauname apreiškimą, visada jaučiame ramybę, net kai bandome jį apsvarstyti ir ne viskas atrodo logiška. Jei paklūstame ir tai darome, visada matome, kaip viskas stoja į savo vietas ir viskas pavyksta. Štai tada pažvelgiame vienas į kitą ir sakome: „O dabar viskas aišku!“
Marijana Rait, Jutos valst., JAV

Manau, kad viena nuostabiausių technikų, kurią turime išlavinti, yra gebėjimas atpažinti švelnius Šventosios Dvasios šnabždesius. Mane link to pastūmėjo stropus Raštų studijavimas. Visada tikėjau, kad randa tas, kas stropiai ieško, ir Šventosios Dvasios galia jam bus atskleisti Dievo slėpiniai (žr. 1 Nefio 10:19). Kitaip sakant, jei noriu atpažinti Dvasią, negaliu pasiduoti beprasmėms mintims arba kasdieniams gyvenimo rūpesčiams, bet turiu pasinerti į darbą ir užsimiršti. Štai tada galėsiu geriau atpažinti Dvasią, nes būsiu tam pasiruošęs! Lygiai taip pat, kaip laivas negali lengvai plaukti per audrą, mes negalime girdėti Dvasios, jei mus nubloškia nekontroliuojami gyvenimo reikalai.
Emanuelis Borngreitas Dogbis, Akra, Gana.

Augdama turėjau išmokti Dvasios kalbą. Dvasia man kalba per paprastas mintis. Reikėjo išmokti prie to priprasti, bet Dvasia paprastai ateina ramiose vietose, pavyzdžiui, vairuojant automobilį pakeliui į darbą. Žinau, kad tai ne mano mintys, nes Dvasia dažnai staiga atsiunčia įkvėpimą tema, apie kurią net negalvoju.
Klarisa Mei Teilor, Jutos valst., JAV

Nors asmeninius apreiškimus visi galime gauti skirtingai, viena neabejotinai tikra: Dievas dažnai mums kalba. Mums tereikia noro labiau pasistengti geriau atpažinti ir klausytis Jo balso. Kaip patarė prezidentas Nelsonas: „Maldoje Jėzaus Kristaus vardu papasakokite savo rūpesčius, baimes, silpnybes – taip, tai, ko trokšta jūsų širdis. O tada klausykitės! Užsirašykite į jūsų protą atėjusias mintis. Užsirašykite savo jausmus ir imkitės veiksmų, kurių imtis buvote paskatinti. Kartodami šį procesą diena po dienos, mėnuo po mėnesio, metai po metų, jūs galėsite „vis geriau ir geriau suvokti apreiškimo principą“ (Apreiškimas Bažnyčiai, apreiškimas mūsų gyvenimui, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*). ■

JAUNIMAS

Paskutinių mokslo metų

pradžioje man nesisekė vienas dalykas – kai buvo aiškinama nauja tema, būdavo sunku suprasti. Vieną vakarą meldžiau Dangiškojo Tėvo, kad padėtų man suprasti ir nugalėti tą išbandymą. Tikėjau ir pradėjau geriau suprasti. Nuo tada malda ir tikėjimas mano darbų sąraše mokykloje ir visur, kur tik eičiau.

Mokytis berniukų mokykloje nelengva, nes mokiniai kartais užsiima amoraliais dalykais. Kai tai nutinka, prisimenu tėvų žodžius: „Nedaryk to, kas nutolintų Šventąją Dvasią.“ Esu dėkingas už mamą, kuri nuolat primena klausyti Šventosios Dvasios. Dievas laimina mus, kai elgiamės teisiai.

Nijamė S., 16 m., Gana

ŠIAME SKYRIUJE

52 **Kaip atrasti ramybę sau ir kitiems sunkumų metu**
Aleksas Hjugis ir Aspenė Stender

54 **Gyvenimas tai maratonas**
Seli Džonson Odekirk

60 **Klausimai ir atsakymai. Kaip patriarchalinis palaiminimas gali padėti priimti sprendimus?**

62 **Išmėginkite naujas Velykų tradicijas**
Deividas Diksonas

64 **Baigiamasis žodis. Geriausia Dievo meilės išraiška**
Prezidentas M. Raselas Balardas

Kaip ATRASTI RAMYBĘ

Kartais gyvenimas viską apverčia aukštyn kojom. Galbūt imate nerimauti dėl šeimos rūpesčių, sveikatos problemų, sunkumų mokykloje arba kokių nors nerimą keliančių įvykių pasaulyje. Kaip atrasti ramybę neramiame pasaulyje? Nesvarbu, ar ramybės trūkumas kyla dėl to, ko negalite pakeisti, ar dėl to, kam galite daryti poveikį ir keisti, čia keletas idėjų, kurios padės jums atrasti vidinę ramybę per Jėzų Kristų.

4 BŪDAI ATRASTI VIDINĘ RAMYBĘ

1. Dėmesį sutelkite į tai, kas amžina

Sunku patirti ramybę, kai susitelkiate į trumpalaikius rūpesčius. Bet jei dėmesį sutelksite į platesnį vaizdą, į Dievo duotą laimės planą, ramybę gali suteikti žinojimas, kad tai, kas jus skaudina šiandien, nesitęs amžinai. Pavyzdžiui, šventykla padeda mums dėmesį sutelkti į amžinybę. Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) sakė, kad šventykloje „patirsite tokią ramybę, kokios niekur kitur nerasite“[1].

2. Nesijaudinkite dėl to, ko negalite kontroliuoti

Kai jūsų ramybę sudrumsčia kas nors, ko negalite kontroliuoti, būsite gundomi pasiduoti nevilčiai arba pykčiui. Bet geriau nebus, jei sielositės dėl dalykų, kurių pakeisti negalite. Užuot sielvartavę, artinkitės prie Gelbėtojo, kad atrastumėte vidinę ramybę net tada, kai gyvenimas krečia piktus pokštus. Jis pažadėjo atsiųsti Guodėją, Šventąją Dvasią (žr. Jono 14:26–27).

3. Atleiskite kitiems

Dažnai sunkiausia atsisakyti negatyvių jausmų, apimančių, kai kas nors su jumis pasielgia netinkamai. Bet vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Gyvenime patirsime atleidimo džiaugsmą tuomet, kai tą džiaugsmą laisvai suteiksime kitiems. […] Dėl to Viešpaties Dvasia pripildys mūsų sielas džiaugsmo bei jį lydinčios dieviškos sąžinės ramybės (žr. Mozijo 4:2–3).“[2] Atsigręžimas į Gelbėtoją padės jums išsivaduoti nuo emocinės naštos ir prisipildyti ramybės.

4. Atgailaukite ir pasikliaukite Kristumi

Nesvarbu, kas gero vyksta jūsų gyvenime, nuodėmės našta visada vagia žmonių ramybę. Kartais, norint deramai atgailauti, mums reikia vyskupo pagalbos. Bet visi turime nuolat atgailauti ir per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą tapti švarūs nuo visko, kas neleidžia tapti panašesniems į Jį.

sau ir kitiems sunkumų metu

Aleksas Hjugis ir Aspenė Stender
Bažnyčios žurnalai

Aštuoni būdai, padėsiantys jums ir kitiems pajausti ramybę, kai gyventi tampa nelengva.

FONAS IR ILIUSTRACIJA IŠ „GETTY IMAGES"

4 BŪDAI PADĖTI KITIEMS ATRASTI RAMYBĘ

1. Dalykitės Jėzaus Kristaus Evangelija

Galime ne tik atrasti ramybę, dėmesį sutelkdami į Gelbėtoją, bet ir kitus nukreipti pas Jį, kaip „taikos įkūrėj[ą]" (Mozijo 15:18). Pavyzdžiui, pasidalykite Raštų ištrauka arba citata iš visuotinės konferencijos, kuri jums padėjo sužinoti daugiau apie Jėzų Kristų.

2. Būkite taikdariai

Padėkite draugams arba broliams ir seserims išspręsti konfliktus. Mes, kaip Almos knygoje aprašyti anti nefi lehiai, galime užkasti karo ginklus – tokius ginklus kaip paskalos, kerštas arba savanaudiškumas – ir pakeisti juos taikos įrankiais – maloniais žodžiais, paklusnumu Dievo įsakymams ir atleidimu kitiems (žr. Almos 24:19).

3. Būkite geri klausytojai

Kartais sunkumus patiriantiems žmonėms reikia atvirai pasikalbėti apie savo mintis ir jausmus ir nelaikyti jų savyje. Neturime spręsti tų problemų už juos, bet galime paprasčiausiai išklausyti jų rūpesčius ir palaikyti, parodyti Kristaus meilę ir supratimą.

4. Tarnaukite žmonėms savo apylinkėje ir bendruomenėje

Galite savanoriauti benamių prieglaudoje, tarnauti korepetitoriumi arba nunešti vaišes kaimynystėje apsigyvenusiai naujai šeimai. Padėkite žmonėms atrasti ramybę nežymiuose dalykuose. Žmonėms gali būti labai svarbu turėti nuolatinę vietą, kur galėtų permiegoti ir pavalgyti, patikimą korepetitorių arba tiesiog žinoti, kad kažkas jais rūpinasi.

Jėzus pasakė šiuos paguodos žodžius visiems, kam sunku atrasti ramybę: „Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!" (Jono 14:27) Jei artėsime prie Kristaus ir padėsime tai daryti kitiems, galėsime rasti ramybę net tada, kai gyvenimas taps sunkus. ■

IŠNAŠOS

1. Gordon B. Hinckley, in "Rejoice in the Blessings of the Temple," *Liahona,* Dec. 2002, 33.
2. Dyteris F. Uchtdorfas, Saugaus sugrįžimo taškas, *Visuotinės konferencijos medžiaga, 2007 m. balandis.*

GYVENIMAS TAI **MA**

RATONAS

Šie pastarųjų dienų šventieji šiandien gyvena ten, kur Naujojo Testamento laikais gyveno apaštalas Paulius. Ir jie gyvena vadovaudamiesi jo žodžiais.

Seli Džonson Odekirk
Bažnyčios žurnalai

Prieš keletą mėnesių seminarijos klasė susitiko ant Marso kalno šalia Atėnų, kur apaštalas Paulius kadaise pasakė galingą pamokslą (žr. Apaštalų darbų 17:22–34). Mokiniai kalbėjosi apie seminarijos poveikį jų gyvenime, taip pat ir apie Pauliaus mokymus.

„Gyvenimas Graikijoje atgaivina Naująjį Testamentą, – sakė Aleksė H., 18 m. – Mano tėvas mėgsta lankyti įvairius senovinius griuvėsius, kur kadaise žmones mokė Paulius, o tada paskaityti Raštų ištrauką arba papasakoti istoriją apie tą vietą.“

Kaip ir Paulius, kuris savo laiku patyrė išbandymus, Graikijos jaunimas taip pat susiduria su socialiniais, politiniais ir ekonominiais sunkumais. Graikijoje retai vyksta jaunimo konferencijos ir Merginų organizacijos stovyklos ir net lankyti seminariją kartais nelengva. Nepaisydamas šių ir kitų išmėginimų, Graikijos jaunimas praktiškai taiko Pauliaus raginimą „gyven[ti] vienoje dvasioje, viena siela kartu kovoja[nt] už Evangelijos tikėjimą“ (Filipiečiams 1:27).

Gyventi Graikijoje šiems jauniems Bažnyčios nariams reiškia mėgautis šiltu oru, paplūdimiais, maistu ir šokiais. Jiems taip pat labai patinka būti kartu. Susitikinėdami seminarijoje ir skyriaus veiklose, jie sustiprino savo tikėjimą ir draugystę.

Seminarijos pamoka ant Marso kalno

Kai prieš kelerius metus Graikijoje prasidėjo seminarija, buvo tik penki mokiniai. Jie susitinka rytais tris kartus per savaitę. Keletas prisijungia per internetinę vaizdo konferencijų programą. Trečiadienį popiet jie

„Supratau, kad Evangelija visur yra ta pati. Gyvendama užsienyje išmokau susitelkti į Evangelijos tiesas ir jausti Dvasią, o ne būti blaškomai kultūrinių skirtumų“,
– Brajana V., 15 m.

„Ant veidrodžio užrašiau žodį „Atmink“, kad atminčiau viską, kas nutiko per šiuos metus: JSV, Merginų organizacijos stovyklą ir seminariją. Tai padeda man atminti, kas aš esu“,
– Meri H., 17 m.

„Žinau, kad lankydama seminariją galiu džiaugtis žinojimu, jog darau tai, ką privalau daryti. Todėl žinau, kad viskas bus gerai“,
– Lizi T., 17 m.

Lukija C., 15 m., pirmą kartą paliudijo Merginų organizacijos stovykloje. Vėliau ji buvo pakrikštyta.

Seminaristų grupė prie susirinkimų namų Atėnuose.

NUOTRAUKOS SPAUSDINAMOS LIANAI HYDER LEIDUS

taip pat renkasi į seminarijos pamoką, po kurios būna veikla. Jie labiau suartėjo ir tapo šviesa jų pavyzdį pastebintiems draugams. Kai draugai ima jaunuolių apie tai klausinėti, jie atsiveda juos į seminariją arba bendras veiklas.

Vaikinas, vardu Pavlas K., 15 m., sako: „Seminarijos lankymas yra geras būdas pradėti dieną. Ji padeda man išlikti stipriam. Ji mane nuteikia būti pavyzdžiu kitiems. Ji padeda pradėti dieną galvojant apie Jėzų Kristų.“

Jaunimui stiprėjant ir tampant vieningesniems, ateina palaimos ir naujos galimybės. Pavyzdžiui, 2017 m. jie buvo palaiminti galimybe dalyvauti didelėje krašto jaunimo konferencijoje „Jaunimo stiprybės vardan“ (JSV). Merginos taip pat dalyvavo pirmą kartą Graikijoje surengtoje Merginų organizacijos stovykloje. Tai juos, kaip grupę, dar labiau suartino ir dvi merginos prisijungė prie Bažnyčios.

Tarptautinė JSV konferencija

Į konferenciją, surengtą Vokietijoje, susirinko jauni pastarųjų dienų šventieji iš visos Europos. Graikijos ir Kipro jaunimas į ją vyko šimtus kilometrų ir dalyvavimas joje juos labai paveikė. Pasak Maksimos A., 14 m., „įsimintiniausia JSV dalis buvo dalijimasis liudijimais. Visi jautė Dvasią ir ji įkvėpė mane sustiprinti savo tikėjimą.“

„Iš pradžių vykti planavo tik keturi, – pridėjo Lukija C., 15 m., – bet dalyvavo penkiolika, tarp jų trys draugai nenariai, tai buvo geriausias Graikijos pasiekimas.

Buvo šaunu būti kartu vietoje, kur gali kalbėti apie Evangeliją ir nesijauti kitoks nei aplinkiniai. Buvome kartu ir jautėme tą pačią Dvasią. Tokie dalykai man padeda.“

„Mano tėvas nėra narys ir nenorėjo leisti manęs nei į JSV, nei krikštytis, – sakė Džesijana, 16 m. – Bet tada skyriaus nariai pasninkavo dėl manęs ir mano senelė pasikalbėjo su juo. Po to jis pasakė, kad galiu vykti!“

JSV jai daug kas nutiko pirmą kartą gyvenime, kaip antai: „Dalyvavimas pamokose ir veiklose ir liudijimas man padėjo suprasti, ką reiškia iš tikrųjų jausti Šventąją Dvasią. Niekada iki tol taip nejutau Dvasios. Buvau labai laiminga ir džiaugiausi. Pirmą kartą gyvenime paliudijau.“

Pakeliui į JSV Štutgarte, Vokietijoje.

Be dvasinio pastiprinimo jaunimas konferencijoje galėjo ir atsipalaiduoti, ir kartu linksmintis. Haigas T., 14 m., į konferenciją atvyko iš Kipro. „Išmokau labiau bendrauti, susirasti tikrų draugų ir linksmintis, net kai nelengva“, – pasakojo jis.

Merginų organizacijos stovykla

Merginų organizacijos stovykla padarė panašų poveikį. Dvylika merginų kartu su vadovėmis susirinko prie senovės kovomis garsios vietos – Maratono. Kartu jos praleido tris dienas – mokėsi remtis viena kitos jėgomis ir padrąsinimu.

„Kai man buvo dvylika, – sako Lukija, – pirmą kartą atėjau į Bažnyčią ir buvau labai laiminga, bet tada suvokiau, kad ten nėra mano bendraamžių. Dabar, po dvejų metų, yra tiek daug merginų, kad pagaliau po tiek laiko galėjome surengti Merginų organizacijos stovyklą. Kai jos susitiko, – sako ji, – suvokiau, ką reiškia būti pastarųjų dienų šventąja. Kai gyvename pagal Evangeliją, mus supa šviesa.“

Brajanai V., 15 m., JSV ir Merginų organizacijos stovykla padėjo atsiskleisti ir pradėti bendrauti su kitais. „Mano šeima dažnai persikelia gyventi į kitą vietą ir man nelengva rasti ryšį su kitais, nes esu drovi, – sako ji. – Bet per JSV suartėjusi su savo grupe įgijau tikrai gerų draugių. Per liudijimo susirinkimą kalbėjome apie savo jausmus ir suvokiau, kad kitos jautė tą patį, ką ir aš.“

JSV konferencijoje, žodis „ask“ (liet. „prašyk, teprašo“) iš Jokūbo 1:5.

„Gyven[kite] vienoje dvasioje, viena siela.“

Filipiečiams 1:27

Ireinė S. dainuoja JSV konferencijoje.

„Per JSV tapome grupe ir tai mus sustiprino. Tai padarė gerą įtaką jaunimo programai Graikijoje, nes dabar mes jau buvome kur kas geriau pažįstami“,
– Aleksė T., 18 m.

„Dainavimas ant pakylos per JSV buvo pats drąsiausias mano poelgis ir pats magiškiausias įvykis mano gyvenime. Tada supratau, kokie svarbūs esame šiame nuostabiame pasaulyje“,
– Ireinė S., 17 m.

„Mano mėgstamiausios JSV dalys buvo sportas, šokiai ir grupių susirinkimai – rytinės dvasinės valandėlės ir apžvalgos. Man tai padėjo būti paslaugesniam kitiems, išsiugdyti kantrybę ir labiau džiaugtis Raštais“,
– Haigas T., 14 m.

„Merginų organizacijos stovykloje sužinojau, kad gyvenimas yra tarsi maratonas. Tai padėjo man sustiprinti tikėjimą. Sužinojau, kad turime bėgti teisingu keliu, tarsi bėgtume maratoną. Tai man padeda stiprinti liudijimą, išlaikyti tikėjimą ir likti teisingame kelyje.“
– Vinfredė K., 14 m.

„Gyvenimas ne sprintas, o maratonas.“

Merginų organizacijos stovyklos tema

Merginos Maratone, Graikijoje.

„Visos esame skirtingos, kaip skirtingi akmenėliai paplūdimyje“, **– Brajana V.**

„Stebėdamos aušrą jautėme raminančią nuostabią dvasią“, **– Lizi T.**

Meri H., 17 m., prisimena stovyklos temą „Gyvenimas tai maratonas, ne sprintas“. Merginos ir jų vadovės aptarė, kaip svarbu ištverti bėgimą ir pasiekti finišą. Ji sako: „Man tai priminė, kad galiu ištverti, nustatyti tempą ir susitelkti į finišo liniją. Tada man pavyks pasiekti tai, ką Dangiškasis Tėvas nori, kad pasiekčiau.“

Viena įstabiausių stovyklos akimirkų buvo dvasinė valandėlė paskutinį rytą pasitinkant saulę paplūdimyje. Lizi T., 17 m., sako: „Pasiėmėme Raštus, pravedėme dvasinę valandėlę ir stebėjome saulėtekį. Visos jautėme Dievo meilę. Tai buvo nuostabi kartu praleisto laiko pabaiga.“

Drąsus žvilgsnis į ateitį

„Per JSV ir Merginų organizacijos stovykloje daug išmokau apie Evangeliją ir apie tai, kaip ji gali padėti mano gyvenime, – sako Ireinė S., 17 m. – Susiradau draugių ir supratau, kaip svarbu išsakyti savo mintis ir jausmus. Stipriai jaučiau Šventąją Dvasią ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus meilę.“

Ji sako, kad buvimas šalia pastarųjų dienų šventųjų sustiprino jos pasitikėjimą savimi: „Prieš JSV nepastebėdavau, kiek gero ir gražaus Dievas yra sukūręs ir kokius planus Jis vis dar kuria mums.“

2017 m. Merginų organizacijos stovykla – pirmą kartą Graikijos istorijoje.

„Neturėtume pasiduoti tų, kurie bando mus atitraukti nuo gyvenimo pagal Evangeliją, įtakai, – sako Manasija A., 17 m. – Evangelija visur yra tokia pati ir mes visada turime likti teisingame kelyje.“

Kur bebūtume, Graikijoje ar kitur, buvimas tame kelyje kartu padeda būti vienoje dvasioje. ■

Bažnyčia Graikijoje

Dvidešimtojo amžiaus pradžioje spaustuvininkas iš Atėnų Rigas Profantijas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios vadovams išsiuntė laišką, kuriame prašė suteikti daugiau informacijos apie Bažnyčią. Bažnyčios misijos Turkijoje prezidentas mokė Profantiją, kuris buvo pakrikštytas 1905 metais.

Bažnyčia nežymiai augo iki šeštojo dešimtmečio, kai graikų kilmės Bažnyčios nariai amerikiečiai įkūrė organizaciją „Hellenic Latter-day Saint Society“, skirtą išsaugoti ryšiams su tėvyne.

1965 m. Bažnyčios vadovai Atėnuose įkūrė nedidelę bendruomenę ir ją reorganizavo 1967 m. 1990 m. liepą jie įkūrė Graikijos Atėnų misiją ir 1999 m. gegužę baigė pirmųjų susirinkimų namų Graikijoje statybą.

Bažnyčios narių 802

Bendruomenės 3

Susirinkimų namai Atėnų priemiestyje Chalandryje

KRIKŠTO IR BAŽNYČIOS PIKTOGRAMOS IŠ „GETTY IMAGES“

„Man tikrai patiko pamatyti, ką reiškia būti šalia tuo pačiu tikinčių jaunuolių. Jutau, kad esame sujungti ypatingu ryšiu, ne tik tuo, kad žinome vienas kito vardą“, **– Pavlas K., 15 m.**

„Džiaugiuosi turėta galimybe susitikti su kitais ir daryti tą patį, ką darau kasdien“, **– Džošua L., 17 m.**

„JSV ir Merginų organizacijos stovykla suteikia tą patį jausmą, kad ir kur pasaulyje būtum. Man labai patiko mažesnė Merginų organizacijos stovykla, nes buvo lengviau atrasti tarpusavio ryšį“, **– Olivija H., 15 m.**

„Nesu Bažnyčios narė, bet jei galiu, ateinu kiekvieną savaitę. Mane žavi merginų standartai“, **– Ireinė C., 14 m.**

„Kaip patriarchalinis palaiminimas gali padėti man priimti sprendimus?“

„Patriarchalinis palaiminimas yra gavėjui skirtas apreiškimas, tai balta skiriamoji linija kelio viduryje, kuri saugo, įkvepia ir motyvuoja veikti ir teisiai gyventi. Patriarchaliniame palaiminime iš tiesų yra skyriai iš jūsų amžinųjų galimybių knygos. [...]

Tai Liahona – šviesa, vedanti jus tiesiai į dangiškuosius namus.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas (1927–2018), “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign,* Nov. 1986, 65, 67.

Mūsų asmeninė Liahona

Patriarchaliniai palaiminimai, tai būdas, kuriuo Dangiškasis Tėvas mums padeda žinoti mūsų ikimirtingąją, mirtingąją ir amžinojo gyvenimo tapatybę. Kai žinome šias tris svarbias tiesas apie save, tai padeda sekti Dievo mums paruoštu planu. Žinome, kas esame, kodėl esame čia ir kur galime patekti. Kadangi Liahona veikdavo pagal Nefio ir jo šeimos stropumą sekant jos patarimais (žr. 1 Nefio 16:28), mes taip pat galime stropiai sekti nuosava Liahona ir jos patarimais ir tai ves mus link mūsų dieviškojo potencialo.

Vyresnysis Utajus, 20 m., Argentinos Saltos misija

Amžinybės perspektyva

Kai tik tampa sunku priimti sprendimus, atsiverčiu savo patriarchalinį palaiminimą ir gilinuosi į jame užrašytą dangišką apreiškimą. Tada nuspręsti tampa lengviau. Jis ne tik padeda man atlaikyti žemišką gyvenimą ir gauti pažadėtus palaiminimus, bet taip pat primena ruoštis kada nors vertai įžengti į Viešpaties karalystę. Jis man nuolat padeda auginti tikėjimą, pasitikėti Viešpaties valia ir gyventi vadovaujantis amžinąja perspektyva.

Abigailė F., 18 m., Kagajano Slėnis, Filipinai

Dangiškieji patarimai

Patriarchaliniame palaiminime randu Dangiškojo Tėvo patarimus. Žinau, kad jei jais vadovausiuosi, gausiu apreiškimus dėl sprendimų, kuriuos turiu priimti. Jis atsakė į kai kuriuos iš man kilusių klausimų, net prieš juos užduodant.

Kami R., 16 m., Jutos valst., JAV

Klausykitės Dvasios

Jei siekiate paguodos arba pamokymų, arba atsakymo į svarbų klausimą, galite nuoširdžiai dėl to melstis ir skaityti savo patriarchalinį palaiminimą su tikru, nuoširdžiu ketinimu, ir klausytis Dvasios. Atsakymų paieška Raštuose taip pat padeda. Tikiu, kad jei tai daroma su tikru tikėjimu, Viešpats atsako Jo numatytu laiku ir pačiu geriausiu būdu.

Kezja B., 15 m., Havajai, JAV

Pažadėtosios palaimos

Patriarchaliniai palaiminimai pasako, kuo Dievas nori mus palaiminti. Perspėja mus ir paaiškina, kaip tapti panašesniems į Jį. Kai žinome, ką Dangiškasis Tėvas yra mums paruošęs ir kaip tai gauti, galime tinkamai elgtis, kad tai gautume.

Hanteris H., 18 m., Jutos valst., JAV

Atsakymai skirti padėti ir apmąstyti, bet nėra oficialus Bažnyčios doktrinos dėstymas.

Ar aš, kaip mergina, turėčiau daugiau dėmesio skirti išsilavinimui ir karjerai, ar tapimui žmona ir mama?

Žinome, kad „šeima yra Kūrėjo plano [...] šerdis“ ir kad „motinos visų pirma atsako už savo vaikų ugdymą“[1]. Mes taip pat žinome, kad dėl daugelio svarbių priežasčių ir vyrams, ir moterims pranašai patarė įgyti išsilavinimą.[2] Be to, žinome, kad daugelis moterų pasirinks karjerą arba joms teks jos siekti.

Prezidentas Dalinas H. Ouksas, pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, sakė, kad moterys neturi rinktis tarp šeimos ir išsilavinimo bei karjeros. „Tinkamas laikas, štai ką turime rinktis, – sakė jis. – Ir turime siekti Viešpaties įkvėpimo ir Jo tarnų mokymo, kaip tai padaryti.“[3]

Planuokite įgyti išsilavinimą ir planuokite sukurti šeimą. Taip pat galite planuoti siekti karjeros. Tai darydamos turite susitelkti į sekimą Dangiškojo Tėvo planu ir Jo valios vykdymą.

IŠNAŠOS

1. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, familyproclamation.lds.org.
2. Žr. *Jaunimo stiprybės vardan* (2012), p. 9.
3. Dallin H. Oaks, Face to Face event with Elder Oaks and Elder Ballard (worldwide young single adult event, Nov. 19, 2017), broadcasts.lds.org.

Lds.org/go/41961 mergina pasakoja, kaip dvejojo, ar jai dėmesį telkti į karjerą, ar į šeimą. Paskaitykite, ką jai atsakė prezidentas Nelsonas.

Ką manote?

Ką sakote, kai jūsų draugai netiki, kad tokie įvykiai, kaip Pirmasis regėjimas, gali nutikti?

Atsakymą ir, jei pageidaujate, didelės raiškos nuotrauką iki 2019 m. gegužės 15 d. pateikite tinklalapyje liahona.lds.org (spustelėkite nuorodą „Submit an Article“ arba „Feedback“). Atsakymus ir nuotraukas taip pat galite siųsti el. paštu liahona@ldschurch.org. Parašykite savo vardą ir pavardę, apylinkės ir kuolo (arba skyriaus ir apygardos) pavadinimus.

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami.

Deividas Diksonas
Bažnyčios žurnalai

Iš visų švenčių paprastai daugiausia dėmesio sulaukia Kalėdos. Tačiau be kadaise buvusių įvykių, kuriuos prisimename per kiekvienas Velykas, nebūtų Kalėdų.

Kartą prezidentas Hinklis (1910–2008) mokė: „Jei nebūtų buvę Velykų, nebūtų ir Kalėdų. Be išperkančiojo Kristaus iš Getsemanės ir Kalvarijos ir pergalingo Prisikėlimo fakto, kūdikėlis Jėzus iš Betliejaus tebūtų dar vienas kūdikėlis.“[1]

Štai kelios tradicijos, kuriomis galite papildyti savo šventę.

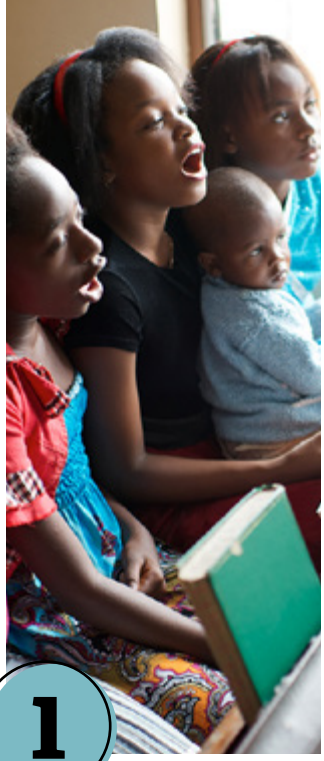

1

Eikite giedoti velykinių giesmių

Kalėdinės giesmės, atmetus smagias daineles apie elnius ir elfus, iš tiesų yra apie Jėzų Kristų. Velykos yra tobulas metas giesmėms apie Gelbėtoją, net jei giedamos prie jūsų kaimynų durų.

Jei pristigote idėjų, žvilgtelėkite į giesmyno abėcėlinę temų rodyklę ir susiraskite temas „Velykos“ ir „Apmokėjimas“. Bet kokia giesmė, kuria šlovinamas Jėzus Kristus, tinka giedoti per Velykas.

2

Kam nors atleiskite

Kaip dažnai jautėtės dėkingi už atgailos dovaną? Velykos suteikia progą nuodugniau apmąstyti, kaip tą atleidimo dvasią pritaikyti mūsų santykiams su kitais.

Jėzus mokė: „Todėl sakau jums, kad jūs turite vienas kitam atleisti [...].

Aš, Viešpats, atleisiu tam, kam atleisiu, bet iš jūsų reikalaujama atleisti visiems žmonėms“ (Doktrinos ir Sandorų 64:9–10).

Paklauskite savęs, kam vis dar jaučiate blogus jausmus? Melskite prašydami jėgų atleisti tam žmogui ir leiskite, kad Gelbėtojas padėtų išnykti tiems kankinantiems jausmams.

3

Surenkite vaidinimą ar nedidelį koncertą

Galite surengti velykinį pasirodymą. Paprasčiausi pavyzdžiai – Raštų skaitymas vaidmenimis per šeimos vakarą arba bendras koncertas bendruomenėje.

PAVEIKSLO *KŪDIKIS MUMS GIMĖ* FRAGMENTAS, AUT. LYNĖ MILMAN VAIDINGER

Išmėginkite naujas Velykų tradicijas

PAVEIKSLO *JĖZUS KRISTUS LANKOSI AMERIKOJE* FRAGMENTAS, AUT. DŽONAS SKOTAS

4

Aplankykite artimųjų kapus

Dėl Jėzaus Kristaus mirtis prarado savo geluonį (žr. 1 Korintiečiams 15:55). Skirkite laiko aplankyti artimųjų kapus ir apmąstykite šią didžią naujieną.

Lankydami kapus net galite balsu perskaityti keletą mėgstamų Raštų eilučių apie prisikėlimą. Kelios iš *daugybės* Raštų ištraukų: 1 Korintiečiams 15:20–22; Almos 11:42–44 ir Doktrinos ir Sandorų 88:14–16.

5

Būkite šiek tiek geresni

Velykos mini įvykius Getsemanėje, tai, kas nutiko ant kryžiaus, Gelbėtojo prisikėlimą iš mirusiųjų trečią dieną ir Jo 40 dienų tarnystę prieš pakylant į dangų.

Taip pat ir Jėzaus Kristaus pasirodymą ir tarnystę nefitams netrukus po to, kai pakilo į dangų (žr. 3 Nefio 11–28). Turime ką paminėti!

Kodėl Velykų šventės nepadarius ilgesnės? Leiskite savo sielai ilgiau mėgautis Velykų stebuklais. Apgalvotai nuspręskite 40 dienų po Velykų stengtis tapti panašesni į Kristų. Pavyzdžiui, galite sekti prezidento Raselo M. Nelsono kvietimu: „Dalį kiekvienos savo savaitės laiko pašvęskite studijavimui *visko*, ką Jėzus pasakė ir padarė, kaip tai užrašyta Senajame Testamente, nes Jis yra Senojo Testamento Jehova. Studijuokite Jo įstatymus, užrašytus Naujajame Testamente, nes Jis yra Naujojo Testamento Kristus. Studijuokite Jo doktriną Mormono Knygoje, nes nėra kitos Raštų knygos, kurioje būtų aiškiau apreikšta Jo misija ir tarnystė. Be to, studijuokite Jo žodžius Doktrinoje ir Sandorose, nes Jis ir toliau moko Savo žmones šiame Evangelijos laikotarpyje.“[2]

Laukia naujos tradicijos

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Norėdami rasti svarbiausią dieną istorijoje, turime grįžti į tą vakarą beveik prieš 2000 metų Getsemanės sode, kai Jėzus Kristus karštai melsdamasis atsiklaupė ir atnašavo Save kaip išpirką už mūsų nuodėmes.“[3]

Svarbiausios istorijos akimirkos vertos, kad kasmet jas prisimintume ir apmąstytume. Tradicijos padeda tai daryti, ar tai būtų tradicijos iš šio sąrašo, ar bet kurios jūsų pasirinktos.

Kuo šventę papildysite šiemet? ■

Per šias Velykas skirkite daugiau laiko didžiausiai kada nors gautai dovanai prisiminti.

IŠNAŠOS

1. Gordon B. Hinckley, “The Wondrous and True Story of Christmas,” *Ensign*, Dec. 2000, 5.
2. Russell M. Nelson, “Prophets, Leadership, and Divine Law” (worldwide devotional for young adults, Jan. 8, 2017), broadcasts.lds.org.
3. Dyteris F. Uchtdorfas, Štai žmogus!, *2018 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.

Didžiausia Dievo meilės išraiška

Prezidentas M. Raselas Balardas
Veikiantysis Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas

Dievas rodo mums Savo meilę, padėdamas augti ir siekti savo potencialo. Jis, žinantis daugiausia apie mus, mūsų potencialą ir mūsų amžinąsias galimybes, davė mums dieviškus patarimus ir įsakymus, užrašytus jo nurodymų vadovuose – Šventuosiuose Raštuose. Kai suprantame tuos nurodymus ir jų laikomės, mūsų gyvenimas įgauna tikslą ir prasmę. Sužinome, kad Kūrėjas mus myli ir trokšta, kad būtume laimingi. Jo nesulyginama dieviškos meilės apraiška buvo Jo siųstas Viengimis Sūnus Jėzus Kristus.

„Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.

Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad Jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas“ (Jono 3:16–17).

Jėzus gimė mirtingam gyvenimui. Jis nugyveno tobulą gyvenimą ir taip nutiesė mums sektiną kelią. Jis mokė savo mokinius: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsoje, bet turės gyvenimo šviesą“ (Jono 8:12).

Kristaus meilės mums gelmes galime pradėti suprasti, kai suvokiame, kad Jis noriai apmokėjo ir iškentė skausmus už mūsų nuodėmes, „kentėjimą, kuris net [Jį], patį Dievą, didžiausią iš visų, privertė drebėti iš skausmo ir kraujuoti iš kiekvienos poros, ir kentėti tiek kūnu, tiek ir dvasia“ (Doktrinos ir Sandorų 19:18).

Per šias Velykas nuoširdžiai dėkokime Dievui už Jo Mylimo Sūnaus Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir Prisikėlimą. Nes Jame, Jo dėka ir per Jį ši laikina mirtingoji būsena gali būti pakeista pastovia tobula būtimi, džiaugsmui dėl kurios išreikšti mums trūksta žodžių.

Visi gamtos stebuklai tai užuominos apie Jo dievišką galią ir Jo meilės apraiškos. Bet mūsų laukia didžiausias iš visų stebuklų. Jis įvyks, kai Jo galia mes kelsimės iš mirties ir kapo į naują pasaulį, kuris nepranyks, ir kuriame, jei būsime to verti, amžinai būsime su Juo ir su Dangiškuoju Tėvu. ■

Pagal 1988 metų balandžio visuotinės konferencijos kalbą.

ENDRIU ROBERTSO PIKTOGRAMOS

Šeštojo dešimtmečio pradžioje dirbo tėvo **prekybos automobiliais versle** *ir buvo išrinktas* **geriausiu pardavėju.**

Gimė 1928 m., spalio 8 d., **Solt Leik Sityje, Jutos valst.**

Mokėsi **Jutos universitete.**

Prezidentas

M. RASELAS BALARDAS

Tarnavo nuolatiniu misionieriumi **Anglijoje.**

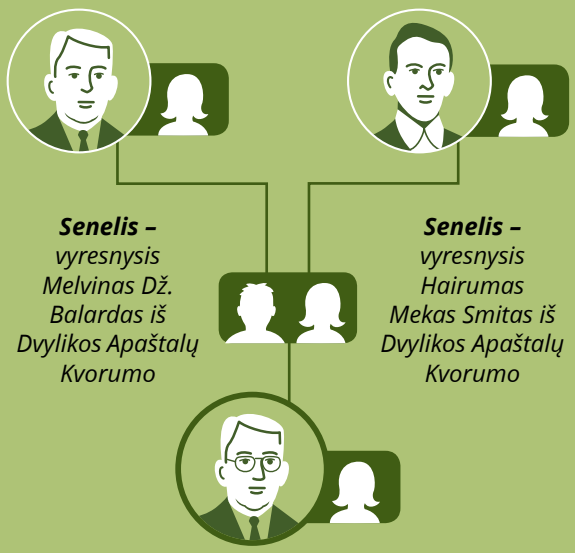

Nuo 1974 iki 1977 m. tarnavo **misijos prezidentu** *Kanados Toronto misijoje.*

Būsimą žmoną Barbarą Boven sutiko Jutos universiteto **„Susipažinimo šokiuose“.**

Su **Barbara Boven** *susituokė 1951 m. rugpjūčio 28 d. Solt Leiko šventykloje.*

Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariu *palaikytas 1985 m. spalio 6 d.*

Dvylikos Apaštalų Kvorumo **veikiančiuoju prezidentu** *paskirtas 2018 m. sausio 14 d.*

Po 1980 m. spalio visuotinės konferencijos parašė daugiau kaip **600** *stiprinančių laiškų nariams, kurių liudijimas svyruoja.*

Turi **7** *vaikus,* **43** *vaikaičius,* **91** *provaikaitį.*

Dėžutėje ant savo stalo laiko **„Oreo“ sausainuką** *kaip prisiminimą apie berniuką, kuris po ilgos kelionės į pabėgėlių stovyklą gavęs sausainių pakelį, pirmąjį pasiūlė prezidentui Balardui.*

DAUGIAU PUSLAPIŲ VAIKAMS

Prasmingai naudokite naująjį *Draugą*. Jei neturite su jumis gyvenančių vaikų, galite:

- *Draugu* pasidalyti su šeima, kuri negavo *Liahonos*.
- Padovanoti jį draugui arba kaimynui.
- Perduoti Pradinukų vadovei arba mokytojai.

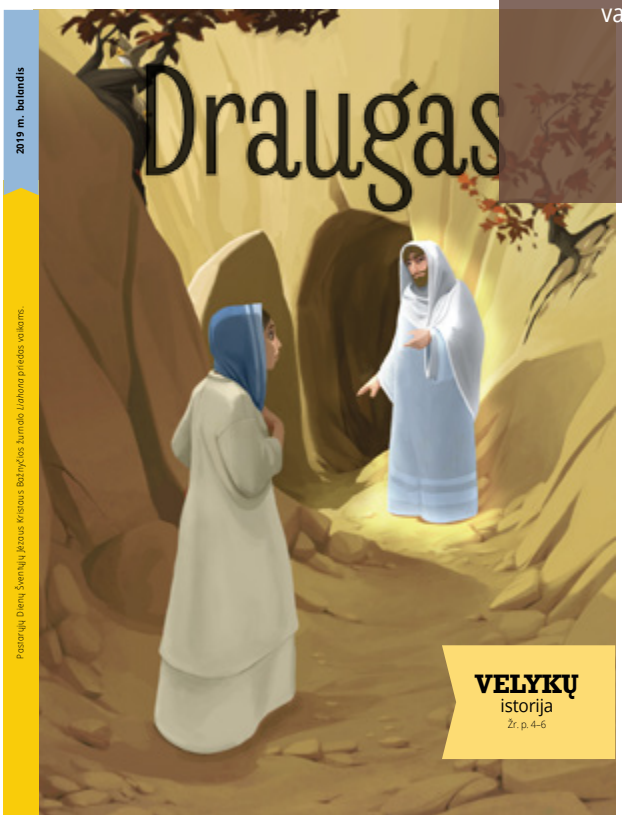

JAUNI SUAUGUSIEJI
REIKIA PAGALBOS PRIIMANT SVARBIUS SPRENDIMUS?
42

JAUNIMAS
KAIP ATRASTI RAMYBĘ SAU IR KITIEMS
52

VELYKOS
NAUJOS TRADICIJOS
62

LITHUANIAN
4 021860 041561

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

2019 m. balandis

Draugas

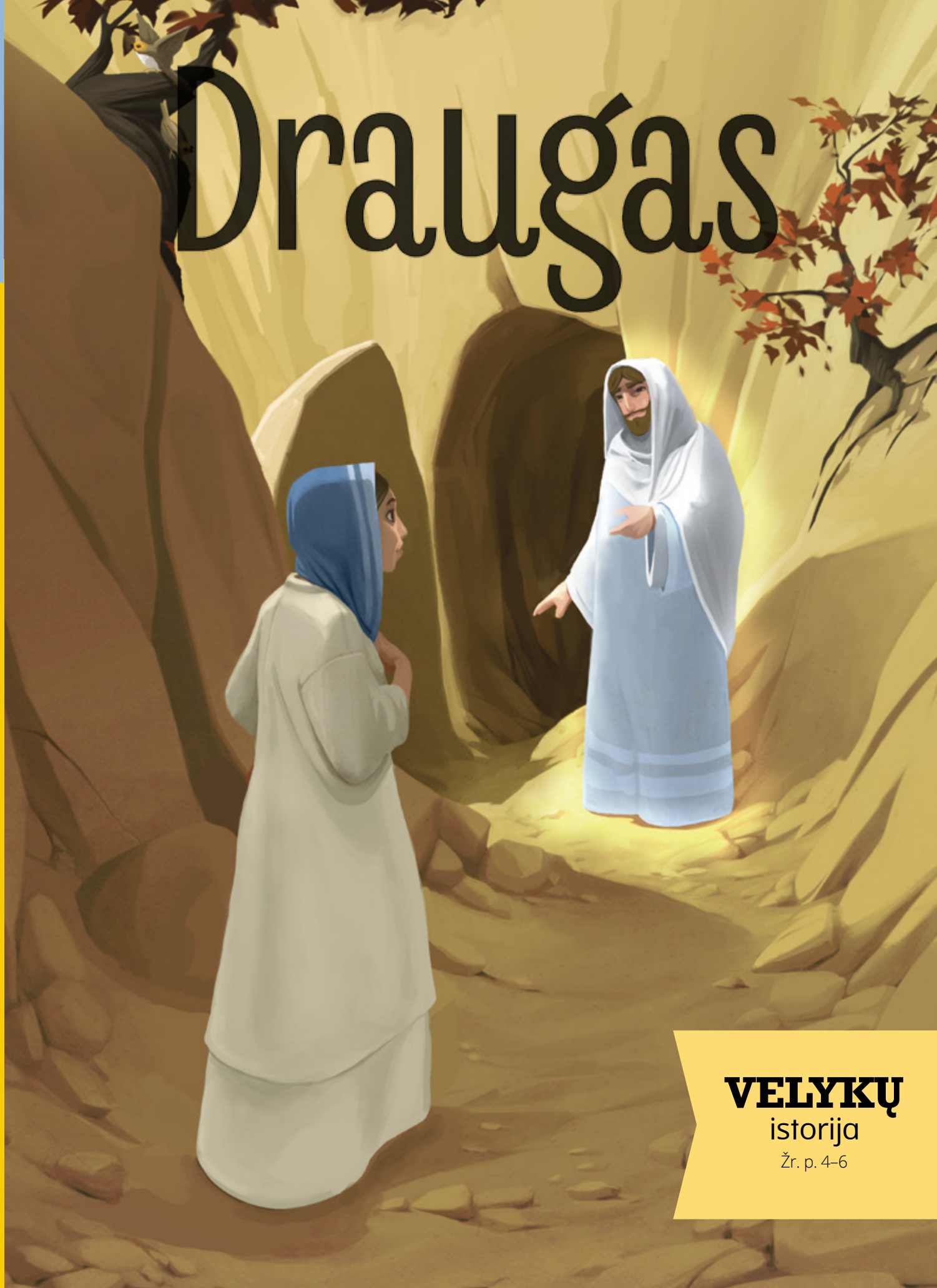

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios leidžiamas žurnalo *Liahona* priedas vaikams.

VELYKŲ
istorija

Žr. p. 4–6

Prezidentas Raselas M. Nelsonas

Didi Dievo DOVANA

Kartą mes su seserimi Nelson akvariume stebėjome tropines žuvis. Įvairiausių formų ir dydžių ryškiaspalvės žuvys šmėkščiojo pirmyn ir atgal. Paklausiau netoliese buvusios prižiūrėtojos: „Kas šioms gražioms žuvims parūpina maisto?“

Ji atsakė: „Aš.“

Tuomet paklausiau: „Ar žuvys kada nors jums padėkojo?“

Ji atsakė: „Dar ne!“

Kai kurie žmonės panašūs į tas žuvis. Jie nežino apie Dievą ir Jo gerumą jiems. Būtų daug geriau, jeigu visi galėtų suvokti Dievo meilę ir reikštų Jam dėkingumą.

Dėkoju Jėzui Kristui

Dievas siuntė Savo Sūnų Jėzų Kristų mums padėti. Jis tai padarė, nes labai mus myli.

Jėzus atėjo mūsų **išpirkti**.

Dėl Jo **Apmokėjimo** po mirties galėsime prisikelti.

Dėl Jo Apmokėjimo mes galime sugrįžti ir amžinai gyventi su Dangiškuoju Tėvu.

Jėzus paaiškino:

> ,,Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir mirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, nemirs per amžius‘‘ (Jono 11:25–26).

Tai nuostabi Velykų žinia! ●

Išpirkti – sumokėti už mūsų nuodėmes, kad galėtume sugrįžti pas Dievą

Apmokėjimas – Jėzaus kančia Getsemanės sode už mūsų nuodėmes ir mirtis ant Kalvarijos kryžiaus

Iš „Dėkui Dievui“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiagos.

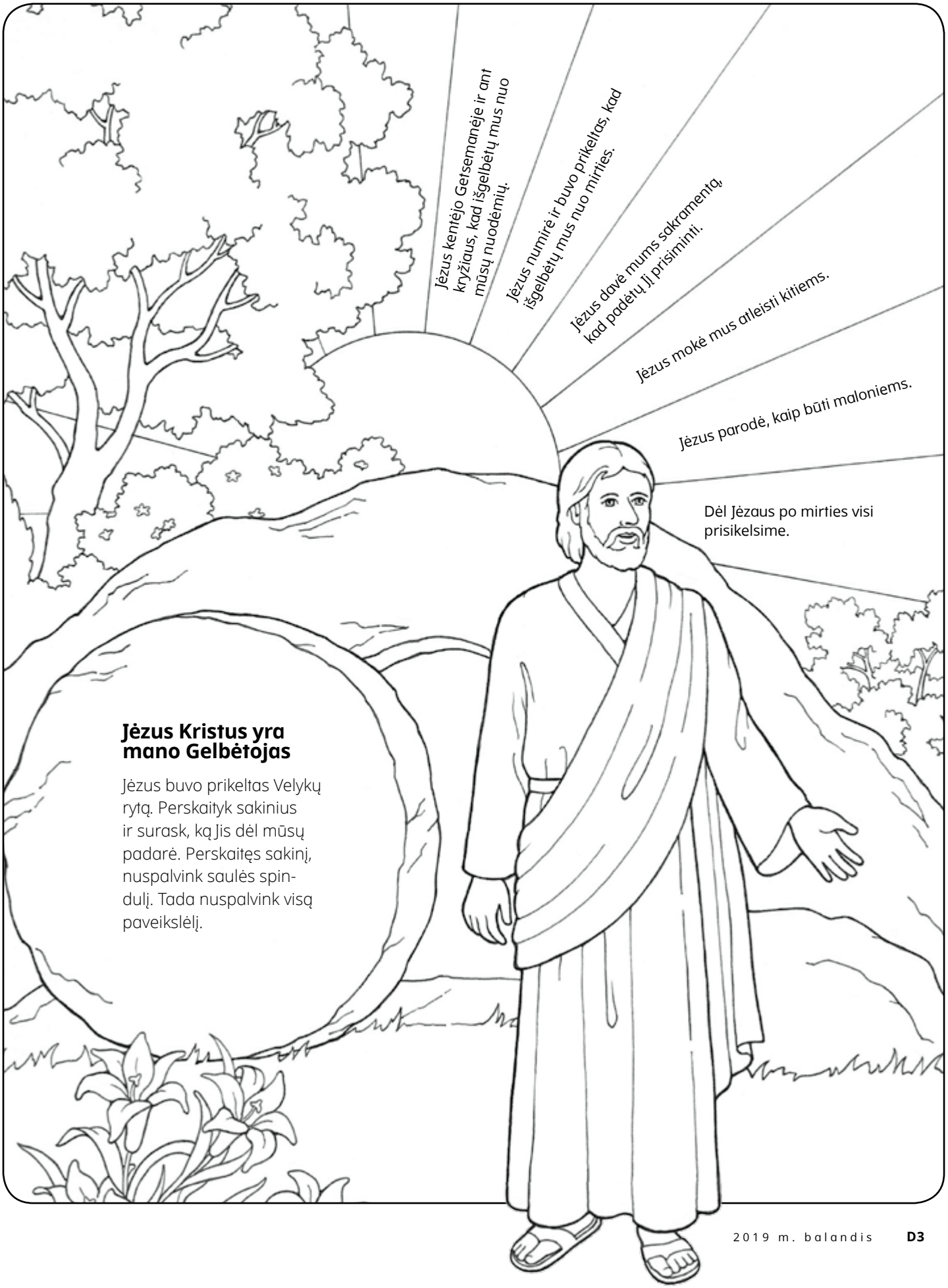

Jėzus Kristus yra mano Gelbėtojas

Jėzus buvo prikeltas Velykų rytą. Perskaityk sakinius ir surask, ką Jis dėl mūsų padarė. Perskaitęs sakinį, nuspalvink saulės spindulį. Tada nuspalvink visą paveikslėlį.

KAIRĖJE SIMAINI BLOKER ILIUSTRACIJA; DEŠINĖJE BETĖS VITAKER ILIUSTRACIJA

Velykų istorija

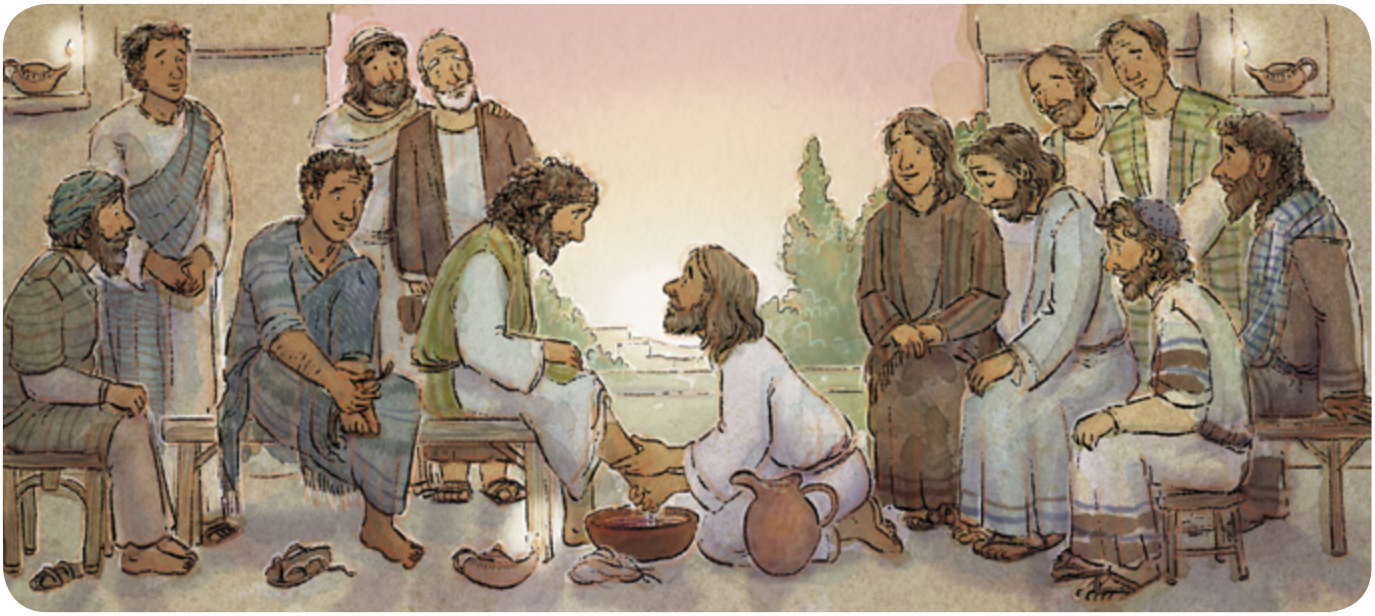

Jėzus mylėjo Savo draugus. Jis nuplovė jiems kojas.
Tada Jis davė jiems sakramentą. Jis liepė jiems Jį prisiminti.
Jis liepė, kad jie mylėtų vienas kitą.

Vėliau Jėzus nuėjo į sodą. Jis meldėsi už mus visus. Jautė mūsų negalių skausmą. Jautė mūsų nuodėmių skausmą.

Pikti žmonės nusivedė Jėzų. Jie mušė Jį. Jis mirė už mus ant kryžiaus. Jo draugai paguldė Jo kūną į kapą.

Po trijų dienų Jo draugai sugrįžo. Kapas buvo tuščias! Angelai jiems pasakė: „Jis prisikėlė.“ Jėzus vėl buvo gyvas! Dėl Jėzaus ir mes po mirties vėl būsime gyvi.

APRYLIO STOTO ILIUSTRACIJOS

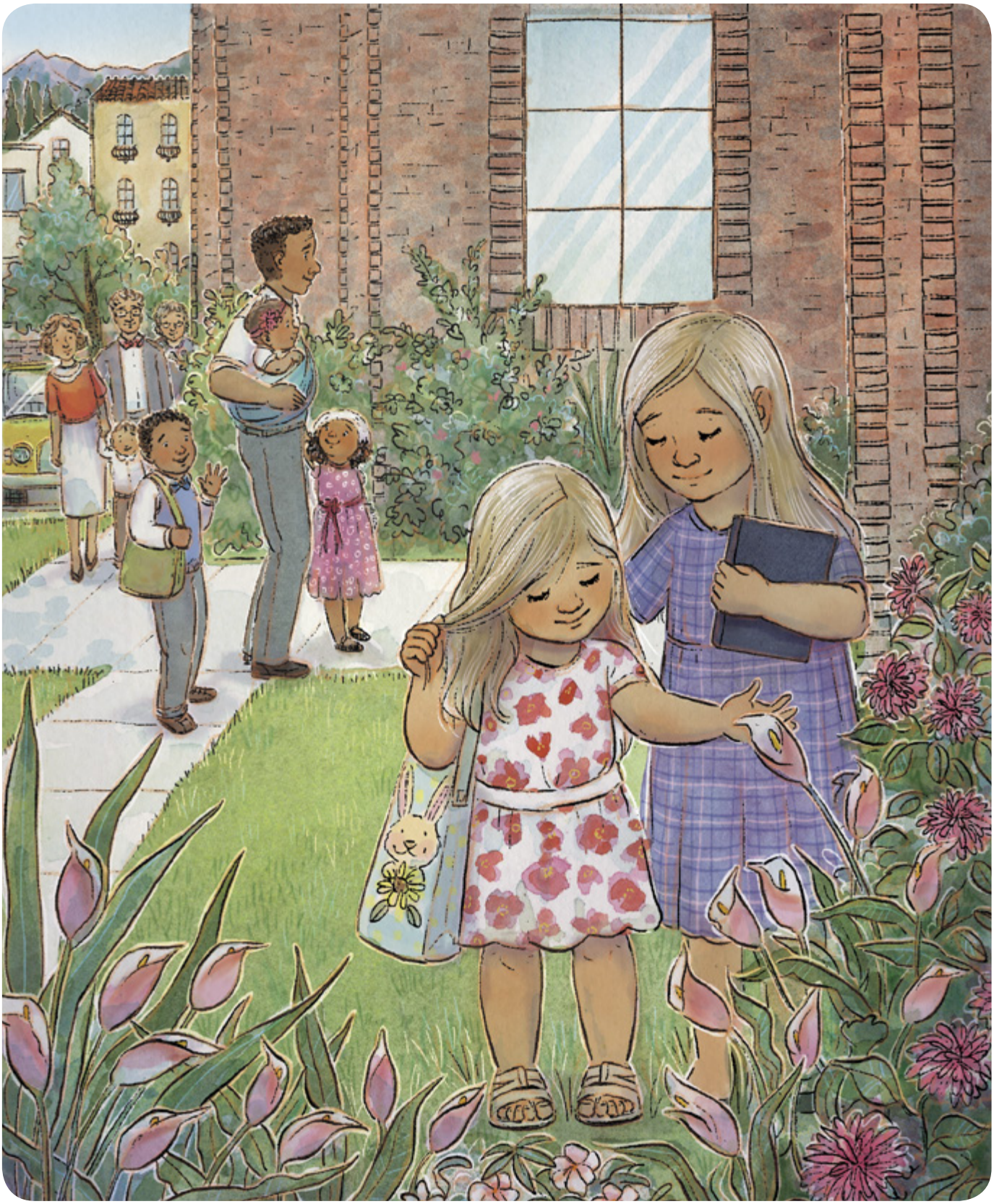

Jėzus mane myli. Galiu švęsti Velykas, prisimindamas Jį. ●

Paskaitykite apie Velykas Mato 28 skyriuje.

Kai grįšiu aš pas Jį

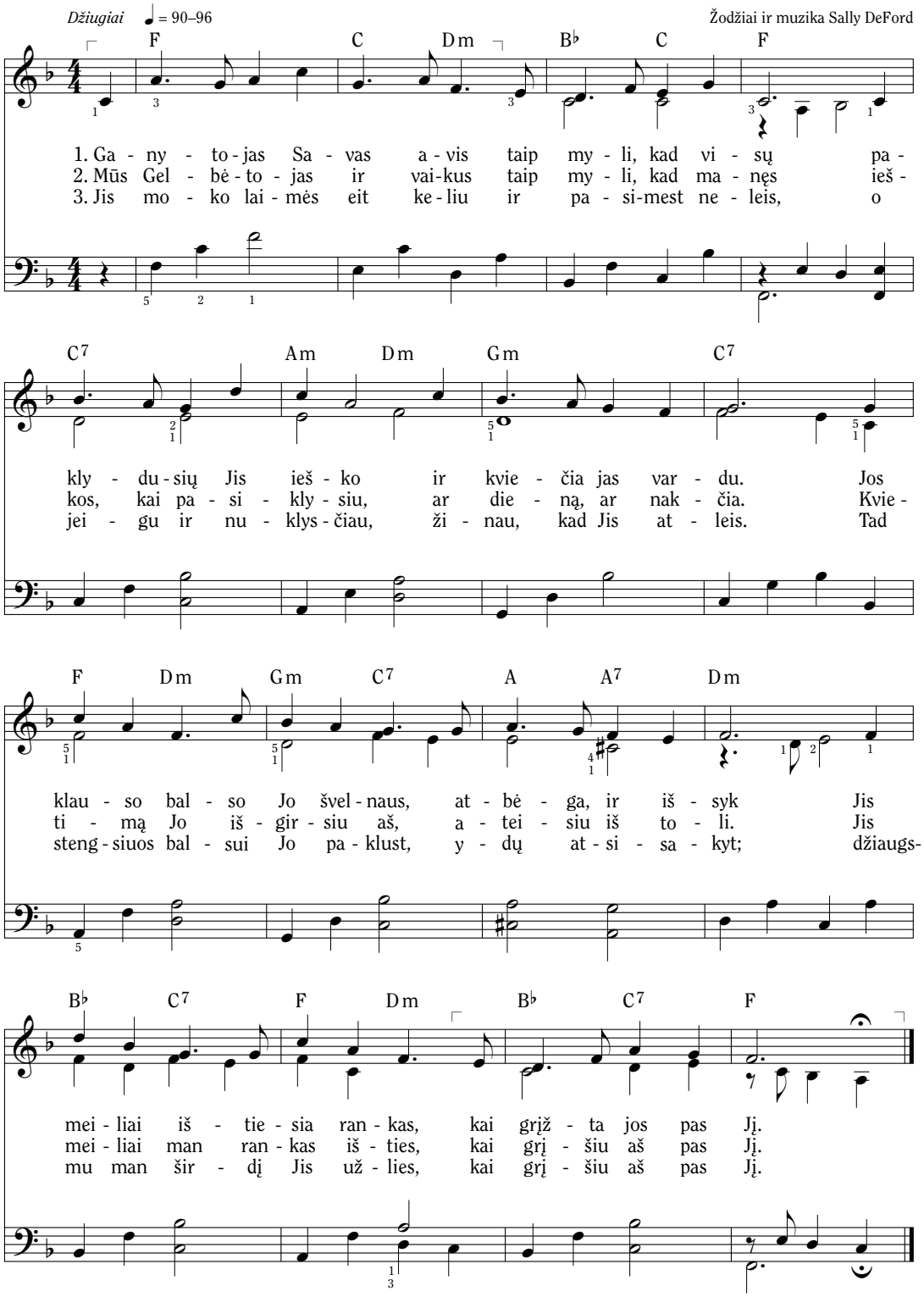

© 2019 by Sally DeFord. All rights reserved.
Šią giesmę galima kopijuoti epizodiniam nekomerciniam naudojimui bažnyčioje ir namuose.
Ši pastaba turi būti ant kiekvienos kopijos.

Džeinė Makbraid
Paremta tikra istorija

Saldus atvirumas

SAROS GRAMELSPACHER ILIUSTRACIJOS

„Dary[kite] gera“ (2 Korintiečiams 13:7).

„Noriu, kad pažiūrėtum broliuką, – pasakė mama. – Mudu su tėčiu eisime padėti sergančiam žmogui.“

Šluodama grindis mūsų mažame name pažvelgiau aukštyn ir linktelėjau. Mama buvo Paramos bendrijos prezidentė ir dažnai vykdavo lankyti apylinkės seserų.

„Ačiū tau, Arlin, – pasakė mama ir pabučiavo mane į kaktą. – Džonas miega. Bufete kyla duonos tešla. Prašau, neliesk jos.“

Žiūrėjau pro praviras duris, kaip ji su tėčiu nuvažiuoja vežimu dulkėtu keliu. Jaučiau pasididžiavimą, kad mama manimi pasitiki.

Šluodama virtuvę stabtelėjau pasižiūrėti, kaip kyla tešla. Negalėjau sulaukti, kol mama vakare ją iškeps. Paprastai šviežią duoną valgydavome su namine uogiene. Bet prieš tris mėnesius uogienė baigėsi.

Uogienė! Ta mintis pažadino norą suvalgyti ką nors saldaus. Pasižiūrėjau į aukštai ant lentynos stovintį stiklainį su cukrumi. Žinojau, jog mama jį saugo, kad išvirtų daugiau uogienės.

Bet kuo daugiau galvojau apie cukrų, tuo alkanesnė dariausi. Galiausiai prisistūmiau kėdę prie bufeto ir pasilipau aukščiau. Pirštas vos lietė stiklainį su cukrumi. Patraukiau jį arčiau lentynos krašto. […]

Ir tada stiklainis nuslydo nuo lentynos! Mėginau jį pagauti, bet jis nukrito ir garsiai tėškėsi tiesiai į tešlos vidurį. Cukrus pasipylė ant tešlos, bufeto ir grindų.

„O, ne!“ – sušukau. Triukšmas pažadino mano mažylį broliuką. Jis ėmė verkti. *Mane* taip pat apėmė noras verkti. Ką pasakys mama apie šią betvarkę?

Nuraminusi Džoną, iš visų jėgų stengiausi sutvarkyti cukrų. Ištraukiau stiklainį iš tešlos ir nuploviau. Nušlaviau cukrų nuo bufeto ir nuo grindų. Bet niekaip negalėjau jo išimti iš tešlos.

Pamaniau, gal vertėtų padėti stiklainį atgal į lentyną. Gal mama nepastebės, kad jis tuščias? Žinojau, kad tai neteisinga. Todėl pastačiau stiklainį ant stalo ir laukiau, kol mama su tėčiu grįš namo.

Grįžusi namo, mama iš karto pastebėjo cukraus stiklainį.

Giliai įkvėpiau. „Tik norėjau paragauti cukraus, bet numečiau stiklainį nuo lentynos. Bandžiau jį išvalyti, bet nepavyko jo išimti iš tešlos“, – greitai bėriau žodžius žiūrėdama į grindis.

Mama tylėjo.

„Man taip gaila“, – tyliai pasakiau.

Mama atsiduso. „Na ką, spėju, kad duona šį vakarą bus itin saldi“, – pasakė ji. Pažvelgiau aukštyn. Ji šyptelėjo. „Ačiū, kad papasakojai, kas nutiko.“

Kai tą vakarą valgėme persaldytą duoną, mama su tėčiu kalbėjo apie atvirumą.

„Gyvenime visi pridarome klaidų, – pasakė tėtis, – bet kai esame sąžiningi ir stengiamės atgailauti, Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus džiaugiasi. Visada būsime laiminami už atvirumą – net kai iš pradžių bus nelengva.“

Man vis dar buvo liūdna, kad išpyliau cukrų. Žinojau, kad dėl mano klaidos šiemet turėsime mažiau uogienės. Bet buvau laiminga, kad pasakiau tiesą. Tai buvo toks malonus jausmas, kokio nesuteiks joks cukraus kiekis. ●

Autorė gyvena Kolorado valstijoje, JAV.

„Dieviškų įsakymų laikymasis kiekvieną kartą atneša palaiminimus! Nusižengimas dieviškiems įsakymams kiekvieną kartą atima palaiminimus!“

Prezidentas Raselas M. Nelsonas, Tegul jūsų tikėjimas būna matomas, *2014 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.

Vyresnysis Bednaris lankosi Indijoje

Vyresnysis Deividas A. Bednaris su žmona Siuzana Bednar atvyko pasidalyti liudijimu apie Jėzų Kristų su Bažnyčios nariais Indijoje. Indija viena didžiausių pasaulio šalių. Netrukus joje bus pastatyta pirmoji šventykla!

Vyresnysis ir sesuo Bednariai nuvyko į Radžamundrį. Joks apaštalas dar niekada ten nebuvo.

Vaikai galėjo paspausti ranką vyresniajam Bednariui.

Haidarabade vykusiame susirinkime mergina uždavė vyresniajam Bednariui klausimą.

„Kuo daugiau keliauju po pasaulį ir kuo daugiau šalių aplankau, kuo labiau esu palaimintas galimybe mokytis iš kitur gyvenančių žmonių, tuo labiau įsitikinu, kad iš tiesų žmonės visame pasaulyje yra tokie patys.“

Visi džiaugėsi, kad galėjo išgirsti Dievo apaštalo liudijimą!

SKAILER DIUMA ILIUSTRACIJOS

RASK VIENODUS DRAMBLIUS

Indijoje yra 30 000 dramblių. Kiek vienodų porų tau pavyks surasti?
Kokie tavo mėgstamiausi Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus sukurti gyvūnai?

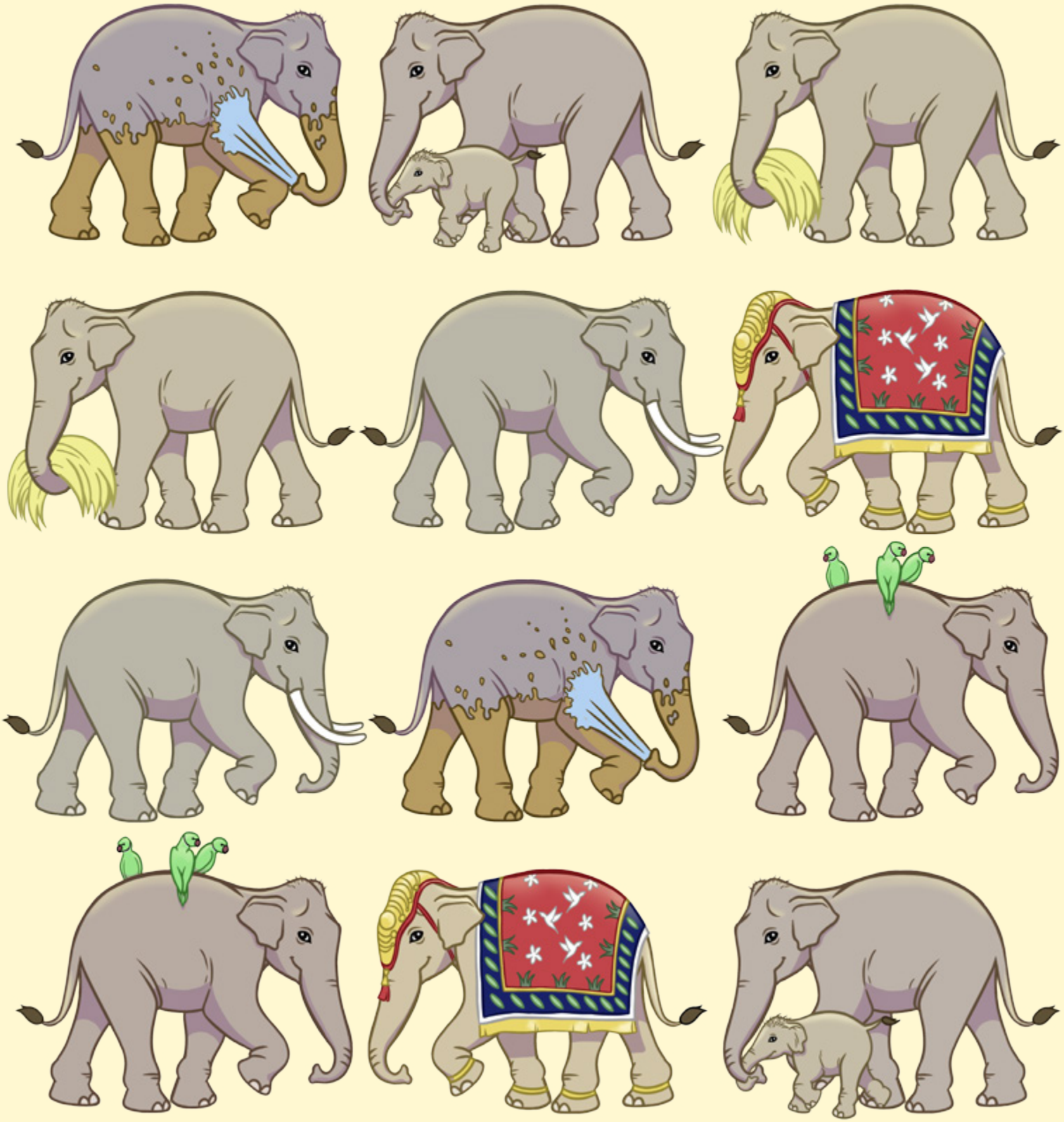

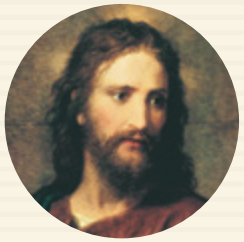

Mūsų PRANAŠAI ir APAŠTALAI

Jėzus Kristus vadovauja Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai per pranašus ir apaštalus. Perskaitykite apie juos. Tada **iškirpkite D23 puslapyje išspausdintas nuotraukas** ir tinkamose šio puslapio vietose priklijuokite jas lipnia juosta. Juostą klijuokite nuotraukos viršuje taip, kad nuotrauką atvertus būtų galima paskaityti, kas po ja parašyta.

- Jo pirmas darbas buvo valyti radijo technikos remonto dirbtuvę
- Tapo teisininku ir Jutos aukščiausiojo teismo teisėju
- Buvo Brigamo Jango universiteto prezidentas

Prezidentas Dalinas H. Ouksas
Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

- Buvo širdies chirurgas
- Studijavo keletą kalbų, tarp jų ir mandarinų
- Turi 10 vaikų – 9 dukras ir 1 sūnų

Prezidentas Raselas M. Nelsonas
17-asis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas

- Vidurinėje mokykloje žaidė krepšinį
- Tėvas mokė jį fizikos naudodamas šeimos rašomąją lentą
- Buvo Rikso koledžo, dabartinio BJU Aidaho filialo, prezidentas

Prezidentas Henris B. Airingas
Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

- Dėl savo aukštų standartų koledže buvo pravardžiuojamas „vyskupu“
- Turėjo automobilių prekybos verslą
- Tarnavo misionieriumi Anglijoje ir misijos prezidentu Toronte, Kanadoje

Prezidentas M. Raselas Balardas
Veikiantysis Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas

- Tarnaudamas misionieriumi Anglijoje buvo vyresniojo Kuko porininkas
- Dirbo Bažnyčios švietimo sistemoje
- Buvo Brigamo Jango universiteto prezidentas

Vyresnysis Džefris R. Holandas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Vaikystėje du kartus buvo karo pabėgėlis
- Dirbo lėktuvo pilotu
- Mėgsta slidinėti su savo vaikais ir anūkais

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Buvo pagrindinis vidurinės mokyklos futbolo komandos puolėjas
- Baigęs misiją Vokietijoje, pakrikštijo savo tėvą Bažnyčios nariu
- Buvo Rikso koledžo, dabartinio BJU Aidaho filialo, prezidentas

Vyresnysis Deividas A. Bednaris
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Liudijimą įgijo melsdamasis ir skaitydamas Raštus su vyresniu broliu
- Savo būsimą žmoną sutiko vidurinės mokyklos talentų pasirodyme
- Tarnavo kaip Bažnyčios vadovas Filipinuose ir Ramiojo vandenyno salose

Vyresnysis Kventinas L. Kukas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Vaikystėje savo šeimai kepdavo naminę duoną
- Paauglystėje dalyvavo Kumoros kalvos vaidinime Niujorko valstijoje
- Prieš pašaukimą apaštalu dirbo teisininku

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Užaugo pienininkystės ūkyje Aidaho valstijoje
- Tarnavo misionieriumi ir misijos prezidentu Prancūzijoje
- Kalba prancūzų, portugalų, ispanų ir anglų kalbomis

Vyresnysis Nylas L. Andersenas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Tarnavo misijos prezidentu Niujorko mieste, JAV
- Jo šūkis: „Svarbiausia – žmonės“
- Pašventino pirmąjį pastarųjų dienų šventųjų pastatą Čekijoje

Vyresnysis Ronaldas A. Resbandas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Tarnavo misionieriumi, o vėliau misijos prezidentu Japonijoje
- Pradėjo sporto įrangos gamybos ir prekybos verslą
- Tarnavo visos Bažnyčios vyskupu

Vyresnysis Garis E. Styvensonas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Jo antras vardas Gunaras reiškia „drąsus karys“
- Būdamas 11 metų su šeima iš Jungtinių Valstijų persikėlė į Švediją
- Dirbo širdies gydytoju

Vyresnysis Deilas G. Renlandas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Mėgsta gyvūnus, ypač pingvinus
- Mėgsta visose šalyse susitikti su žmonėmis
- Vyresniojo Gongo šeimos istorija siekia 837 m. po Kr. gimusį Pirmąjį Drakoną Gongą

Vyresnysis Džeritas V. Gongas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

- Kilęs iš Brazilijos, kurioje tarnavo misionieriumi, vėliau tarnavo misijos prezidentu Portugalijoje
- Apie Bažnyčią kartu su šeima sužinojo būdamas dar vaikas
- Misijai pradėjo ruoštis būdamas 12 metų

Vyresnysis Ulisis Soaresas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

Atsakymus (anglų k.) galite pasitikrinti lds.org/prophets-and-apostles.

Dingusi STRIUKĖ

Šeila Kindred
Paremta tikra istorija

„Aš, Viešpats, atleisiu tam, kam atleisiu, bet iš jūsų reikalaujama atleisti visiems žmonėms“ (Doktrinos ir Sandorų 64:10).

„Mama, dingo mano striukė!“ – sušuko Bredas. Buvo laikas grįžti iš bažnyčios namo, bet Bredas ant kabyklos negalėjo surasti savo striukės.

„Ar tikrai ją čia pakabinai?“ – paklausė mama.

„Taip. Ji buvo čia.“ Bredo striukė buvo ryškiai mėlynos ir raudonos spalvų. Jos sunku nepastebėti.

„Galbūt ją pakabino kur nors kitur? Apsižvalgykime po pastatą“, – pasakė tėtis.

Mama, tėtis ir Bredas išsiskirstė ir ėmėsi apžiūrinėti skirtingas patalpas. Jie patikrino rastų daiktų dėžę, sakramento salę, Bredo sekmadieninės mokyklos klasę, Pradinukų klasę ir visas kabyklas. Jie net patikrino tualetus, bet striukės nerado.

„Kas nors, ko gero, ją paėmė netyčia. Esu tikras, kad ją grąžins kitą savaitę, kai tik supras, kad ji ne jų“, – pasakė tėtis.

„Kol kas galėsi panešioti savo seną striukę“, – pasiūlė mama.

Bredas susiraukė. Jis nemėgo senos striukės. Ji buvo plona, išblukusi ir jau per maža. Jam patiko su nauja raudonai mėlyna striuke atrodyti panašiam į superherojų.

GAJAUS FRENSIO ILIUSTRACIJOS

„Kažkas, ko gero, pamatė, kokia graži mano striukė ir ją pavogė, – pagalvojo Bredas. – Kaip tai galėjo nutikti bažnyčioje? Visi čia turėjo būti sąžiningi.“ Bredas nenorėjo, kad vagis išsisuktų. Jis sumanė planą. Kitą sekmadienį įdėmiai stebės, ar kas nors ateis apsirengęs jo striukę. Tada jis ją sugriebs ir sušuks: „Stok, vagie!“ Tam žmogui bus gėda, kad ją paėmė.

Bredas negalėjo sulaukti sekmadienio, kad įvykdytų sumanymą. Bet kitą sekmadienį buvo per šilta, kad reikėtų dėvėti striukes. Taip pat ir sekmadienį po jo.

Dar kitą sekmadienį Bredas Pradinukų organizacijoje įtariai dėbčiojo į visus berniukus, mąstydamas, kuris iš jų pavogė jo striukę. Gal tas aukštas berniukas? O gal tai buvo mergaitė? Jis jautė, kad negali niekuo pasitikėti. Bredui tas jausmas nepatiko.

Po pamokų Bredas greitai apėjo pastatą, stebėdamas striukes besirengiančias šeimas. Jo striukės niekur nesimatė. Jis netgi vėl patikrino rastų daiktų dėžę… striukės ten nebuvo. Kur ji galėtų būti?

Pakeliui namo Bredas sumanė naują planą. Jis melsis. Jis žinojo, kad Dangiškasis Tėvas gali surasti prarastus daiktus. Tą vakarą Bredas meldėsi, prašydamas: „Dangiškasis Tėve, prašau, pasakyk, kas paėmė mano striukę. Noriu ją atgauti.“

Bredas palaukė, kol mintyse iškils vagies vardas arba veidas. Bet greitai jis ėmė galvoti apie savo draugą Karlą. Paprastai Bredas sėdėdavo su Karlu Pradinukų organizacijos pamokose. Jie daug juokaudavo ir juokdavosi. Bet Karlo nebuvo Bažnyčioje keletą savaičių. Bredas jo pasiilgo.

O kas, jei *Karlas* paėmė jo striukę? Galbūt Karlas bijojo eiti į bažnyčią, nes galvojo, kad Bredas su juo nedraugaus? Bredas norėjo, kad Karlas vėl ateitų į bažnyčią. Jis nusprendė, kad jei Karlas paėmė jo striukę, jis nerėks ant jo. Jis jam atleis.

Bredas įsiropštė į lovą jausdamasis geriau.

Kitą sekmadienį Karlo nebuvo, bet buvo naujas berniukas. Jis ryšėjo kaklaraištį su raudonomis ir mėlynomis juostomis.

„Šaunus kaklaraištis, – pasakė Bredas, sėsdamasis šalia naujo berniuko. – Su juo atrodai kaip superherojus.“

Berniukas nusišypsojo.

Bredas taip pat nusišypsojo. Jis neieškojo vagių. Jis ieškojo draugų. ●

Autorė gyvena Ajovos valst., JAV.

Labas iš Estijos!

Mes – Margo ir Paolo. Šiemet keliaujame po pasaulį siekdami daugiau sužinoti apie Dievo vaikus. Drauge su mumis apsilankykite Estijoje!

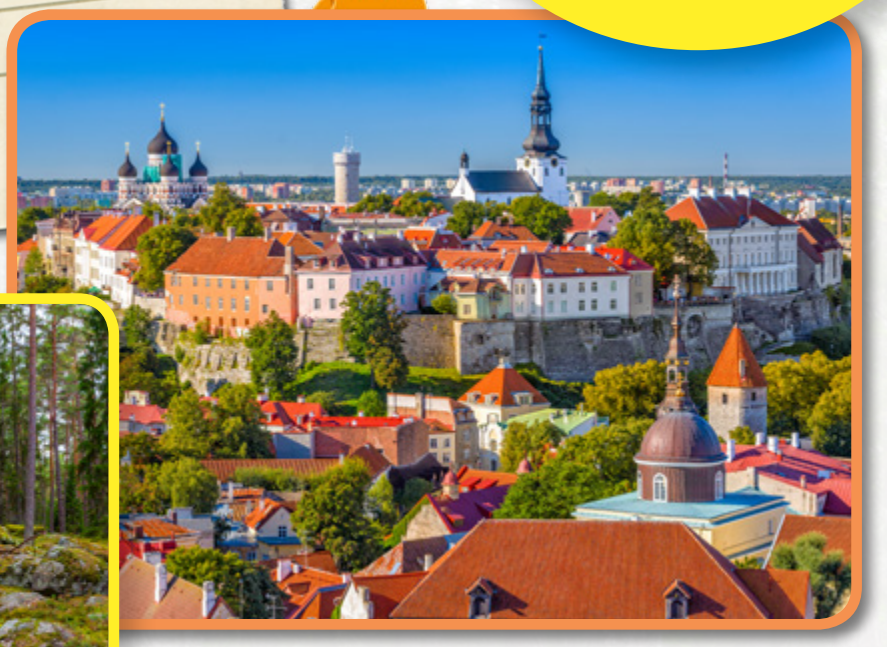

Tai Estijos sostinė Talinas. Jam maždaug 800 metų! Estijoje daug laukinės gamtos – miškų ir pelkių. Be to, daugiau nei pusę Estijos dengia miškai. Daug žmonių Estijoje mielai leidžia laiką gamtoje.

Štai kaip „labas“ sakome estiškai:

Tere!

O štai kaip skamba Bažnyčios pavadinimas:

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik.

Estija yra šiaurės Europoje. Ji turi daugiau kaip 2 000 salų. Estijoje gyvena apie 1,3 milijono žmonių.

Ką estai valgo vakarienei? Galbūt kiaulieną arba marinuotą žuvį su bulvėmis, kopūstais, grietine ir juoda duona. Tai sumuštinis su šprotais.

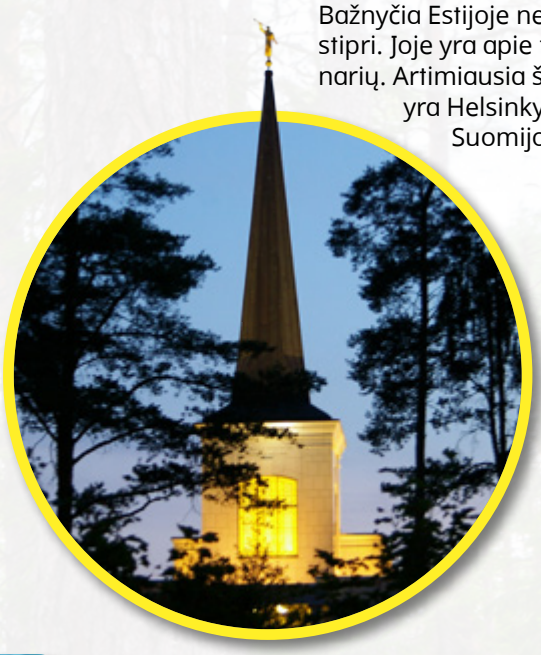

Bažnyčia Estijoje nedidelė, bet stipri. Joje yra apie tūkstantį narių. Artimiausia šventykla yra Helsinkyje, Suomijoje.

Ar tau patinka dainuoti per pradinukų pamokas? Kas penkerius metus estai renkasi į didelę tautinę šventę, per kurią dainuoja ir šoka.

Ar tu gyveni Estijoje? Parašyk mums! Būtų malonu gauti tavo žinutę.

Susipažinkite su dviem sesutėmis iš Estijos!

Vieną vakarą, kai susiruošiau eiti miegoti, dingo mano meškutis. Ieškojau jo ir niekaip negalėjau surasti. Tada pasimeldžiau. Meškutį suradau ir miegojau labai saldžiai.

Bianka J., 7 m.

Mūsų šeimai patinka tarnauti kitiems. Tarnavimas padeda jausti Šventąją Dvasią ir tai suteikia šiltus ramybės jausmus. Mudvi su sese darome kitiems dovanėles, kad jie jaustųsi mylimi.

Pybė J., 10 m.

Ačiū, kad apsilankėte su mumis Estijoje. Susitiksime kitą kartą!

MARGO IR PAOLO ILIUSTRAVO KEITI MAKOY

Jaučiausi LYG NAUJAI GIMUSI

Džesika Larsen
Paremta tikrais įvykiais

Estija

„Turiu tau siurprizą!“ – pasakė *Ema* (mama), pasiimdama Rasmusą iš mokyklos. Jie ėjo drauge siauromis gatvelėmis, apstatytomis spalvingais namais.

„Pietums bus *rosolje?*“ – viltingai bandė atspėti Rasmusas. Jie jau valgė tai praeitą savaitę per jo septintąjį gimtadienį. Bet burokų ir bulvių mišrainės su sūdyta silke jam niekada ne per daug!

Ema papurtė galvą ir nusišypsojo. „Šį rytą sutikau dvi merginas. Misionieres. Jos užeis šį vakarą papasakoti apie savo bažnyčią.“

Rasmusas pažvelgė į ją susidomėjęs. Jis dar niekada nebuvo sutikęs misionierių.

Kai misionierės atėjo, jis savo kambaryje žaidė su žaisliniu gaisrininkų automobiliu. „*Tere*! *Tere*! Labas!“ – pasveikino jos *Emą*, užeidamos į jų butą. Nusiavusios sunkius batus, apsiavė šlepetes, kurias *Ema* laikė svečiams. Tada *Ema* pasodino jas ant oranžinės sofos. Bet Rasmusas delsė už durų.

Aukštesnė mergina pastebėjo jį ir nusišypsojo. Ant jos juodos kortelės buvo parašyta „Õde Kraig“ (liet. sesuo Kraig). „Mama sakė, kad neseniai buvo tavo gimtadienis, – pasakė ji. – Kai ką tau atnešėme.“ Ji padavė jam mažą kortelę. Rasmusas pažvelgė į ją įdėmiai.

Tai buvo vyro paveikslėlis. Jis dėvėjo baltais drabužiais, o jo rankos buvo ištiestos.

„Ar žinai, kas jis toks?“ – paklausė õde Kraig.

Rasmusas nežinojo to vyro vardo. Jis niekada anksčiau nematė to paveikslėlio. Bet vyras atrodė gana galingas. „Manau, kad jis yra karalius!“ – atsakė Rasmusas.

GARTO BRANERIO ILIUSTRACIJOS

Abi misionierės nusišypsojo. „Tikrai! Jis yra karalių Karalius! Jo vardas yra Jėzus Kristus, – pasakė õde Kraig ir išsitraukė knygą mėlynais viršeliais. – O čia knyga, kuri moko apie jį, *Mormoni Raamat.* Mormono Knyga.“

Jis su *Ema* pradėjo skaityti Mormono Knygą kiekvieną dieną prieš eidamas į mokyklą. Būdamas mokykloje Rasmusas kartu su klase eidavo pasivaikščioti gamtoje, o po to pietų miego. Po mokyklos jis su *Ema* dažnai susitikdavo su misionierėmis. Su jomis kalbėdavosi apie tai, ką perskaitė Mormono Knygoje. Kartais *Ema* pavaišindavo visus *kringeliu*, pintu pyragu su cinamonu. Savaitgaliais jis su *Ema* važinėdavosi dviračiais arba iškylaudavo paplūdimyje. Kartais jie ilgai vaikščiodavo mišku palei pamėgtą upę.

Vieną kartą taip jiems vaikščiojant mišku *Ema* pasakė, kad nori pasikrikštyti. Rasmusas nusišypsojo. Misionierės prašė *Emos* melstis, kad sužinotų, ar turi krikštytis. Atrodo, ji gavo atsakymą!

„Ir aš žinau, kur mane pakrikštys, – pasakė ji šypsodamasi. – Ar gali atspėti?“

Rasmusas pagalvojo apie misionierių pamoką apie krikštą. Jos parodė paveikslą, kuriame Jėzus ir Jonas Krikštytojas stovėjo upėje. […]

„Upėje! – sušuko jis. – Mūsų mėgstamoje upėje.“

Po savaitės Rasmusas stovėjo ant upės kranto su misionierėmis ir keletu kitų žmonių iš Bažnyčios. *Ema* buvo pasiruošusi krikštytis. Ji, kaip ir Jėzus, buvo visa panardinta į vandenį. Išnėrusi ji nusišypsojo. Rasmusas norėjo amžinai prisiminti šią akimirką – žydrą vandenį, baltas laukų gėles pievoje ir savo mamos šypseną.

„Kaip jautiesi, kai pasikrikštiji?“ – paklausė jis vėliau, kai visi vaišinosi misionierių atneštais sausainiais.

„Puikiai, – atsakė ji. – Norėjau likti upėje amžinai. Jaučiausi lyg naujai gimusi!“ Ji stipriai jį apkabino.

„Noriu pasikrikštyti per kitą gimtadienį. Taip, kaip tu ir Jėzus, – pasakė jis jai. – Noriu taip pat jaustis lyg naujai gimęs!“ ●

Autorė gyvena Teksaso valst., JAV.

Reina I. Aburto
Antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje

Pamatysiu jį vėl

Užaugau Nikaragvoje. Kai buvau maža, viską darydavau kartu su vyresniuoju broliu. Kartu eidavome į mokyklą. Kartu eidavome į parduotuvę. Kieme už namo mūsų laukdavo įvairiausi nuotykiai. Mes buvome laimingi.

Kai man sukako aštuoneri, viskas pasikeitė. Brolis žuvo per žemės drebėjimą. Iš pradžių jo netektis neatrodė tikra. Įsivaizduodavau, kad jis pasibels į mūsų namo duris. Pasakys, kad buvo kažkur išvykęs. Įdėmiai žiūrėdavau į duris, trokšdama, kad jos atsivertų. Taip stipriai norėjau jį vėl pamatyti.

Laikui bėgant tapo šiek tiek lengviau. Vis dar ilgėjausi brolio, bet vėl galėjau būti laiminga.

Tada dar nebuvau Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narė. Bet užaugusi sužinojau apie Bažnyčią ir pasikrikštijau. Vieną dieną ploviau indus. Buvo Velykų metas. Mąsčiau apie prisikėlimą ir pagalvojau apie brolį.

Staiga mane apėmė ypatingas jausmas. Prisiminiau, kaip svajojau sutikti brolį. Supratau, kad tai ne paika užgaida! Ta paguoda ir vedimas buvo iš Šventosios Dvasios. Tikrai vieną dieną mano brolis bus prikeltas ir aš vėl jį pamatysiu.

Jei mirė kas nors iš tavo artimųjų, normalu, kad jų pasiilgsti ir liūdi. Kai būsi pasiruošęs, pasikalbėk su savo šeima arba kuo nors iš suaugusiųjų. Melskis Dangiškajam Tėvui dėl savo jausmų. Jis gali padėti vėl pajausti ramybę,

Kas bebūtų, atmink, kad Jėzus Kristus tave myli. Per Velykas prisimename Jo auką už mus. Jo dėka visi būsime prikelti ir turėsime galimybę gyventi su savo šeimomis amžinai. ■

MELISOS MENVIL ILIUSTRACIJOS

Paguodos kortelės

Iškirpkite šias korteles. Galite jas perlenkti perpus arba naudoti kaip knygų skirtukus.
Laikykite juos Raštų knygose ar kitoje vietoje, kad galėtumėte pažiūrėti, kai apims liūdesys, vienatvė ar baimė.

„Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus.“
Jono 14:18

„Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių.“
Apreiškimo 21:4

„Todėl būkite džiugūs ir nebijokite, nes aš, Viešpats, esu su jumis ir stovėsiu šalia jūsų.“
Doktrinos ir Sandorų 68:6

Trumpos istorijos

Mėgstu žiūrėti į šventyklą.

Rebeka C., 9 m., Aragva, Venesuela

Vieną dieną, kai įsėdome į automobilį, jis neužsivedė. Mes patikrinome variklį, bet niekas nepasikeitė. Jaučiau, kad turiu pasimelsti. Taip ir padariau. Po kelių minučių automobilis užsivedė. Labai džiaugiausi, kad Dangiškasis Tėvas visada gali man padėti.

Bruklin B., 9 m., Kecaltenangas, Gvatemala

Prieš dvejus metus į mūsų klasę atėjo naujas berniukas. Jis elgėsi su kitais nemandagiai. Visi ėmė jo nemėgti ir negražiai su juo elgtis. Atrodė, kad dėl to jis nuliūdo, todėl aš nesielgiau kaip kiti. Keletas mano draugų tai pastebėjo ir pasekė mano pavyzdžiu. Tikiu, kad jei darysiu taip, kaip nori Dievas, būsiu laimingesnė ir saugesnė. Manau, kad jei turėsiu drąsos ir kalbėsiu atvirai, susirasiu draugų, kuriems patiksiu tokia, kokia esu.

Vestina K., 11 m., Vilnius, Lietuva

Mėgstu žaisti futbolą su jaunesniais vaikais ir mokyti juos naujų įgūdžių. Tai vienas iš man patinkančių būdų tarnauti.

Saša K., 11 m., Maskva, Rusija

Šias nuotraukas suklijuokite į D12, D13 puslapiuose pateiktą lentelę.

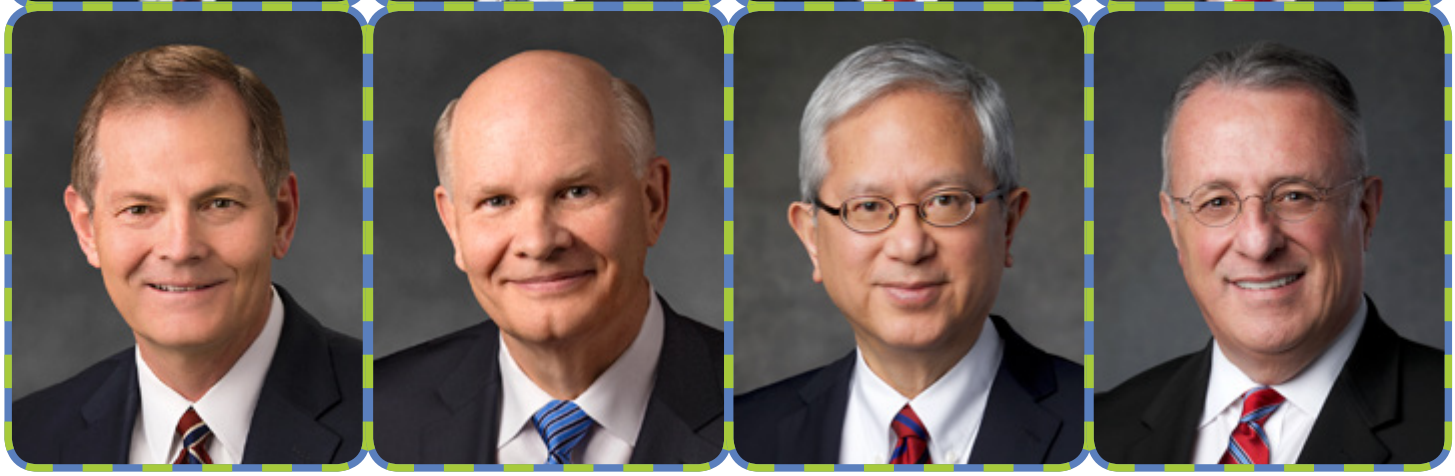

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

Brangūs tėvai!

Šį mėnesį žurnalo priede *Draugas* yra istorijų ir darbelių, kurie padės jūsų šeimai švęsti Velykas. Tikimės, kad jūsų šeimai patiks visą mėnesį galvoti apie Velykas!

- „Didi Dievo dovana“ (D2) – velykinė prezidento Raselo M. Nelsono žinia
- „Jėzus yra mano Gelbėtojas“ (D3) – spalvinimo užduotėlė apie Jėzaus apmokėjimą ir prisikėlimą
- „Velykų istorija“ (D4–D6) – iliustruotos Raštų istorijos
- „Kai grįšiu aš pas Jį“ (D7) – nauja nuostabi dainelė apie atgailą
- „Jaučiausi lyg gimusi iš naujo“ (D18) – pasakojimas apie Estijoje gyvenantį berniuką, kuris sužinojo apie Jėzų
- „Pamatysiu jį vėl“ (D20) – sesers Reinos I. Aburto liudijimas apie prisikėlimą

Parašykite ir papasakokite mums, kaip jūsų šeima pasinaudojo šiomis istorijomis ir užduotėlėmis.

Palaimintų jums Velykų!

Draugas

New *Friend*
50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Surask viduje paslėptą liahoną!

***DRAUGO* VIRŠELYJE**
Patricijos Kastaleo iliustracija

TURINYS

D2 Pirmosios Prezidentūros žinia. Didi Dievo dovana
D4 Raštų pasakojimai. Velykų istorija
D7 Muzika. Kai grįšiu aš pas Jį
D8 Saldus atvirumas
D10 Apaštalai iš viso pasaulio: Vyresnysis Bednaris lankosi Indijoje
D12 Mūsų pranašai ir apaštalai
D14 Dingusi striukė
D16 Labas iš Estijos!
D18 Jaučiausi lyg gimusi iš naujo
D20 Pamatysiu jį vėl
D22 Trumpos istorijos
D23 Pranašų ir apaštalų nuotraukos

© 2019 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

LITHUANIAN
4 021860 41561